

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΝΑΥΤΙΛΙΑ

Αντιναύαρχου Επίτιμου Αρχηγού Λ.Σ. Γεωργ. Α. ΒΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

Στο πρώτο Ναυτιλιακό Συνέδριο του Αυγούστου του 1964 ο τότε πρωθυπουργός Γεώργιος ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ πέραν των εγκωμίων για την Εμπορική Ναυτιλία των Ελλήνων, είχε πει ότι "το πρόβλημα της Ναυτιλίας είναι ότι δεν χωρά στην μικρή μας χώρα". Στην πορεία του διαρρέυσαντος χρόνου η τότε αξιόλογος Εμπ. Ναυτιλία εξελίχθηκε στην πρώτη παγκόσμια ναυτιλιακή δύναμη και ταυτόχρονα στην πρώτη βιομηχανία της χώρας, την "χρυσότοκο όρνιθα", της εθνικής μας οικονομίας, με καθαρές συναλλαγματικές προσόδους της τάξεως των είκοσι δισεκατομμυρίων ευρώ.

Υπό την νέα διευρυμένη μορφή, που στηρίχθηκε στην τριμερή συνεργασία (πλοιοκτήτης, ναυτικός, ναυτιλιακή διοίκηση), φαίνεται ότι άνετα χωρά στην μικρή μας χώρα, πλην όμως έχει προβλήματα με κρατούσες κατά καιρούς λογικές, που επικρατούν σ' αυτήν τη χώρα και είναι μακρά και πέρα κάθε κοινής λογικής.

Με ποια λογική η Κυβέρνηση, για την προσέλκυση αβέβαιων και αμφισβητούμενων επενδύσεων και πολύ καλά κάνει, υιοθετεί πρακτικές του One Stop Shop (ένα σημείο αναφοράς), που διευκολύνουν τον επενδυτή από την άλλη για την μεγαλύτερη επένδυση της χώρας που είναι η Εμπορική Ναυτιλία το αντίστοιχο One Stop Shop που τόσο διορατικά δημιούργησε το 1919 ο Ελευθέριος Βενιζέλος και λειτουργούσε με εξειδικευμένο προσωπικό στρατιωτικά οργανωμένο επί 24ώρου βάσεως χωρίς στάσεις, αργίες, υπερωρίες και ακούει στο όνομα Υ.Ε.Ν. - ΛΙΜΕΝΙΚΟ ΣΩΜΑ,

το κατακερματίζει και το απαξιώνει;

Επιστέγασμα αυτής της κρίσεως κοινής λογικής αποτελεί το Π.Δ. 96/28-9-2010 περί επανασυστάσεως του νέου Υ.Ε.Ν. στον τίτλο του οποίου αποσιωπάται το μείζον η Εμπορική Ναυτιλία, πρώτη σε παγκόσμια κατάταξη και προβάλλεται το έλασσον η αλιεία, ενώ το Λιμενικό Σώμα και οι Διευθύνσεις του τέως Υ.Ε.Ν. παραμένουν κατακερματισμένες μεταξύ του νεοσύστατου Υπουργείου και του Υπουργείου ΠΡΟ-ΠΟ με πλέον χαρακτηριστική και ανιστόρητη περίπτωση την υπαγωγή της Επιτελικής Διευθύνσεως Ασφαλείας Ναυσιπλοΐας και κατ' επέκταση την Διεθνών Ναυτιλιακών Οργανισμών (Ι.Μ.Ο. κ.λπ.) στο τελευταίο (ΠΡΟ-ΠΟ).

Η έκκληση της ναυτιλιακής κοινότητας προς τον κ. Πρωθυπουργό να στείλει έστω και έναν υφυπουργό στον Πειραιά να συμμαζέψει τα ναυτιλιακά μας πράγματα εισακούστηκε πρόθυμα αν ληφθεί υπόψη ότι αντί για έναν έστειλε δύο (Υπουργό - Υφυπουργό). Όσον αφορά τις αρμοδιότητες του νέου Υπουργείου, τα προβλήματα παραμένουν, καθώς ζωντικής σημασίας ναυτιλιακοί κλάδοι όπως είναι η ασφάλεια της Ναυσιπλοΐας, το θαλάσσιο περιβάλλον κ.λπ. παραμένουν στο εκτός τόπου και ουσίας Υπουργείο ΠΡΟ-ΠΟ, κατάσταση η οποία, σε συνδυασμό με την δικέφαλη πολιτική ηγεσία του Λιμενικού Σώματος, μόνο σύγχυση, δυσλειτουργίες και σπατάλη εξειδικευμένου προσωπικού και χρήματος προδικάζει.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ Λ.Σ. ΣΕ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Πλοιάρχου Λ.Σ. (ε.α.) Γιώργου Σφουγγαριστού

Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΝΩΣΗΣ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ Λ.Σ., έχοντας υπόψη του τα άρθρα 15 του Καταστατικού της ΕΝΩΣΗΣ και την Σωματειακή Νομοθεσία, με την απόφασή του (Αριθμός Πρακτικού 20) της 15ης Σεπτεμβρίου 2010, καλεί τα μέλη της ΕΝΩΣΗΣ στην 23η Ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση, που θα πραγματοποιηθεί την 23η Ιανουαρίου 2011, ημέρα Κυριακή και ώρα 11.00 στην Αίθουσα Εκδηλώσεων του Ο.Λ.Π. (Ακτή Μιαούλη 10 στον Πειραιά).

Με δεδομένη την έλλειψη απαρτίας, η Γενική Συνέλευση σύμφωνα με το άρθρο 11 του Καταστατικού της ΕΑΑΛΣ θα επαναληφθεί την επόμενη Κυριακή 30 Ιανουαρίου 2011 την ίδια ώρα (11.00) και στον ίδιο χώρο (Αίθουσα εκδηλώσεων του ΟΛΠ - Ακτή Μιαούλη 10, Πειραιά).

ΘΕΜΑΤΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ

1. Παρουσίαση απολογισμού (πεπραγμένων) του Διοικητικού Συμβουλίου για την χρονική περίοδο Ιανουαρίου - Δεκεμβρίου 2010, από τον Πρόεδρο του Δ.Σ. της ΕΑΑΛΣ, Υποναύαρχο Λ.Σ. ε.α. Καλαρώνη Γεώργιο.
2. Παρουσίαση της Έκθεσης της Ελεγκτικής Επιτροπής για την οικονομική διαχείριση της ΕΑΑΛΣ κατά την ίδια χρονική περίοδο (Ιανουαρίου - Δεκεμβρίου 2010) και για την απαλλαγή του Δ.Σ. από κάθε ευθύνη για την οικονομική διαχείριση του χρηματικού της ΕΑΑΛΣ.
3. Έγκριση του Ισολογισμού και Απολογισμού του παρελθόντος οικονομικού έτους 2010, καθώς και του προϋπολογισμού εσόδων - εξόδων του νέου οικονομικού έτους 2011.
4. Εισηγήσεις, προτάσεις και απόψεις των Μελών της ΕΑΑΛΣ, για την πληρέστερη προσέγγιση των σκοπών και των στόχων της ΕΝΩΣΗΣ, όπως αυτοί προβλέπονται από το Καταστατικό της, καθώς και για τα βασικά θέματα που απασχολούν την ΕΝΩΣΗ και γενικά τους Απόστρατους.

Παρακαλούνται θερμώς οι συνάδελφοι - Μέλη της ΕΑΑΛΣ, να προσέλθουν την Κυριακή 30 Ιανουαρίου 2011, στην Αίθουσα Εκδηλώσεων του ΟΛΠ (Ακτή Μιαούλη 10, Πειραιά) για να παραστούν και να τιμήσουν με την παρουσία τους την ετήσια Γενική Συνέλευση της ΕΝΩΣΗΣ μας.

Ο Πρόεδρος
Υποναύαρχος Λ.Σ. (ε.α.)
Καλαρώνη Γ.

Ο Γεν. Γραμματέας
Πλοιάρχος Λ.Σ. (ε.α.)
Σφουγγαριστός Γ.

Πειραιάς 20-09- 2010
Αριθ. Πρωτ. 28/2010

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΟΣ: Τους διατελέσαντες Υπουργούς Εμπ. Ναυτιλίας κ.κ. Γεώργιο Κατσιφάρα, Βασίλειον Σαραντίτη, Αντώνιο Ντεντιδάκη, Νικ. Παππά, Κοσμά Σφυρίου, Σταύρο Σουμάκη, Χρήστο Παπουτσή, Γεώργιον Ανωμερίτη, Γεώργιον Πασχαλίδη.

ΚΟΙΝ.: Ναυτιλιακούς Συντάκτες έντυπου και ηλεκτρονικού τύπου.

Η κατάργηση του ΥΕΝ, η διασπορά των αρμοδιοτήτων του και ο διασκορπισμός του προσωπικού του σε τρία Υπουργεία τον Οκτώβριο του 2009 αποτέλεσε οδυνηρή έκπληξη για τον ναυτικό κόσμο της χώρας μας. Η Ένωση Απόστρατων Αξιωματικών του Λιμενικού Σώματος κάλεσε επανειλημμένα δημόσια μέσω του τύπου και ιδιαίτερα μέσω του περιοδικού "ΛΙΜΕΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ" κάθε - αρμόδιοι και μη - κυβερνητικό παράγοντα, τουλάχιστον να αιτιολογήσει την ανάγκη και να αποκαλύψει την αιτία αυτής της κατάργησης.

Και η απάντηση ήρθε επιτέλους με καθυστέρηση ενός χρόνου και αφού μεσολάβησε "δομικός" ανασχηματισμός του κυβερνητικού σχήματος από τον κυβερνητικό εκπρόσωπο κ. Γ. Πεταλωτή για να προκαλέσει όχι μόνο έκπληξη στα μέλη της ναυτιλιακής κοινότητας, αλλά οργή και αγανάκτηση στα στελέχη του Λιμενικού Σώματος.

Κατά τη συνήθη ενημέρωση των πολιτικών Συντακτών και των ανταποκριτών του ξένου τύπου, την 8/9/10, ο κ. Πεταλωτής ρητώς δήλωσε ότι "η κατάργηση του ΥΕΝΑΝΠ υπήρξε απόφαση του Πρωθυπουργού και έπρεπε να καταργηθεί με τον τρόπο που αυτό λειτουργούσε, καθώς όλοι γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά τι γινόταν στο Υπ. Εμπ. Ναυτιλίας σε διάφορες φάσεις της ύπαρξής του και τι διαμείβονταν και πώς λαμβάνονταν εκεί οι αποφάσεις, σαφώς αφήνοντας υπαινιγμό για βαθεία - αθεράπευτη σήψη, διαπλοκή και συναλλαγή.

Ο κ. Πεταλωτής, νεαρός και άπειρος πολιτικός εγκαταλείφθηκε μόνος στο αφιλόξενο γι' αυτόν πεδίο της δράσης του ιστορικού Λιμενικού Σώματος και των καταξιωμένων στελεχών του, και αποπειρωμένος να υποστηρίξει τα αστήρικτα, εξεστράπει κατά αδέξιο τρόπο σε ύβρεις και συκοφαντίες, οι οποίες προφανώς όχι απλώς αγγίζουν αλλά περιλαμβάνουν πρωτίστως και τους διατελέσαντες πολιτικούς Προϊσταμένους Υπουργούς και Γενικούς Γραμματείς του φαύλου αυτού Υπουργείου.

Προσφυώς, εγράφη τελευταία, ότι πιθανόν εκείνοι που υπέδειξαν στον κ. Πεταλωτή να πει αυτά που άκριτα υποστήριξε, στο BRIEFING της 8/9/10 να πιστεύουν ότι η Διεθνής Επιχειρηματική πορεία Ελλήνων Εφοπλιστών όπως ο κ. Βασίλης Κωνσταντακόπουλος, ο κ. Παναγιώτης Τσάκος, ο κ. Γιάννης Αγγελικούσης ή αυτή της οικογένειας Μαρτίνου, αλλά και πλήθους άλλων σημαντικών Ελλήνων Εφοπλιστών, είναι προϊόν διαπλοκής και συνδιαλλαγής με το παλαιό ΥΕΝ.

Αν όμως η κυβέρνηση του κ. Παπανδρέου - και θα προσθέταμε Εμείς και ο ίδιος ο Πρόεδρος - πιστεύει πως το θαύμα της Ελληνικής Ναυτιλίας, να πρωταγωνιστεί σε παγκόσμιο επίπεδο από το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και μετά, οφείλεται στις "ειδικές σχέσεις" που είχε αναπτύξει ο Σημαιοφόρος και ο Υποπλοίαρχος του Λ. Σώματος με τον Έλληνα Εφοπλιστή, τότε έχουμε πολύ σοβαρό πρόβλημα.

Ο λόγος και η ευθύνη για την αποκατάσταση της τιμής και της υπόληψης των απόστρατων και των ήδη υπηρετούντων στελεχών του Λιμενικού Σώματος, που εθίγησαν βάνουσα

προσωπικά και συλλογικά από την ηθική μομφή που αναίτια εξακόντισε ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος, αλλά και των ιδίων προσωπικά, ανήκει στον ήδη Υπουργό Προστασίας του Πολίτη και πρώην Ναυτιλίας κ. Χρήστο Παπουτσή αλλά και στους διατελέσαντες Υπουργούς Εμπορικής Ναυτιλίας, προς τους οποίους και απευθύνεται η παρούσα.

Θεωρούμε ότι αποτελεί τούτο οφειλή, τίμιου Προϊσταμένου, προς την ιστορική αλήθεια και τα άξια στελέχη του Λιμενικού Σώματος, τα οποία άσκηνα, με θυσίες και αυταπάρνηση έστρωσαν γι' αυτούς το χαλί της επιτυχίας και της καταξίωσης στο πολιτικό προσκήνιο του σήμερα, αλλά και της υστεροφημίας τους.

Με ιδιαίτερη εκτίμηση

Για το Λ.Σ. της Ε.Α.Α.Σ.

Ο Πρόεδρος

Υποναύαρχος Λ.Σ. ε.α Γεώργιος Καλαρώνης

Ο Γεν. Γραμματέας

Πλοίαρχος Λ.Σ. ε.α Γεώργιος Σφουγγαριστός

Πειραιάς, 30-9-2010

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΕΑΛΣ

1. Η Ένωση απόστρατων Αξιωματικών του Λιμενικού Σώματος εκφράζει την απογοήτευσή της μετά και την τρίτη άκρωσ άστοχη κυβερνητική κίνηση με την οποία η Κυβέρνηση στην προσπάθειά της να ανταποκριθεί στο καθολικό αίτημα των παραγόντων της ναυτιλιακής κοινότητας για την ανασύσταση του πάλαι ποτέ Υπ. Εμπορ. Ναυτιλίας, παρουσίασε ένα διοικητικό μórφωμα, το οποίο ουδέ κατ' ελάχιστον δύναται να ανταποκριθεί στις σύγχρονες απαιτήσεις του χώρου, αλλά και των προσδοκιών των ναυτιλιακών εταιρών.

2. Η δημοσίευση του Π.Δ. 96 της 28 Σεπτεμβρίου 2010, η οποία ακολούθησε τις απαξιωτικές, προσβλητικές και συκοφαντικές για το Λιμενικό Σώμα, αλλά και όχι μόνο γι' αυτό, δηλώσεις του Κυβερνητικού εκπροσώπου, αποτελεί στοχευμένη κίνηση για τη διάλυση του Λιμενικού Σώματος, αφού διχάζει το στελεχειακό δυναμικό του, το μεν σε επιτελικές αρμοδιότητες ενός Υπουργείου, το δε σε επιχειρησιακές αρμοδιότητες ενός άλλου.

3. Ήδη παραγνωρίζεται το γεγονός ότι η αδιαμφισβήτητη αποτελεσματικότητα του μέχρι προ έτους διοικητικού φορέα της Ναυτιλίας ενέκειτο στο γεγονός της κάθετης επιτελικής και επιχειρησιακής δράσης του Λ.Σ. υπό τον Αντιναύαρχο Αρχηγό και τον Αρμόδιο επί της Ναυτιλίας Υπουργό.

4. Διερωτώμεθα εάν στις θαλάσσιες Υποθέσεις, που αποτελούν αρμοδιότητα του Νεόκτιστου Υπουργείου, δεν περιλαμβάνεται η αστυνόμευση του θαλάσσιου και λιμενικού χώρου, η προστασία του θαλασσιού περιβάλλοντος και η ασφάλεια της ναυσιπλοΐας, τότε τι περιλαμβάνεται;

Ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη, φέρει σοβαρή ευθύνη γι' αυτή την διχοτόμηση των δραστηριοτήτων του Λιμενικού Σώματος σε επιτελικές και επιχειρησιακές γιατί είναι προφανώς λόγω προηγούμενης Κυβερνητικής Εμπειρίας, γνώστης του γεγονότος της μεταξύ τους αλληλεπίδρασης.

5. Φρονούμε ότι ο διαμελισμός του προσωπικού του Λ. Σώματος σε δύο Υπουργεία και κατ' ακολουθίαν διχασμός θαλάσσιων δράσεων, έρχεται σε ευθεία αντίθεση προς τη σύσταση της Commission προς τα κράτη - μέλη να δημιουργήσουν ενιαίο φορέα για την αντιμετώπιση των θαλασσίων δρα-

στηριωτήτων. Αλλά και στην πρωθυπουργική κατάφαση στο αίτημα της ναυτιλιακής κοινότητας προς επανασύσταση του Υπ. Εμπ. Ναυτιλίας.

6. Η κίνηση αυτή έρχεται εξάλλου, σε ευθεία αντίθεση με την καθολική προσπάθεια της Κυβέρνησης να καταπολεμήσει τη γραφειοκρατία και να δημιουργήσει "σταθμούς μιας επισκεύως" (one stop shop) για ενδιαφερόμενους επιχειρηματίες, προκειμένου να διευκολύνει προσέλευση κεφαλαίων και να ενθαρρύνει την επιχειρηματική δράση. Ο στόχος αυτός στον τομέα των θαλασσιών δραστηριοτήτων υπήρξε κατάκτηση από δεκαετίες για τις Υπηρεσίες του Λιμενικού Σώματος.

Οποιαδήποτε θαλάσσια δραστηριότητα ανώνυμου ναυτεργάτη ή μεγαλοεπιχειρηματία εφοπλιστή, ελύετο με μία και μοναδική επίσκεψη, κατάθεση αίτησης σε κάποια Λιμενική Αρχή Εσωτερικού ή Εξωτερικού και αυτόματα εκινείτο η κρατική μηχανή για την αντιμετώπιση του προβαλλόμενου θέματος. Με τις σημερινές ρυθμίσεις τα πράγματα περιπλέκονται.

7. Ας κατανοήσουν επί τέλους οι Σχεδιαστές του σημερινού Κυβερνητικού μοντέλου, ότι η ανάθεση του χειρισμού των ναυτιλιακών Υποθέσεων στο σύνολό τους στο ενιαίο κάθετα οργανωμένο στρατιωτικό Λιμενικό Σώμα υπό τη σκέπη ενός Υπουργού, αποτελεί αδήριτη ανάγκη για την παροχή ποιοτικών υπηρεσιών προς την Ελληνική ναυτιλία, καθώς αυτή πρωταγωνιστεί σε παγκόσμιο στίβο και αποτελεί πυλώνα ισχυρό της Εθνικής Οικονομίας.

8. Κάθε άλλο σχήμα θα αποτύχει εν τοις πράγμασι και το μόνο που θα μείνει θα είναι ζημιά στο Εθνικό Κεφάλαιο που αποτελεί η Ελλ. Εμπ. Ναυτιλία.

9. Η ευχή μας είναι η ζημιά να μην είναι ανεπανόρθωτη.

Με ιδιαίτερη εκτίμηση
Για το Λ.Σ. της Ε.Α.Α.Λ.Σ.
Ο Πρόεδρος
Υποναύαρχος Λ.Σ. ε.α Γεώργιος Καλαρώνης
Ο Γεν. Γραμματέας
Πλοίαρχος Λ.Σ. ε.α Γεώργιος Σφουγγαριστός

Προς τον Υπουργό Θαλασσιών Υποθέσεων,
Νήσων και Αλιείας κ. Ιωάννη Διαμαντίδη,
Πειραιάς 2010

Κύριε Υπουργέ,

Για το ευτυχές γεγονός της ανάληψης των Κυβερνητικών σας καθηκόντων, εκφράζουμε τα θερμότερα συγχαρητήριά μας και τις ευχές μας για έργο γόνιμο και δημιουργικό.

Κύριε Υπουργέ,

Αναλαμβάνετε τα καθήκοντα διοίκησης σε τομέα νευραλγικό και αποφασιστικής σημασίας για τη στήριξη της Εθνικής μας Οικονομίας και μάλιστα σε δυσμενή γι' αυτήν συγκυρία, αυτόν της Ναυτιλίας.

Δυστυχώς, για λόγους ακατανόητους σ' εμάς, κατέρχεστε σε αγώνα, υποστηριζόμενος από διοικητικό μηχανισμό εκ προοιμίου υπονομευμένο, ο οποίος σε κάθε άλλη περίπτωση θα αποτελούσε εγγύηση και σφραγίδα της επιτυχίας σας.

Όπως σύντομα θα διαπιστώσετε ότι η αποδιοργάνωση και ο διαμελισμός των δυνάμεων του Λιμενικού Σώματος και η παρακράτηση των επιχειρησιακών του αρμοδιοτήτων από άλλον, εκτός του ιδικού σας, Κυβερνητικών Φορέα, εις ουδέν, συμβάλλει παρά στην παράλυση των δυνατοτήτων του και την απομείωση της αποτελεσματικότητάς του.

Φληναφήματα του τύπου "νέο Δόγμα Ασφαλείας" και άλλα τέτοια βαρύγδουπα, δεν αποτελούν, παρά θολά οράματα σκοτισμένων εγκεφάλων.

Κύριε Υπουργέ,

Εάν επί των ημερών σας επανενωθεί και λειτουργήσει το Λιμενικό Σώμα ως και πρότερον, υπό τον Αντιναύαρχο Αρχηγό του, θα έχετε προσφέρει σπουδαία υπηρεσία όχι μόνο στην μεγάλη Ελληνική Εμπορική Ναυτιλία, αλλά και την χειμαζόμενη Εθνική Οικονομία και στην ιδιαίτερη εκλογική σας περιφέρεια, την πόλη του Πειραιά.

Θα αποτελούσε τιμή για την Ένωσή μας, η οποία απαριθμεί στις τάξεις της 3.100 απόστρατα στελέχη του Λιμενικού Σώματος, να δεχθείτε το Διοικητικό της Συμβούλιο, να σας εκφράσει και διά ζωής τις ευχές του και σας γνωρίσει τα προβλήματα, που μας απασχολούν σε χρόνο που εσείς θα ορίσετε.

Με ιδιαίτερη εκτίμηση
Για το Δ.Σ. της Ε.Α.Α.Λ.Σ.
Ο Πρόεδρος
Υποναύαρχος Λ.Σ. ε.α Γεώργιος Καλαρώνης
Ο Γεν. Γραμματέας
Πλοίαρχος Λ.Σ. ε.α Γεώργιος Σφουγγαριστός

Προς την Υφυπουργό Θαλασσιών
Υποθέσεων, Νήσων και Αλιείας
κ. Ελπίδα Τσουρή

Πειραιάς 2010

Κυρία Υπουργέ,

Με την ευκαιρία της ανάληψης των καθηκόντων της Υφυπουργού Θαλασσιών Υποθέσεων Νήσων και Αλιείας, σας εκφράζουμε τα ειλικρινή συγχαρητήριά μας και τις θερμότερες ευχές μας για έργο γόνιμο και δημιουργικό.

Η κάθοδός σας στο Υπουργείο του Πειραιά - η νέα ονομασία του οποίου φρονούμε ότι δεν σημαίνει και παρεκτροπή από την κύρια αποστολή του, τη διακονία δηλαδή της Εμπορικής Ναυτιλίας - αποτελεί ευτυχή συγκυρία καθ' όσον λόγω καταγωγής και εκπροσώπησης της κοιτίδας της Εμπορικής μας Ναυτιλίας, της Χίου και των Οινουσσών, καθώς και της προσπάσής σας στον Τομέα της Ναυτιλίας, σας είναι γνωστά τόσο το αντικείμενο όσο και ο διοικητικός φορέας του Υπουργείου, το Λιμενικό Σώμα.

Ευχόμαστε και πιστεύουμε ότι κατά την άσκηση των καθηκόντων σας θα εκτιμήσετε τις σύνολες δυνατότητες του Λιμενικού Σώματος, καθώς και την ποιότητα, του προσωπικού του και θα συμβάλλετε στο μέτρο των δυνατοτήτων σας, στην επανενοποίησή του με την ανάκληση και του επιχειρησιακού τομέα, ο οποίος σήμερα ασκείται, περιέργως, μακράν του ελέγχου της ηγεσίας του, με ότι τούτο συνεπάγεται για την απόδοση και την αποτελεσματικότητά του.

Με ιδιαίτερη εκτίμηση
Για το Δ.Σ. της Ε.Α.Α.Λ.Σ.
Ο Πρόεδρος
Υποναύαρχος Λ.Σ. ε.α Γεώργιος Καλαρώνης
Ο Γεν. Γραμματέας
Πλοίαρχος Λ.Σ. ε.α Γεώργιος Σφουγγαριστός

Προς: ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΑΘΗΝΩΝ
Ακαδημίας 60, ΤΚ 10679, Αθήνα

ΘΕΜΑ: Αίτηση ακύρωσης Μνημονίου (Δανειακή Σύμβαση μεταξύ Ελλάδος, Ε.Ε. και ΔΝΤ) Ν3845/2010.
Συνημμένο: Πρακτικό ΔΣ/ΕΑΑΛΣ

1. Σας γνωρίζουμε ότι κατά τη συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Ενώσεως Αποστράτων Αξιωματικών Λιμενικού Σώματος της 15/9/2010 και λαμβάνοντας υπόψη τους σκοπούς του ιδρυτικού μας νόμου, αποφασίσαμε τα παρακά-

τω:

α. Η Ένωσή μας, αναγνωρίζοντας τον κοινωνικό και επιστημονικό ρόλο του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, στηρίζει την πρωτοβουλία του, περί υποβολής "Αίτησης Ακύρωσης" των εκτελεστικών διατάξεων του Μνημονίου, με σκοπό την εν γένει προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων όλων των θιγόμενων πολιτών και κατ' επέκταση και των μελών μας, που πλήττονται από τις διατάξεις αυτού (του Μνημονίου) και

β. Τη συμμετοχή της Ενώσεώς μας στην υποβολή αίτησης ακύρωσης ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλων αρμόδιων αρχών, του εσωτερικού ή εξωτερικού, κατά των εκτελεστικών διατάξεων του Μνημονίου που περιορίζουν κερτημένα κοινωνικά και οικονομικά δικαιώματα των μελών μας, καθώς και την προσβολή όλων των διοικητικών πράξεων που έχουν εκδοθεί (Ν 3833/10, 3863/10, 3847/10 και 3865/10) ή πρόκειται να εκδοθούν προς εφαρμογή του.

2. Η Ένωση Αποστράτων Αξιωματικών Λιμενικού Σώματος (ΕΑΑΛΣ) ιδρύθηκε το 1988, είναι ΝΠΙΔ και αναγνωρίστηκε με την αρ. 190/29-4-88 Απόφαση του ΕΚΟΥΣΙΑ ΠΟΛΥΜΕΛΟΥΣ

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ.

3. Εκπρόσωπος της ΕΑΑΛΣ ενώπιον παντός Δικαστηρίου και πάσης Αρχής για το προκείμενο θέμα ορίζεται βάσει απόφασης του Δ.Σ. ο αντιπρόσωπος του Δ.Σ. Υποναύαρχος (ε.α) κ. Παναγιώτης ΚΑΛΟΓΕΙΤΩΝ.

4. Επισυνάπτονται, απόσπασμα Πρακτικού της Συνεδρίασης του ΔΣ/ΕΑΑΛΣ της 15/9/10, Θέμα 9, η αρ. 190/29-4-88 Απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Πειραιά και απόσπασμα του καταστατικού μας.

5. Για πληροφορίες, παρακαλούμε όπως επικοινωνείτε στα παρακάτω τηλέφωνα:

α. Προέδρου: 210/4119868 - 6972202696 β. Αντ/δρου: 210/4119868 - 6938767974

Μετά τιμής

Για το ΔΣ/ΕΑΑΛΣ

**ΥΠΟΝΑΥΑΡΧΟΣ Λ.Σ. (εα) Γεώργιος Καλαρώνης
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΕΑΑΛΣ**

ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΧΤΥΠΑΕΙ Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Υποναύαρχου ΛΣ (εα) Δημ. Ζαμπίκου

Την 27/06 - 29/06/10 πραγματοποιήθηκε ενήμερωτικό ταξίδι - επίσκεψη στις Βρυξέλλες που οργάνωσε ο Ευρωβουλευτής κ. Γεώργιος ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ. Στην επίσκεψη αυτή συμμετείχαν οι συνάδελφοι κ.κ. ΧΡ. ΔΕΛΗΜΙΧΑΛΗΣ, επίτιμος Αρχηγός ΛΣ, Γ. ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ, επίτιμος Υπαρχηγός ΑΣ, Γ. ΚΑΛΑΡΩΝΗΣ Υποναύαρχος ΛΣ εα, Πρόεδρος ΕΑΑΛΣ, Ν. ΝΙΚΟΛΙΑΣ, Υποναύαρχος ΛΣ εα και Ι. ΠΡΩΤΟΠΑΠΠΑΣ, Αρχ/ρχος ΛΣ εα καθώς και ο γράφων.

Επίσης είχαν προσκληθεί οι δημοσιογράφοι - ναυτιλιακοί συντάκτες κκ. Σ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (ΚΕΡΔΟΣ), Γ. ΣΚΟΡΔΙΛΗΣ (ΤΟ ΒΗΜΑ), Μ. ΜΠΑΡΔΟΥΝΙΑΣ (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ), Ν. ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΙΟΣ (ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ) ΚΟΥΦΑΚΟΣ (ΕΑ. ΤΥΠΟΣ) - Αγγ. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΟΥ - ΜΑΔΕΛΛΟΥ (ΝΑΥΤ. ΧΡΟΝΙΚΑ) καθώς και ο καθηγητής του Παν/μίου Αιγαίου κ. Ηλ. ΜΠΙΣΙΑΣ συνοδευόμενος από εννέα φοιτητές μεταπτυχιακών τμημάτων του Παν/μίου.

Την Δευτέρα 28/6/10 το πρωί επισκεφθήκαμε το κτίριο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, όπου ξεναγηθήκαμε στην μεγάλη αίθουσα συνεδριάσεων και ενημερωθήκαμε για το έργο που συντελείται εκεί. Ακολούθως μεταφερθήκαμε σε ειδική αίθουσα όπου ο Ευρωβουλευτής, κ. Γ. ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ μας ενημέρωσε εμπειριστικώς για τη θαλάσσια πολιτική της ΕΕ. Ο ίδιος εξέφρασε την άποψη, που είναι και άποψη του κόμματός του (Νέα Δημοκρατία) ότι η ενιαία Ευρωπαϊκή Πολιτική στις θαλάσσιες μεταφορές και το Εθνικό Σημείο Επαφής των Κρατών - Μελών που προβλέπει, καθιστά επιβεβλημένη την επανασύσταση του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας στην χώρα μας.

Επίσης για τα θέματα της θαλάσσιας πολιτικής

της Ε.Ε. έγινε σχετική ενημέρωση και από τους δύο αξιωματικούς - εκπροσώπους της Ελλάδος στην μόνιμη Εθνική αντιπροσωπεία Αντ/ρχο Αλ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟ και Πλωτάρχη Βεν. ΚΑΛΛΙΠΟΛΙΤΟΥ.

Στη συνέχεια μεταβήκαμε στο κτίριο της commission, όπου είχαμε συνάντηση με την Ελληνίδα Επίτροπο σε θέματα θαλάσσιας πολιτικής και Αλιείας κα Μ. ΔΑΜΑΝΑΚΗ. Η Επίτροπος αφού αναφέρθηκε στους τρόπους αντιμετώπισης της συνεχούς μείωσης των ιχθυοαποθεμάτων, σε σχετική ερώτηση παρισταμένου δημοσιογράφου για την επανασύσταση του ΥΕΝ, απάντησε ότι λόγω του θεσμικού της ρόλου δεν μπορεί να επηρεάσει τις αποφάσεις των κυβερνήσεων των κρατών μελών και κατ' επέκταση της Ελληνικής, παραδέχθηκε όμως εμμέσως πλην σαφώς, ότι η Ευρωπαϊκή Θαλάσσια Πολιτική απαιτεί την ύπαρξη ενός φορέα για τη Ναυτιλία είτε αυτός είναι Υπουργός ή Γεν. Γραμματέας ή Γεν. Δ/ντης, ή οποιοσδήποτε άλλος.

Αξίζει να σημειωθεί ότι μέσα στο κτίριο της commission ευρίσκεται "γέφυρα" με την ονομασία "Konstantinos Karamanlis - ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ" προς τιμήν του αείμνηστου Ευρωπαϊστή Έλληνα Πρωθυπουργού.

Συμπερασματικά η επίσκεψη αυτή στην καρδιά της Ευρωπαϊκής Ένωσης μπορεί να αξιολογηθεί ως εξαιρετικά και αμφίπλευρα ωφέλιμη, καθόσον ανοίγοντας ένα δίαυλο επικοινωνίας, μας δόθηκε η ευκαιρία να ανταλλάξουμε με τον Έλληνα Ευρωβουλευτή χρήσιμες απόψεις για την διαμορφούμενη θαλάσσια πολιτική της Ε.Ε. και να επισημάνουμε την αναγκαιότητα Επανασύστασης του Καταργηθέντος Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, στη χώρα μας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΗΤΡΑΚΟΣ

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΕΥΠΑΤΡΙΔΗΣ ΤΟΥ Λ.Σ.

Υποναύρχου Λ.Σ. (ε.α) Κώστα Μιχ. Σταμάτη

Βιογραφικά

Ο Γεώργιος Μητράκος, Υποναύρχος και πρώην Αρχηγός Λ.Σ., συγγραφέας και ζωγράφος, γεννήθηκε το 1918 στο Λεόντι Νεμέας της Κορινθίας. Σπούδασε Πολιτικές Επιστήμες στο Πάντειο πανεπιστήμιο Αθηνών, κατέταξε στο Λιμενικό Σώμα στις 25 Οκτωβρίου 1940 και ονομάστηκε Σημαιοφόρος Λ.Σ. στις 25 Απριλίου 1941. Τον Αύγουστο 1942, Σημαιοφόρος, διοικητής Αλιευτικών Εγκαταστάσεων Γιάλτρων, για την εθνική του δράση, συνελήφθη από τις ιταλικές δυνάμεις Κατοχής, βασανίστηκε και κρατήθηκε στις φυλακές Χαλκίδας, μαζί με άλλους συναδέλφους του. Κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας του στο Λιμενικό Σώμα υπηρέτησε σε επιτελικές και περιφερειακές υπηρεσίες (Προξενικά Λιμεναρχεία Κάρδιφ, Λονδίνου, Νέας Υόρκης, Υπολιμενάρχης Κεντρικού Λιμεναρχείου Πειραιώς, Διοικητής Σχολών Εμπορικού Ναυτικού Ασπροπύργου κ.ά.), φοίτησε στη Ναυτική Σχολή Πολέμου και διετέλεσε επίτιμο μέλος Στελεχών Εθνικής Άμυνας. Τον Ιούνιο του 1971 επελέγη Αρχηγός του Λιμενικού Σώματος και αποστρατεύτηκε τον Μάρτιο του 1974, με τον βαθμό του Υποναύρχου Λ.Σ. Στα χρόνια της αποστρατείας του ασχολήθηκε με τη ζωγραφική επάνω σε πέτρες και ξύλα, με πολλή επιτυχία. Απεβίωσε στην Αθήνα, πλήρης ημερών, στις 24 Σεπτεμβρίου 2010 και ετάφη στο Α' Νεκροταφείο Αθηνών, κατά την επιθυμία του, σε στενό οικογενειακό κύκλο.

Ο Γ. Μητράκος με την εγγονή του, με τον πρώην πρόεδρο της ΕΑΑΛΣ Υποναύρχο Λ.Σ. (ε.α.) Δόλα Σ.

Ο Αξιωματικός και ο Άνθρωπος

Τον εκλιπόντα Υποναύρχο - πρώην Αρχηγό Λ.Σ. Γεώργιο Μητράκο, τον γνώρισα από κοντά όταν υπηρετούσε ως Υπολιμενάρχης στο Κεντρικό Λιμεναρχείο Πειραιώς και εγώ ήμουν Σημαιοφόρος - διοικητής Πληρώματος. Αυτή η πρώτη υπηρεσιακή γνωριμία, έγινε αργότερα, όταν ταξίδευε για την Αίγινα στο εκεί εξοχικό του, φιλία. Όταν το 1971 έγινε Αρχηγός Λ.Σ., υπηρετούσα στη Διεύθυνση Λιμενικής Αστυνομίας, είχαμε μια θαυμάσια συνεργασία. Μετά την αποστρατεία του το 1974, η επικοινωνία μας, κυρίως στην Αίγινα, ήταν συχνότερη και η πρώτη φιλία μας είχε εξελιχτεί σε οικογενειακή, με την ευγενική Ηγερία σύζυγο του κ. Μητράκου να μας δεξιώνεται στη βεράντα του εξοχικού τους στη Σουβάλα της Αίγινας, με την παρουσία λίγων, αλλά εκλεκτών συνδαιτυμόνων, μεταξύ των οποίων και ο Υποναύρχος Λ.Σ. Ανδρέας Βαγενάς. Οι όμορφες αυτές φιλοφρονήσεις συνεχίστηκαν αμοιβαία

στην Αίγινα και στην Αθήνα, μέχρις ότου ο πανδαμάτωρ χρόνος έπαψε να είναι δαψιλής μαζί του.

Από αυτή τη μακρά επικοινωνία με τον εκλιπόντα, σε υπηρεσιακό και ιδιωτικό επίπεδο, αποκόμισα άριστες εντυπώσεις για τον Αξιωματικό και τον Άνθρωπο Γεώργιο Μητράκο. Ως Αξιωματικός υπήρξε σοβαρός, ευγενής, επιβλητικός, πειθαρχικός, συνεργάσιμος, προσινής και προπαντός συνάδελφος. Στη συνεργασία του ήταν άψογος, καλός δέκτης εισηγήσεων, οξυδερκής και αποφασιστικός. Παρά την ιδιαιτερότητα της στρατιωτικής δομής και της ιεραρχικής πειθαρχίας του Λιμενικού Σώματος, ο Αξιωματικός Γεώργιος Μητράκος, διατηρούσε την έμφυτη ευγένειά του και συμπεριφερόταν συναδελφικά προς τους κατώτερους του, αποφεύγοντας να τους προσβάλει και να τους αφαιρεί τις πρωτοβουλίες, όταν φυσικά αυτές ήταν αξιοποιήσιμες. Αυτή η ψυχική του ανωτερότητα εκδηλωνόταν πάντοτε με ένα χαμόγελο καλοσύνης και με μια ευφρόσυνη διάθεση συμπάθειας προς τον συνομιλητή του. Είχε μέσα του μια ξεχωριστή αρχοντιά και μια στόφα προσωπικότητας, που σε πλησίαζε με όλη του την ψυχή και σου ενέπνεε συνειδητά την εκτίμηση και το σεβασμό. Η στάση του αυτή λειτουργούσε με τις ίδιες ισορροπίες τόσο στην υπηρεσιακή όσο και στην ιδιωτική του ζωή και συμπεριφορά. Συνομιλώντας μαζί του χαϊρόσουν να ακούς, ε-

κείνη τη στοχαστική και ευχάριστη λιτότητα του λόγου του, διανθισμένη με ευγένεια και πλούσια δεοντολογία. Η επιχειρηματολογία του ήταν πολύπλευρη, πειστική και αφοπλιστική και συχνά δεχόταν την υιοθεσία όχι αυτού, που πίστευε εκείνος, αλλά αυτού, που θεωρούσε σωστό, στην ανταλλαγή απόψεων με τον συνεργάτη του. Κατά τη διάρκεια της Αρχηγίας του στο Λ.Σ., πέτυχε με ευστροφία να διατηρήσει τις επιβεβλημένες λεπτές ισορροπίες εκβίωσης της δύσκολης εποχής και να προστατεύσει και να βοηθήσει, με καιρίες παρεμβάσεις του, το προσωπικό του Λιμενικού Σώματος σε κρίσιμες πολιτικές αποφάσεις. Βέβαια οι "αντιστασιακοί" συνάδελφοι του, ενώ υπηρέτησαν και αυτοί την ίδια περίοδο πιστά το καθεστώς της επταετίας, όταν αποστρατεύτηκε, βρήκαν την ευκαιρία να δείξουν την μικροψυχία τους, με απαράδεκτες και ασυμβίβαστες προς τη στρατιωτική ιδιότητα συμπεριφορές τους, οι οποίες, όπως ήταν φυσικό, πίκραναν βαθιά τον εκλιπόντα και τον ανάγκασαν να σταθεί έκτοτε μακράν των δρώμενων του Λιμενικού Σώματος. Όμως δεν έπαψε ποτέ να ενδιαφέρεται για το Λ.Σ. και την τύχη του και παρακολουθούσε εκ του μακρόθεν άγρυπνα την πορεία του και τις

4 ΕΡΓΑ ΤΟΥ Γ. ΜΗΤΡΑΚΟΥ ΕΠΑΝΩ ΣΕ ΠΕΤΡΕΣ

δραστηριότητες του προσωπικού του.

Ως άνθρωπος ο Γεώργιος Μητράκος υπήρξε μια ολοκληρωμένη προσωπικότητα, από το μεγαλείο της οποίας περίσσευε ευγένεια, αγάπη και κατανόηση. Κοιτά του είχαν μια καλή θέση όλοι, ακόμη και εκείνοι, που τον είχαν πικράνει. Ποτέ δεν ξεστόμισε παράπονο ή ένα λόγο πικρό για κανέναν. Γνώριζε την εσωτερική του μεγαλοσύνη και στεκόταν πάνω από μικρότητες, υστεροβουλίες και μικροψυχίες. Αυτή η ανεξίκακη στάση του σου έδινε την εντύπωση ενός άνδρα, που τον διαπότιζε νεανικό σφρίγος, γνώση της ανθρώπινης ψυχολογίας και σθένος αντιμετώπισης δύσκολων καταστάσεων. Στις συντροφιάς του ήταν ευχάριστος, ομιλητικός και πράος, σεβόταν τον περίγυρό του και με τις κυρίες της ομήγυρης ήταν ιδιαίτερα ευγενικός. Μιλούσε σε τόνους χαμηλούς, γελούσε συχνά και στα θαυμάσια δείπνα στο σπίτι του, ήταν ένας αληθινός αριστοκράτης οικοδεσπότης στο πλευρό της εκλεκτής συζύγου του. Ακτινοβολούσε σιγουριά, αυτοπεποίθηση και καλοσύνη. Στα ποικίλα προβλήματα του τόπου δεν ήταν μεμψίμοιρος, αλλά αντιμετώπιζε τα θέματα με στωικότητα και αισιοδοξία, έχοντας στην ψυχή του μια αυθεντική Εθνική Συνείδηση.

Την προσωπικότητα του Γεωργίου Μητράκου ολοκλήρωνε η πνευματική του ευαισθησία, η καλλιτεχνική του διάθεση, η αγάπη του προς το ωραίο, την ομορφιά της φύσης και τη λατρεία στη θάλασσα. Μελετούσε με ενδιαφέρον βιβλία, που του άρεσαν, τα σχολίαζε και διέθετε αξιόλογο αισθητικό κριτήριο. Έκρυβε μέσα του μια πληθωρική ευφορία πνευματικής δημιουργίας, η οποία άργησε να εκδηλωθεί και όταν εκδηλώθηκε, μετά το 1990, ήταν πλέον περιορισμένη στη ζωγραφική επάνω σε πέτρες και ξύλα. Ωστόσο αυτή η καλλιτεχνική του επίδοση δεν ήταν περιστασιακή. Ασχολήθηκε με ένταση και ζωγράφησε πολυάριθμες πέτρες και ξύλα κομμένα σε λεπτές φέτες. Η τεχνοτροπία του είναι εντελώς προσωπική και χαρακτηρίζεται για τη ζωντάνια και τη φρεσκάδα της, τα ζωηρά και γλυκά εναρμονισμένα χρώματα, την ουσία της λεπτομέρειας και την αρμονία του συνόλου. Κυρίαρχο θέμα η θάλασσα και η πολυμορφία της: θάλασσα γαλήνια, τρικυμιώδης, βάρκες, καράβια, ακρογιαλιές, εκκλησιές, μπουράγια, τοπία, όλα δοσμένα με έναν αέρα πρωτόγονης δημιουργίας, όπου δεσπόζει η απλή και γόνιμη πρωτοτυπία και η προσωπική μέθεξη του καλλιτέχνη. Αμέτρητες πέτρες στα χέρια του πήραν ζωή και έγιναν μικρά και ελκυστικά καλλιτεχνήματα, ξεχώρισαν και πέρασαν σε μια πρόσκαιρη αιωνιότητα, έγιναν τέχνη και αντικείμενα κριτικής. Ακόμη μέσα του έκρυβε έναν ευαίσθητο πνευματικό άνθρωπο, που οι συγκυρίες της ζωής και της καριέρας του δεν του επέτρεπαν να τις διατυπώσει συγγράφοντας, αφού διέθετε ένα σπάνιο ύφος γραφής, που το ξεχώριζες στον εκλεκτικό προφορικό του λόγο και στα υφολογικά άψογα γραπτά του ("Εγχειρίδιο Οικονομικής Διαχείρισεως", επιστολές κλπ.).

Αυτός ήταν ο Γεώργιος Μητράκος. Στο κείμενο τούτο, που αποτελεί μια αναγνώριση και έναν αποχαιρετισμό στον εκλιπόντα, κατέθεσα από καρδιάς όσα πιστεύω ότι χαρακτήριζαν τον Αξιωματικό και τον Άνθρωπο Γεώργιο Μητράκο. Θεωρώ ότι τα λόγια μου αυτά είναι ένας ταπεινός φόρος τιμής προς τον τελευταίο Ευπατρίδη Αξιωματικό του Λιμενικού Σώματος.

Αίγινα. Ο Ναός του Αγίου Νεκταρίου

Εμπορικό καράβι του 4ου αιώνα μ.Χ. της Ανατολικής Μεσογείου

Καρτερία

Βάρκα στο Λιμάνι

Η ηγετική πορεία του Ναυάρχου Χρήστου ΝΤΟΥΝΗ στην ταραγμένη δεκαετία του 1980

Αντιναύαρχου - Επίτιμου Αρχηγού Λ.Σ. Γεωργίου Βασόπουλου

Στις 4 Σεπτεμβρίου στην ιδιαίτερη πατρίδα του το ΚΟΡΩΠΙ συγγενείς, φίλοι, το Λιμ. Σώμα και ολόκληρη η ναυτική οικογένεια της χώρας κατευοδώσαμε στο τελευταίο του ταξίδι τον Ναύαρχο Χρήστο Ε. ΝΤΟΥΝΗ Επίτιμο Αρχηγό Λ.Σ.

Με τον Ναύαρχο Χρ. Ντούνη πέρα του προνομίου, που είχα να είμαι φίλος του, είχαμε μια κοινή πορεία μισού αιώνα καθόσον συμμαθητές στην Σχολή Δοκίμων.

Σκοπός της παρούσας μου αναδρομής δεν είναι να παρουσιάσω ένα ακόμα βιογραφικό της ομολογουμένως λαμπρής υπηρεσιακής του σταδιοδρομίας και της πολύμορφης και μακρόχρονης παρουσίας του στα ναυτιλιακά μας πράγματα.

Θα περιορισθώ στην κοινή υπηρεσιακή μας πορεία, μιας ταραγμένης για την Εμπορική μας Ναυτιλία και τον διοικητικό της φορέα ΥΕΝ-Λ.Σ. δεκαετίας του 1980, και ιδιαίτερα στο δεύτερο ήμισυ αυτής που βρεθήκαμε στην ηγεσία του Λ.Σ. (Αρχηγός - Υπαρχηγός).

Η δεκαετία του 1980 άνοιξε ευοίωνα για την Εμπ. Ναυτιλία.

Από το 1981 η Ελλάδα είναι μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ο Ελληνικός Εμπορικός στόλος αποτελεί την μισή δύναμη του κοινοτικού στόλου. Τον ίδιο χρόνο το ελληνικό νηολόγιο ξεπερνά το Ιαπωνικό και η χώρα περνά στην πρώτη θέση της παγκόσμιας κατάταξης. Σαν είδηση περνά στα ψιλά των εφημερίδων. Τον Οκτώβριο του ίδιου έτους έχουμε την κυβερνητική αλλαγή και φυσικά μια άλλη φιλοσοφία για την Εμπορική Ναυτιλία και τον διοικητικό της φορέα ΥΕΝ-Λ.Σ. Την ίδια χρονική περίοδο αρχίζουν να γίνονται εμφανή τα πρώτα σημάδια της ναυτιλιακής κρίσης με πρώτα θύματα τα τάνκερς και στην συνέχεια τα πλοία ξηρού φορτίου, αποτελέσματα βασικά της παγκόσμιας υπερπροσφοράς τονάζ. Η εντεινόμενη ναυτιλιακή κρίση σε συνδυασμό με κυβερνητικές πρωτοβουλίες που εκ των πραγμάτων αποδείχθηκαν άστοχες όπως η μετατροπή των Δημοσίων Σχολών Εμπορικού Ναυτι-

κού από πεδία ναυτικής γνώσεως και πειθαρχίας σε χώρους ακράτου συνδικαλισμού, ο Νόμος 1376/83 περί ανακυκλώσεως των πληρωμάτων, η απομάκρυνση των Λιμενικών Αξιωματικών από τα ασφαλιστικά ταμεία, Οίκο Ναύτου κλπ., τα οποία επιμελώς και χωρίς οικονομικό κόστος δι' αυτά επί σειρά δεκαετιών εξυπηρετούσαν, η α-

Ο Αντιναύαρχος - Αρχηγός Λ.Σ. Χρήστος Ντούνης

ποσταθεροποίηση του διοικητικού φορέα ΥΕΝ-Λ.Σ. με το ιδεολόγημα της αποστρατικοποίησης κλπ. δημιούργησαν ένα εκρηκτικά αρνητικό ψυχολογικοοικονομικό κλίμα στο χώρο της ναυτιλίας. Αποτέλεσμα στα μέσα της δεκαετίας (1985-1986) η διαγραφή των ποντοπόρων πλοίων από το Ελληνικό Νηολόγιο να έχει πάρει την μορφή εξόδου και η δύναμή του να περιορισθεί σε μερικές εκατοντάδες. Τα πράγματα είχαν φθάσει στο απροχώρητο με τραγικές συνέπειες, πράγμα που αντιλαμβάνετο και η τότε πολιτική ηγεσία του ΥΕΝ.

Η προώθηση του Ναυάρχου Ντού-

νη στην ηγετική ομάδα του Λ.Σ. σαν Υπαρχηγός το 1986 και Αρχηγός το 1987, υπήρξε καταλυτική στην διαμόρφωση ενός νέου κλίματος εμπιστοσύνης το οποίο λειτούργησε σαν πλατφόρμα επικοινωνίας μεταξύ των παραγόντων της ναυτιλίας.

Οι διαβουλεύσεις υπήρξαν μακρές και επίπονες χωρίς να αποφεύγονται και οι εντάσεις. Η επιμονή στους στόχους, η σύνθεση της υπηρεσιακής πλευράς στην οποία δεσπόζοντα ρόλο είχε ο Ναύαρχος Ντούνης κράτησαν ανοικτές τις διαδικασίες για μεγάλο διάστημα και τελικά σταδιακά οδήγησαν στην ανατροπή του επικρατούντος δυσμενούς κλίματος. Το καινούργιο κλίμα σε συνδυασμό με την λήψη σειράς μέτρων ενισχύσεως της ανταγωνιστικότητας του ελληνικού πλοίου όχι μόνο ανάκοψαν την φυγή αλλά σταδιακά συνετέλεσαν στον επαναπατρισμό εκατοντάδων πλοίων. Το κλυδωνιζόμενο την εποχή εκείνη Λιμενικό Σώμα που τόσο διορατικά συνέστησε ο Ελευθ. Βενιζέλος το 1919 σαν ενιαίο και μοναδικό σημείο αναφοράς (one stop shop) της ναυτιλιακής κοινότητας παρέμεινε όρθιο στα πλαίσια του ΥΕΝ σαν ο κύριος και αποκλειστικός χειριστής των ναυτιλιακών μας πραγμάτων.

Το γεγονός ότι σήμερα είκοσι χρόνια μετά η κατάσταση του ενιαίου ΥΕΝ-Λ.Σ. υποτροπιάζει σε πρακτικές και λογικές της δεκαετίας του 1980, φαίνεται ότι αυτός ο τόπος δεν έχει αποκτήσει ακόμα την στοιχειώδη ναυτική παιδεία, συνείδηση και υπερηφάνεια για την Εμπορική μας ναυτιλία, την μοναδική πρωτιά του, ιδέες για τις οποίες ποικιλοτρόπως επί σειρά δεκαετιών αγωνίσθηκε για την εμπέδωσή τους ο Ναύαρχος Ντούνης.

Η ηγετική διαδρομή του Ναυάρχου Χρήστου Ντούνη μέσω μιας από τις σοβαρότερες, ναυτιλικής κρίσης μας αφήνει σαν παρακαταθήκη την προσγείωση στην πραγματικότητα, την σύνθεση και την επιμονή και υπομονή στην επίτευξη του στόχου.

Φεύγοντας αφήνει ένα δυσαναπλήρωτο κενό, αλλά και ένα λαμπρό παράδειγμα προς μίμηση.

Αθήνα 5 Οκτωβρίου 2010

ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΜΑΧΗΤΙΚΟ, ΔΙΕΚΔΙΚΗΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ

Πλοιάρχου Λ.Σ. (ε.α.) ΑΓΓΕΛΟΥ ΤΣΙΡΗ

Τα όσα συμβαίνουν την τελευταία περίοδο στην χώρα μας καθώς και οι απαισιόδοξες γενικά προοπτικές σε όλους τους τομείς, οικονομικό, κοινωνικό, ηθικό, εθνικά θέματα κ.λπ., στάθηκαν η αφορμή των παρακάτω σκέψεων για το αντικείμενο της επικεφαλίδας του παρόντος σημειώματος.

Θα πρέπει κατ αρχήν να συμφωνήσουμε όλοι ότι, αντικειμενικά, η αδιαφορία και η διάσπαση βλάπτει. Όλες οι ενώσεις απόστρατων μπορούν να προσφέρουν πολλά περισσότερα από ότι μέχρι σήμερα, αν περισσότεροι απόστρατοι μετέχουν στις αρχαιρεσίες και στα διοικητικά συμβούλια.

Η αποτελεσματικότητα των συνδικαλιστικών φορέων των αποστράτων θα είναι σημαντική μόνον αν μετά τις εκλογές οι ενώσεις πάψουν να κυριαρχούνται κάθε φορά από κυβερνητικούς χειροκροτητές καθώς και αν πάψουν ορισμένοι να θεωρούν τις ενώσεις αποστράτων ως εφελύχριο επιδίωξης άλλων σκοπών. Η χαμένη προηγούμενη τριετία στην ΕΑΑΝ θα πρέπει να μας διδάξει.

Θα πρέπει να δεχτούμε ότι σήμερα, κακά τα ψέματα, οι ενώσεις αποστράτων δεν έχουν μαχητικό - διεκδικητικό χαρακτήρα αλλά έχουν αρκестθεί να αποτελούν "χώρους" απλής εκτόνωσης προβλημάτων. Πράγματι, απλή εκτόνωση προβλημάτων είναι το να στέλνεις επιστολές διαμαρτυρίας στις εφημερίδες, εξαντλώντας μέχρι εκεί την συνδικαλιστική μας υποχρέωση.

Οι καιροί που έρχονται θα είναι πολύ δύσκολοι και για τους ένστολους, στελέχη των ΕΔ και των ΣΑ. Οι όροι δουλειάς για τους εν ενεργεία είναι ήδη και θα γίνονται όλο και πιο δυσμενείς ενώ οι συντάξεις και τα ασφαλιστικά δικαιώματα θα συρρικνώνονται συνεχώς και με πρωτοφανείς ρυθμούς για τους εν αποστρατεία.

Όπως έχει διδάξει η πείρα, οι στρατιωτικές ηγεσίες, επειδή είναι κυβερνητικές επιλογές, λίγα μπορούν να προσφέρουν στην στήριξη των εε και εα στελεχών των ΕΔ και των ΣΑ.

Νομίζουμε ότι εκτός από την ενίσχυση των ενώσεων αποστράτων με την όπως προαναφέρθηκε μαζικότερη συμμετοχή και δραστηριοποίηση μας σε αυτές, σίγουρα καλύτερα αποτελέσματα θα έχουμε στην προώθηση και στήριξη των αιτημάτων των αποστράτων με μια πιο ενεργή και μαζική συμ-

μετοχή των διοικήσεων και των μελών των ενώσεων στους διεκδικητικούς αγώνες των συνδικαλιστικών μαζικών και αγωνιστικών φορέων της κοινωνίας, με τους οποίους θα πρέπει να επιδιώξουμε επαφή και σύνδεση. Σε τελική ανάλυση και οι απόστρατοι είναι μέλη της κοινωνίας, και δεν είναι τουλάχιστον συνετό για τα συμφέροντα μας να θεωρούμαστε η να πιστεύουμε ότι είμαστε κάτι το ξεχωριστό, αλλά και γιατί τόσο η παρούσα αλλά και η επερχόμενη λαίλαπα μας αγγίζει το ίδιο όπως και κάθε μέλλος η τμήμα της κοινωνίας.

Σε κάθε περίπτωση πάντως, ενώσεις η οι σύλλογοι αποστράτων που περιορίζουν την δραστηριότητα τους σε εκδρομές και συνεντεύξεις είναι πολύ καλές αλλά δεν αρκούν. Ας διαλέξουμε λοιπόν τι είναι αυτό που μας χρειάζεται σε αυτήν την συγκυρία και ας ανασκουμπθούμε έστω και στο παρά 5 ποτέ δεν είναι αργά.

Τώρα, έστω και μετά από μια ολόκληρη ζωή σε χώρους δουλειάς και προσφοράς, πρέπει να δούμε καθαρά και ας καταλάβουμε ότι πως τον μαχη-

τικό, τον διεκδικητικό και τον αδέσμευτο συνδικαλισμό τον τρέμουν αυτοί που με την απαγόρευση του, τον εκφυλισμό και την αδρανοποίηση του, περιορίζοντας τον σε πλαίσια "ΚΑΠΗ", πλουτίζουν σε βάρος μας και σε βάρος όλων των εργαζομένων, σε βάρος του τόπου μας, αυτοί που τον ρήμαξαν με την αρπαγή, την κλοπή και την αλόγιστη διαχείριση του κοινού πλούτου και του δικού μας περισσέυματος που τους είχαμε εμπιστευτεί την φύλαξη του. Έστω και τώρα πρέπει να καταλάβουμε πως μόνοι μας δεν έχουμε την δύναμη, άρα με τους άλλους σαν κι εμάς πρέπει να παλέψουμε για τα δίκαια μας, διεκδικώντας μαχητικά όχι τον κόπο των άλλων αλλά τον δικό μας μόχθο.

Μια τέτοια κοινή προσπάθεια μέσα από μαχητικούς και όχι εκφυλισμένους συνδικαλιστικούς φορείς των αποστράτων, δεν είναι σε καμιά περίπτωση κόντρα στα συμφέροντα και τα δικαιώματα της πατρίδας μας και του εργαζομένου λαού μας, από όπου προερχόμαστε όλοι οι τώως και νυν ένστολοι.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΑ 2010

Τα "Ποσειδώνια 2010" άνοιξαν τις πύλες τους την Δευτέρα 7/6 και τις έκλεισαν την Παρασκευή 11/6. Σύμφωνα με πληροφορίες του Αθηναϊκού τύπου συμμετείχαν 1855 εταιρίες με περίπου 21 χώρες, ενώ επισκέφθηκαν την έκθεση πάνω από 17.000 εμπορικοί επισκέπτες, γεγονός, που αποτελεί νέο ρεκόρ συμμετοχής, προσέλευσης και οικονομικών αποτελεσμάτων. Στα "Ποσειδώνια 2008" πραγματοποιήθηκαν 1729 συμμετοχές από 80 χώρες και φιλοξενήθηκαν προσωπικότητες και αντιπροσωπείες απ' όλο τον κόσμο, που απέφεραν στην χώρα συνάλλαγμα, περίπου, 60 εκατ. ευρώ.

Τα "Ποσειδώνια" έχουν επικρατήσει ως κορυφαίος θεσμός της Ελληνικής Ναυτιλιακής Βιομηχανίας. Φέτος έγινε η 22η διοργάνωση και η τρίτη κατά σειρά στον εκθεσιακό χώρο του πρώην Ανατολικού Αερολιμένα Αθηνών. Τα "Ποσειδώνια 2010" ήταν υπό την αιγίδα του πρώην ΥΕΝ, Δήμου Πειραιά, Ναυτικού Επιμελητηρίου Ελλάδος, της Ένωσης Ελλήνων Εφοπλιστών Πειραιώς και Λονδίνου και όλων των Ακτοπλοϊκών Εταιριών. Κατά τη διάρκεια της έκθεσης πραγματοποιούνται συμφωνίες δισεκατομμυρίων δολαρίων, γεγονός που δείχνει ότι η Εμπορική Ναυτιλία είναι ο πνεύμονας της Οικονομίας, μας!

Εάν αναλογιστεί κανείς τους πόρους, που θα μπορούσε να συνεισφέρει η Εμπορική μας Ναυτιλία στην Ελληνική Οικονομία και τις θέσεις εργασίας, που θα δημιουργούνταν εάν λειτουργούσαν όλες οι παραναυτιλιακές επιχειρήσεις, για να εξυπηρετήσουν τα 4.000, περίπου ελληνόκτητα πλοία, τον πιάνει θλίψη! Ειδικά με τη δύσκολη οικονομική κατάσταση, που περνάει η χώρα μας. Κι όλα αυτά, γιατί δεν υπάρχει μια σωστή οργάνωση στο ελληνικό κράτος και οι άνθρωποι και μάλιστα οι καθ' ύλην αρμόδιοι πολιτικοί, που θα έχουν το θάρρος και τη γνώση να πατάξουν την γραφειοκρατία!

Εφ. "Ο Επιβάτης της Αίγινας" Μάιος - Ιούνιος 2010

ΜΙΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΤΟΥ Ν.Ν.Α.

Υποναύαρχου Λ.Σ. (ε.α.) Γεωργίου Καλαρώνη

Γενικά

Πρόσφατα, συνάδελφος που νοσηλεύτηκε σε χειρουργική κλινική στο Ναυτικό Νοσοκομείο Αθηνών και υπεβλήθη σε εγχείριση κόκκυγος μίλαγε στη συντροφιά μας για τις άψογες συνθήκες νοσηλείας του, τη συμπεριφορά του ιατρικού νοσηλευτικού και βοηθητικού προσωπικού, την καθαριότητα των χώρων και εν γένει τον τρόπο λειτουργίας του.

Εν κατακλείδι με προέτρεπε να γράψω κάτι προκειμένου να εκφραστούν και δημόσια συγχαρητήρια στη Διοίκηση, καθώς και σ' όλους τους συντελεστές της προσπάθειας, που γίνεται για να διατηρείται το νοσοκομείο σε τέτοια επίπεδα λειτουργίας και ευχαριστίες σε όλο το επιστημονικό και βοηθητικό προσωπικό για τις υψηλού επιπέδου Υπηρεσίες, που παρέχει στους νοσηλευόμενους.

Δεν είχαν χαραχθεί οι γραμμές αυτές στο χαρτί, όταν έφτασε στα Γραφεία μας έγγραφο του Αρχηγού του Γενικού Επιτελείου Ναυτικού Αντιναυάρχου κ. Δ. Ελευσινιώτη, με το οποίο μας κοινοποιεί, ενημερωτικό δελτίο, το οποίο ανεφέρετο σε "έρευνα ικανοποίησης των ασθενών από τις παρεχόμενες υπηρεσίες του Ν.Ν.Α."

Το Ενημερωτικό Δελτίο σε μορφή φυλλαδίου εβδομήντα τριών (73) σελίδων (το οποίο ήδη αναρτάται στην ιστοσελίδα του ΓΕΝ), εμπεριέχει στοιχεία έρευνας την οποία επιμελήθηκε η ΔΥΓ/ΓΕΝ και παρουσιάζει επεξεργασία και ανάλυση των ευρημάτων της καθώς και συμπεράσματα και προτάσεις περαιτέρω βελτίωσης των παρεχομένων Υπηρεσιών, στους χρήστες. Επίσης παρέχονται στοιχεία συγκριτικής μελέτης με τα ευρήματα αντίστοιχων ερευνών σε άλλα Νοσοκομεία της Αττικής. Συγκεκριμένα σε ένα Δημόσιο Γενικό Νοσοκομείο και ένα εξειδικευμένο Νοσοκομείο, που λειτουργεί ως ΝΠΙΔ.

Η συγκριτική μελέτη επέδειξε ότι ο βαθμός ικανοποίησης των ασθενών από τις ιατρονοσηλευτικές υπηρεσίες του Ν.Ν.Α. είναι υψηλότερος και καλύτερος από το Δημόσιο Νοσοκομείο, με το οποίο έγινε η σύγκριση. Υπολείπεται όμως ελάχιστα του βαθμού που συγκεντρώνει το ιδιωτικό εξειδικευμένο Νοσοκομείο.

Παραθέτουμε ενδεικτικά τους δείκτες ικανοποίησης για τη νοσηλευτική φροντίδα των νοσοκομείων:

	Ειδικευμένο Νοσοκομείο	Δημόσιο Νοσοκομείο	Ν.Ν.Α.
Περιποίηση - φροντίδα	4,6	3,9	4,5
Ευγένεια	-	3,9	4,5
Κατανόηση - προθυμία	4,7	3,8	4,5

Σε κάθε περίπτωση η έρευνα υποδηλώνει ότι το επίπεδο αυτών των υπηρεσιών στο ΝΝΑ μπορεί να βελτιωθεί περισσότερο με παρεμβάσεις σε θέματα επικοινωνίας προσωπικού - ασθενών - συγγενών, καθώς και σταθερής στελέχωσης κλινικών εργαστηρίων και νοσηλευτικών πτερυγών.

Κινήσεις που έγιναν για αναβάθμιση της λειτουργίας του ΝΝΑ

Στο διάστημα μετά την παρούσα έρευνα έγιναν μερικές κινήσεις βελτίωσης των υπηρεσιών του ΝΝΑ, η αποτελεσματικότητα των οποίων θα πρέπει να αναλυθεί σε μελλοντικές έρευνες.

Στις κινήσεις αυτές περιλαμβάνονται:

α. Η υλοποίηση του μεγαλύτερου μέρους των 13 δράσεων του προγράμματος "ΠΕΙΘΩ" που εφάρμοσε το ΝΝΑ με έγκριση του ΓΕΝ για αναβάθμιση των σχέσεων ΝΝΑ - δικαιούχων (ενημερωτικό έντυπο χρήσης των υπηρεσιών του ΝΝΑ, έντυπο με τα δικαιώματα

και τις υποχρεώσεις των νοσηλευόμενων, τηλεοράσεις με ενημερωτικό πρόγραμμα στους χώρους αναμονής, ηλεκτρονικός οδηγός πλοήγησης στο Νοσοκομείο).

β. Η εγκατάσταση, στελέχωση και εξοπλισμός του βραχείας νοσηλείας ογκολογικού και αιματολογικού τμήματος σε νέο κατάλληλο χώρο.

γ. Η λειτουργία εμβόλιμων Εξωτερικών Ιατρείων ώστε, όπου είναι εφικτό, οι λίστες αναμονής να μην υπερβαίνουν τις 15 ημέρες.

δ. Αναβάθμιση υγειονομικού υλικού με προμήθεια σύγχρονων φορeιών, τροχήλατων αμαξιδίων, κ.λπ.

ε. Η εφαρμογή ετήσιου εκπαιδευτικού προγράμματος με στόχους, πέραν της ιατρονοσηλευτικής επιστήμης, την ενημέρωση του προσωπικού στην διαχείριση (management) και ηγεσία, την ιατρονοσηλευτική πληροφορική, ώστε να πυροδοτηθεί το ενδιαφέρον των εργαζομένων για την συνεχή πρόοδο του Νοσοκομείου.

στ. Η υποχρεωτική παρακολούθηση από όλο το προσωπικό του ΝΝΑ οκτώωρου σεμιναρίου επικοινωνίας και συμπεριφοράς (κοινωνικής και συναισθηματική νοημοσύνη) με στόχο την βελτίωση των επαφών του με το κοινό.

Κινήσεις σε εξέλιξη για αναβάθμιση της λειτουργίας του ΝΝΑ

Η ηγεσία του ΠΝ, το ΓΕΝ και το ΝΝΑ έχουν αναλάβει πολλές ενέργειες που βρίσκονται σε εξέλιξη για την αναβάθμιση των υπηρεσιών του ΝΝΑ. Οι κυριότερες από αυτές είναι:

α. Η επέκταση και ανακατασκευή των χώρων του ΙΕΠ με δημιουργία χώρων διαλογής, ανάληψης και βραχείας νοσηλείας και η αναβάθμιση των λοιπών χώρων συμπεριλαμβανομένης της ράμπας πρόσβασης των ασθενοφόρων.

β. Η μελέτη ανακατανομής χρήσης των χώρων για μεταφορά των ΕΙ του 1ου ορόφου, δημιουργία βραχείας νοσηλείας ρευματολογικού, παράλληλη λειτουργία περισσότερων χώρων ΕΙ για τις ειδικότητες μεγάλης ζήτησης.

γ. Η μελέτη μεταφοράς των υπηρεσιών της ΔΟΥ εκτός ΝΝΑ για εξοικονόμηση χώρων προς διάθεση για ΕΙ και εργαστήρια.

δ. Η βελτίωση του συστήματος εξωτερικής και εσωτερικής ασφαλείας του ΝΝΑ.

ε. Η πλήρης ανακατασκευή και επέκταση της Γενικής ΜΕΘ με 10 κλίνες.

στ. Η ευρισκόμενη σε τελικό στάδιο εγκατάσταση νέου αιμοδυναμικού καρδιολογικού εργαστηρίου (στεφανιογράφος) και νέας καρδιολογικής ΜΕΘ.

ζ. Η συνεχής, οσονούπω ολοκληρούμενη, προώθηση της λειτουργίας του συστήματος μηχανοργάνωσης "Φίλιππος" σε όλα τα τμήματα του ΝΝΑ.

Προτάσεις περαιτέρω βελτίωσης των υπηρεσιών του ΝΝΑ με βάση την παρούσα έρευνα

Η έρευνα αυτή έδωσε για πρώτη φορά μια πραγματική εικόνα του επιπέδου ποιότητας της λειτουργίας του ΝΝΑ και ανέδειξε αδυναμίες, ελλείψεις και δυσλειτουργίες για την επίλυση των οποίων θα πρέπει να γίνουν στοχευμένες πλέον παρεμβάσεις με βάση τις δημοσιονομικές, δυνατότητες και την δυναμική ενεργοποίησης του ανθρώπινου παράγοντα για αποτελεσματική εργασία και πρόοδο, που όμως εξαρτάται άμεσα από την κοινωνική και πολιτιστική συγκυρία.

Εκτιμάται ότι οι ιατρονοσηλευτικές αλλά και διοικητικές υπηρεσίες μπορεί να βελτιωθούν με :

α. προγράμματα συνεχιζόμενης εκπαίδευσης του προσωπικού σε θέματα επικοινωνίας, συμπεριφοράς και προαγωγής της σχέσης γιατρού - ασθενούς - συγγενών.

β. προσπάθεια διατήρησης διαχρονικά σταθερής καθημερινής στελέχωσης όλων των Τμημάτων με κατάλληλα επιλεγμένο και εκπαιδευμένο προσωπικό για κάθε θέση εργασίας για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα.

γ. χρονικά ορθολογικότερη λειτουργία των ΕΙ για μεγαλύτερο περιορισμό της καθυστέρησης για εξέταση με ή χωρίς ραντεβού.

δ. αναβάθμιση του επιπέδου των ιατρικών υπηρεσιών του ΙΕΠ μέσω της στελέχωσης του με μεγαλύτερης εμπειρίας και εκπαιδευσης προσωπικό.

ε. μείωση του χρόνου παραμονής ασθενών στο ΙΕΠ με επιτάχυνση της διακίνησης εξετάσεων - αποτελεσμάτων με το κεντρικό εργαστήριο μέσω συστήματος αρνητικής πίεσης.

στ. εφαρμογή της στρατηγικής εισαγωγής ασθενών που χρειάζονται χρονοβόρα διερεύνηση στο ΙΕΠ.

ζ. διερεύνηση του τρόπου ποιοτικής βελτίωσης του φαγητού των νοσηλευομένων.

η. διερεύνηση του τρόπου βελτίωσης της καθαριότητας του Νοσοκομείου.

θ. οργάνωση μόνιμου μηχανισμού ενημέρωσης των δικαιούχων για :

- (1) τις διαδικασίες ορθής χρήσης των υπηρεσιών του ΝΝΑ
- (2) τους κανόνες λειτουργίας του ΝΝΑ
- (3) την αποφυγή επιφόρτισης του ΝΝΑ με υπηρεσίες πρωτο-

βάθμιας περίθαλψης, ιδίως του ΙΕΠ, που μπορούν να αντιμετωπισθούν εύκολα εκτός ΝΝΑ.

(4) την ενημέρωση για τα τρέχοντα και κατά καιρούς αναδυόμενα λειτουργικά προβλήματα του Νοσοκομείου.

ι. θεσμοθέτηση Επιτροπής Ποιότητας του ΝΝΑ, που με διαδοχικές έρευνες θα παρακολουθεί διαχρονικά την ποιότητα όλων των υπηρεσιών του Νοσοκομείου. Η κίνηση αυτή είναι σημαντική γιατί κατά τους ειδικούς αναλυτές τα υψηλά ποσοστά ικανοποίησης από το εξειδικευμένο νοσοκομείο, αλλά και από το Δημόσιο, σε ένα βαθμό, που συγκρίθηκαν με το ΝΝΑ σχετίζονται με την χρησιμοποίηση του συστήματος ελέγχου και διαχείρισης της ποιότητας για μεγάλο διάστημα.

ια. ενεργοποίηση του ενδιαφέροντος του προσωπικού και χρησιμοποίηση του συστήματος διαχείρισης της ποιότητας από τους εργαζόμενους, που κατά τους ειδικούς αυξάνει και την ικανοποίηση των ασθενών.

ιβ. επανάληψη της έρευνας ικανοποίησης σε τακτά χρονικά διαστήματα για εκτίμηση της αποτελεσματικότητας των διαφόρων βελτιωτικών παρεμβάσεων, κατά προτίμηση από ειδικευμένο φορέα, όπως το Εθνικό Ινστιτούτο Κοινωνικών Ερευνών που ανήκει στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, με πρόβλεψη κάλυψης του σχετικού κόστους.

ΤΑ ΣΥΓΧΡΟΝΑ "ΕΥΛΙΝΑ" ΤΕΙΧΗ ΑΣΠΙΔΑ ΣΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΚΑΙ Η ΣΤΑΘΕΡΗ ΑΞΙΑ ΤΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑ

Υποναύαρχου Λ.Σ. (ε.α.) Λαγούδη Νικολάου

Ο κλάδος της ναυτιλίας αποτελεί ίσως τον δυναμικότερο τομέα της εθνικής οικονομίας με σημαντική συμβολή στην ανάπτυξη και την ενίσχυση του ισοζυγίου με κεφάλαια. Με τις μεγάλες επιχειρηματικές προκλήσεις και δραστηριότητες στον παγκοσμίου εμβελείας κλάδο των διεθνών θαλασίων μεταφορών, η ελληνική ναυτιλιακή επιχειρηματικότητα έχει καταφέρει ακόμη και σε περιόδους κρίσεων, όπως αυτή που διανύουμε, να διατηρεί την ηγετική θέση της στην παγκόσμια οικονομία. Με συνεχή κινητικότητα και ανανεώση του εμπορικού της στόλου μέσα από τη διαρκή τεχνολογική εξέλιξη, η ελληνική ναυτιλία συμβάλλει αποφασιστικά στην εθνική οικονομία, στην ανάπτυξη και την ανταγωνιστικότητα της χώρας.

Σήμερα η ελληνόκτητη ναυτιλία πρωταγωνιστεί στις παγκόσμιες θαλάσσιες μεταφορές και κατέχει σχεδόν το 15% του παγκοσμίου εμπορικού στόλου σε χωρητικότητα και το 8% των πλοίων που είναι κατά μέσο όρο από τα μεγαλύτερα και πιο σύγχρονα. Μέσα στο πρώτο τετράμηνο του 2010 οι Έλληνες εφοπλιστές επένδυσαν περισσότερα από 2,1 δις δολάρια για αγορά 90 πλοίων. Στα τέλη Δεκεμβρίου 2009 οι παραγγελίες νεότευκτων πλοίων ελληνικών συμφερόντων άνω των 1.000 gt άγγιξαν τις 748 και αφορούσαν πλοία συνολικής χωρητικότητας 64,9 εκατ. dwt βελτιώνοντας έτσι το ηλικιακό προφίλ του ελληνόκτητου στόλου ο οποίος σήμερα έχει μέση ηλικία τα 11,6 χρόνια έναντι 11,9 έτη το 2009, όταν η μέση ηλικία του παγκόσμιου στόλου ήταν 12,9 έτη με ποσοστό συμμετοχής στην παγκόσμια χωρητικότητα στα 14,8%. με την ελληνική σημαία στην πρώτη θέση του κοινοτικού στόλου.

Η ναυτιλία δημιουργεί όμως και εκατοντάδες χιλιάδες θέσεις εργασίας στις οποίες απασχολούνται περίπου 400.000 άτομα είτε άμεσα είτε έμμεσα στο ευρύτερο φάσμα των ναυτιλιακών και παραναυτιλιακών δραστηριοτήτων με αμοιβές τέσσερις και πέντε φορές υψηλότερες από τα αντίστοιχα επαγγέλματα της ξηράς. Οι ναυτιλιακές εταιρείες που είναι σήμερα εγκατεστημένες στην Ελλάδα ανέρχονται στις 1.300. Το 2009 τα έσοδα σε ξένο συνάλλαγμα από την παροχή ναυτιλιακών υπηρεσιών ανήλθαν σε 13.552 εκατ. ευρώ έναντι 19.188 εκατ. ευρώ το 2008 αντιπροσωπεύοντας το 5,68% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος καλύπτοντας το 30,58% του εμπορικού ελλείμματος της Ελλάδας. Σύμφωνα με εκτιμήσεις Ελλήνων ναυτιλιακών παραγόντων η μείωση του ναυτιλιακού συναλλάγματος και της συνεισφοράς του κλάδου της ναυτιλίας στην εθνική οικονομία οφείλεται στην παγκόσμια κρίση και είναι παροδική για το 2009. Τα έσοδα από τη ναυτιλία θα μπορούσαν να

αυξηθούν σημαντικά εφόσον οργανωθεί ένα ολοκληρωμένο σύστημα παροχής υπηρεσιών, με την αναβάθμιση των λιμενικών υποδομών, τη μετατροπή του Πειραιά σε διεθνές εμποροναυτιλιακό κέντρο σε συνεργασία με διεθνείς εταίρους, τη δημιουργία σύγχρονου εμπορευματικού κέντρου στο Θριάσιο Πεδίο, τις συνδυασμένες μεταφορές, την αναδιάρθρωση της επισκευαστικής και ναυπηγικής βιομηχανίας και τη βελτίωση της λειτουργίας της Δημόσιας Διοίκησης ώστε να καταστεί ελκυστική για τις ξένες επενδύσεις. Η θάλασσα και η ηψιωτική Ελλάδα δημιουργούν τεράστιες δυνατότητες για ανάπτυξη του θαλάσσιου τουρισμού ώστε με την άρση του cabotage η χώρα μας να αναδειχθεί ως το κέντρο της Ανατολικής Μεσογείου για την κρουαζιέρα.

Σύμφωνα με το Οικονομικό Δελτίο της Alpha Bank τα έσοδα της Ελλάδας από τη ναυτιλία μπορεί να αυξηθούν αν βελτιωθούν σημαντικά οι υπηρεσίες που προσφέρει η χώρα μας στη ναυτιλία. Ειδικότερα:

1.- Εφόσον η προσφορά από τη χώρα μας ανταγωνιστικής εργασίας στη ναυτιλία (εξειδικευμένης και ανειδίκευτης) αναβαθμιστεί ουσιαστικά, ώστε να είναι δυνατό να καλύπτει τουλάχιστον την υπάρχουσα ζήτηση για Πλοιάρχους και Μηχανικούς.

2.- Αν η ναυπήγηση και η επισκευή πλοίων στην Ελλάδα (η οποία έχει υποβαθμιστεί ουσιαστικά, κυρίως λόγω των μη εποικοδομητικών εργασιακών σχέσεων) γίνει πιο ανταγωνιστική με εκμετάλλευση των πλεονεκτημάτων που έχουμε στον τομέα αυτόν, ως εκ της θέσεως της χώρας μας στο κέντρο της Μεσογείου και λόγω της πρωτοπορίας της στις παγκόσμιες θαλάσσιες μεταφορές.

3.- Αν η λειτουργία του Πειραιά ως ναυτιλιακού κέντρου εξελιχθεί με ταχύτερο ρυθμό από ότι μέχρι σήμερα.

4.- Αν η λειτουργία της Ελληνικής Δημόσιας Διοίκησης βελτιωθεί σημαντικά παρακάμπτοντας την εκτεταμένη γραφειοκρατία εξαιτίας της οποίας πολλές ναυτιλιακές επιχειρήσεις δεν προτιμούν την Ελλάδα. Και

5.- Αν η οικονομία μας γίνει πιο ανταγωνιστική και ελκυστική ως τόπος εγκατάστασης εγχώριων και ξένων επιχειρήσεων για επενδύσεις υψηλών κερδών από τη ναυτιλία οι οποίες είναι υπαρκτές αλλά θα μπορούσαν να είναι περισσότερες. Η μακροοικονομική σταθερότητα και η διεθνής ανταγωνιστικότητα της οικονομίας μας είναι επίσης σημαντική για την προσέλκυση των κεφαλαίων των Ελλήνων πλοιοκτητών.

ΕΙΣΦΟΡΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ (ΕΑΣ): Ο ΝΕΟΣ Λ.Α.Φ.Κ.Α.

Φαίης Τζώρα - Μωράκη, Δικηγόρου

Τα "Λιμενικά Χρονικά" εγκαινιάζουν από το τεύχος αυτό στήλη "ΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ", στο οποίο θα δημοσιεύονται θέματα που ενδιαφέρουν το χώρο μας. Τη στήλη αυτή θα επιμελείται η έγκριτη νομικός κ. Φαίη ΤΖΩΡΑ - ΜΩΡΑΚΗ (σύζυγος του συναδέλφου και μέλους της Ένωσής μας Υποναυάρχου Λ.Σ. (ε.α.) Κωνσταντίνου Μωράκη). Την κυρία Τζώρα - Μωράκη δένουν παλαιού δεσμοί με το Λιμενικό Σώμα, αφού διετέλεσε καθηγήτρια, επ' ωρομισθίω, στη Σχολή ΔΥΛΣ στο ΚΕΠΑΛ από το 2001 μέχρι το 2003. Σήμερα ασκεί γενική δικηγορία με έδρα την Αθήνα και γραφείο επί της οδού Σόλωνος 73, Τ.Κ. 106 79 και τηλέφωνο 210 3606024.

Γ.Κ.

I. Η ΝΕΑ ΡΥΘΜΙΣΗ

1. Με το άρθρο 11 του πρόσφατου Ν. 3865/2010 "Μεταρρύθμιση Συνταξιοδοτικού Συστήματος του Δημοσίου και συναφείς διατάξεις" (ΦΕΚ 120/Α), θεσπίστηκε, από 1.8.2010, ειδική μηνιαία εισφορά για τους συνταξιούχους οι συντάξεις των οποίων είναι πάνω από 1.400,01 €, η οποία κλιμακώνεται ανάλογα με το καταβαλλόμενο ποσό σύνταξης και συγκεκριμένα: από ποσό συντάξεως 1.400,01 € ποσοστό 3% έως του ποσού των 3.500,01 € και πάνω με ποσοστό παρακράτησης 10%. Τα κλιμάκια αυξάνονται ανά ποσό 300,00 € σε ποσοστό 1%.

Για την κατώτατη κατηγορία, το ποσό της σύνταξης μετά την παρακράτηση της εισφοράς δεν μπορεί να υπολείπεται των 1.400. Για τον προσδιορισμό του συνολικού ποσού της σύνταξης, λαμβάνεται υπόψη το ποσό της μηνιαίας βασικής σύνταξης καθώς και τα συγκαταβαλλόμενα με αυτή ποσά του επιδόματος εξομάλυνσης του άρθρου 1 του Ν. 3670/2008 (ΦΕΚ 117/Α) και της τυχόν προσωπικής και αμεταβίβαστης διαφοράς.

Από την κράτηση της εισφοράς ΕΑΣ εξαιρούνται, σύμφωνα με τη ρητή πρόβλεψη της διάταξης, όσοι λαμβάνουν επίδομα ανικανότητας με βάση τις διατάξεις των παραγράφων 5 και 6 του άρθρου 54 του Π.Δ. 169/2007 (παντελής τυφλοί, παραπληγικοί κ.λ.π.), καθώς και όσοι λαμβάνουν πολεμική σύνταξη ή σύνταξη ως παθόντες στην υπηρεσία και ένεκα ταύτης ή βάσει των διατάξεων των Ν. 1897/1990 και 1977/1991 (θύματα τρομοκρατίας ή βίαιου συμβάντος).

Εφόσον η σύνταξη καταβάλλεται μειωμένη κατά 70% λόγω κατωχής θέσης του ευρύτερου δημόσιου τομέα, ο υπολογισμός της ΕΑΣ θα γίνει επί του καταβαλλόμενου ποσού. Στις περιπτώσεις καταβολής στο ίδιο πρόσωπο περισσότερων της μίας κύριας σύνταξης από το Δημόσιο ή από άλλον ασφαλιστικό φορέα, λαμβάνεται υπόψη το άθροισμα των συντάξεων αυτών και παρακράτηση γίνεται από τον φορέα που χορηγεί το μεγαλύτερο ποσό σύνταξης. Τα ανωτέρω θα ισχύσουν και στην περίπτωση που ο συνταξιούχος του Δημοσίου λαμβάνει περισσότερες της μιας συντάξεις (μία από το Δημόσιο και άλλες από Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης). Δεδομένου ότι δεν υπάρχουν σχετικά στοιχεία στο Μηχανογραφικό Αρχείο, ο εντοπισμός των προσώπων της περίπτωσης αυτής θα γίνει ηλεκτρονικά από τη Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων σε συνεργασία με την ΗΔΙΚΑ Α.Ε. Ε (βλ. την από 3/9/2010 σχετική Εγκύκλιο Υπ. Οικονομικών). Ως εκ τούτου, η παρακράτηση για τους διπλοσυνταξιούχους θα γίνει σε μεταγενέστερο χρόνο. Εξυπακούεται ότι εφόσον η σύνταξη του Δημοσίου υπερβαίνει το ποσό των 1.400,00 €, η παρακράτηση θα γίνει αρχικά από το Δημόσιο.

Εάν ο συνταξιούχος του Δημοσίου λαμβάνει μία εξ ιδίου δικαιώματος σύνταξη και μία εκ μεταβίβασης, εκ των οποίων η μία καταβάλλεται μειωμένη κατά 75%, ο υπολογισμός της ΕΑΣ θα γίνει επί του αθροίσματος των καταβαλλόμενων ακαθάριστων ποσών των δύο συντάξεων (βασική σύνταξη, επίδομα εξομάλυνσης του άρθρου 1 του Ν. 3670/2008 καθώς και τυχόν προσωπική και α-

μεταβίβαστη διαφορά), δηλαδή θα ληφθούν υπόψη το ποσό της σύνταξης που καταβάλλεται ολόκληρη και το ποσό που αντιστοιχεί στο 25% της δεύτερης σύνταξης. Να σημειωθεί ότι οι πιο πολλές περιπτώσεις "λαθών" αφορούν δικαιούχους ίδιας συντάξεως και συντάξεως χρείας. Το υπουργείο υπολόγισε την παρακράτηση με βάση τη σύνταξη που λάμβανε εν ζωή ο εκλιπών και όχι βάσει του ποσοστού που σήμερα αποδίδεται στο δικαιούχο.

Επισημαίνεται ότι κατά τη διατύπωση του Νόμου (παρ. 2 άρθρου 11 Ν. 3865/2010) "η ΕΑΣ παρακρατείται μηνιαία από τις συντάξεις που καταβάλλονται από το Δημόσιο" χωρίς περαιτέρω διακρίσεις. Ωστόσο, η σχετική Εγκύκλιος που παρέχει οδηγίες για την παρακράτηση αναφέρεται αποκλειστικά σε κύριες συντάξεις. Επιπροσθέτως, το ΑΚΑΓΕ (Ασφαλιστικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης Γενεών), υπέρ του οποίου διενεργείται η παρακράτηση, σκοπό έχει την κάλυψη ελλειμμάτων των κλάδων κύριας σύνταξης. Επομένως, η ΕΑΣ θεσπίζεται μόνο για τις κύριες συντάξεις και δεν θα πρέπει να καταλάβει τυχόν επικουρικές κ.λ.π.

ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ΜΕΛΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ: Στις περιπτώσεις που στην κατά μεταβίβαση σύνταξη συντρέχουν περισσότεροι του ενός δικαιούχοι, για τον προσδιορισμό των ποσών της σύνταξης που υπόκεινται στη μηνιαία παρακράτηση λαμβάνεται υπόψη το συνολικό ποσό της σύνταξης που έχει μεταβιβασθεί και το παρακρατηθέν ποσό επιμερίζεται ανάλογα. Εάν στην κατά μεταβίβαση σύνταξη συμμετέχει άγαμη ή διαζευγμένη θυγατέρα, η οποία έχει εισοδήματα από άλλη πηγή και για το λόγο αυτό το μερίδιό της καταβάλλεται μειωμένο, ο υπολογισμός της ΕΑΣ θα γίνει στο σύνολο της κατά μεταβίβαση σύνταξης, αλλά η παρακράτηση θα διενεργηθεί επί του καταβαλλόμενου ποσού του μεριδίου σύνταξης.

Η ειδική εισφορά θα αποδίδεται στον Ειδικό Λογαριασμό που συστήνεται στο Ασφαλιστικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης Γενεών (ΑΚΑΓΕ), το οποίο συστάθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 149 του Ν. 3655/2008 (ΦΕΚ 58/Α). Τα ποσά που παρακρατούνται με ευθύνη του Δημοσίου θα αποδίδονται στον Λογαριασμό του ΑΚΑΓΕ το αργότερο μέχρι το τέλος του επόμενου, από την παρακράτηση, μήνα. Σημειώνεται ότι σύμφωνα με το άρθρο 149 του Ν. 3655/2008 (όπως το άρθρο αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 45 του Ν. 3863/2010) σκοπός του ΑΚΑΓΕ είναι η δημιουργία αποθεματικών για τη χρηματοδότηση των κλάδων σύνταξης των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (ΦΚΑ), από 1.1.2019 και μετά, για τη διασφάλιση των συντάξεων των νέων γενεών.

Οι ρυθμίσεις για την παρακράτηση ΕΑΣ ισχύουν ανάλογα και για τις χορηγίες και τα βοηθήματα που καταβάλλει το Δημόσιο.

Σημειώνεται ότι το ποσό του φόρου υπολογίζεται αφού προηγηθεί η παρακράτηση της ΕΑΣ. Κατά τον τρόπο αυτό, αυξάνει ο αριθμός των συνταξιούχων στους οποίους θα επιβληθεί η εισφορά, αφού αν προηγήτο η αφαίρεση του φόρου, αρκετοί θα εξαιρούνταν από την εισφορά, αφού δεν θα συμπλήρωναν το όριο των 1.400,00 Ευρώ.

Τέλος, η παρακράτηση των αντιστοίχων ποσών θα ξεκινήσει από τη σύνταξη του Σεπτεμβρίου, ενώ για τη σύνταξη του Αυγού-

στου 2010, η οποία είχε ήδη προκαταβληθεί, το αντίστοιχο ποσό θα παρακρατηθεί σε 4 ισόποσες μηνιαίες δόσεις. Επιπλέον, ποσά ΕΑΣ τα οποία παρακρατήθηκαν για πρώτη φορά από τις συντάξεις του μηνός Σεπτεμβρίου 2010, εάν ο υπολογισμός τους διενεργήθηκε διαφορετικά από τα οριζόμενα στην από 3/9/2010 Εγκύκλιο, συμψηφίζονται με το ποσό της παρακράτησης από τη σύνταξη μηνός Οκτωβρίου 2010, ή επιστρέφονται κατά περίπτωση.

II. ΠΡΟΓΕΝΕΣΤΕΡΟ ΔΙΚΑΙΟ - ΣΥΓΚΡΙΣΕΙΣ

Η επιβολή ειδικής μηνιαίας εισφοράς επί των καταβαλλόμενων συντάξεων δεν είναι καινοφανές θέσφατο αλλά υιοθετήθηκε αρχικά με το Ν. 2084/1992 (ο γνωστός σε όλους μας ΛΑΦΚΑ). Με τη διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 20 του νόμου αυτού (όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 26 του Νόμου 2592/1998, ΦΕΚ 57/Α) είχε επιβληθεί προσωρινή ειδική μηνιαία εισφορά στις συντάξεις και χορηγίες που καταβάλλονταν από το Δημόσιο από 1.1.1993, η οποία υπολογιζόταν κλιμακωτά. Από την κράτηση αυτήν εξαιρούνταν οι συντάξεις μέχρι του ποσού των εκατό είκοσι χιλιάδων (120.000) δραχμών, οι προσωπικές συντάξεις, οι συντάξεις παθόντων εξαιτίας της υπηρεσίας, οι πολεμικές και οι εξομοιούμενες με αυτές συντάξεις, οι συντάξεις των παντελώς τυφλών, παραπληγικών, τετραπληγικών, των πασχόντων από μεσογειακή ή δρεπανοκυτταρική αναιμία, καθώς και τα δώρα εορτών και η πρόσθετη μισή σύνταξη.

Αντίστοιχα, με το άρθρο 60 του ίδιου νόμου είχε επιβληθεί ειδική εισφορά στις συντάξεις των συνταξιούχων των φορέων κύριας και επικουρικής ασφάλισης πλην ΟΓΑ και ΝΑΤ. Η δεύτερη εισφορά αποδιδόταν στον ΛΑΦΚΑ (Λογαριασμός Αλληλεγγύης Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης - άρθρο 25 παρ. 3 Ν. 2556/1997), προκειμένου να ενισχυθούν οικονομικά οι ελλειμματικοί φορείς κοινωνικής ασφάλισης.

Τελικά, η ειδική αυτή μηνιαία εισφορά καταργήθηκε από 1.1.2004 και μάλιστα με νομοθετική ρύθμιση επιστράφηκαν τα ποσά που είχαν παρακρατηθεί από 1.1.2001 έως 30.6.2004.

Ανεξαρτήτως της νομοθετικής τους κατάργησης, για την πρώτη περίπτωση (της ειδικής μηνιαίας εισφοράς στις συντάξεις και χορηγίες που καταβάλλονταν από το Δημόσιο) η νομολογία του Ελεγκτικού Συνεδρίου έκρινε ότι η εισφορά αυτή περιόριζε το συνταξιοδοτικό δικαίωμα των συνταξιούχων του Δημοσίου, χωρίς να αναφέρονται, στην εισηγητική έκθεση του Ν. 2084/1992 ή του Ν. 2592/1998 (με τον οποίο παρατάθηκε η επιβολή της (αφού αρχικά είχε προβλεφθεί έως την 31η Δεκεμβρίου 1997), το δημόσιο συμφέρον ή η δημόσια ωφέλεια, που εξυπηρετείται, ή να συνδέεται η επιβολή της με κάποιο στοιχείο ανταποδοτικότητας, δηλ. συγκεκριμένου οφέλους, που πρόκειται να απολαύσουν οι ως άνω συνταξιούχοι, ώστε να δικαιολογείται η κατ' εξαίρεση επιβολή του ως άνω περιορισμού, ενώ η διατήρηση του τρόπου υπολογισμού των συντάξεων σε τριακοστά πέμπτα και η βιωσιμότητα των ασφαλιστικών οργανισμών κρίθηκε ότι καθιστούσε την εισφορά αυτή πόρο υπέρ τρίτων ελλειμματικών ασφαλιστικών οργανισμών και επομένως δεν επαγόταν άμεσα συνταξιοδοτικά οφέλη για τους συγκεκριμένους συνταξιούχους που υφίσταντο τον περιορισμό. Για τη δεύτερη περίπτωση (της ειδικής εισφοράς στις συντάξεις των φορέων κύριας και επικουρικής ασφάλισης πλην ΟΓΑ και ΝΑΤ), η νομολογία των διοικητικών δικαστηρίων, αρχικά (στη συνέχεια μετεβλήθη), είχε κρίνει ότι με την επιβολή της ειδικής μηνιαίας εισφοράς περιοριζόταν το συνταξιοδοτικό δικαίωμα για λόγους δημοσίου συμφέροντος, δεδομένου ότι με τα ποσά αυτής καλύπτονταν τα ελλείμματα των ασφαλιστικών φορέων και διασφαλιζόταν η συνέχιση της καταβολής των ασφαλιστικών παροχών στους ασφαλισμένους τους.

Στην αιτιολογική έκθεση του πρόσφατου Ν. 3865/2010 για την αναγκαίοτητα επιβολής ΕΑΣ στις συντάξεις που καταβάλλει το Δημόσιο στο άρθρο 12 αναφέρεται μόνο ότι "επεκτείνεται και για τους συνταξιούχους του Δημοσίου η ΕΑΣ, προκειμένου οι συνταξιούχοι

που λαμβάνουν ικανοποιητικές συντάξεις να συμβάλλουν στη χρηματοδότηση του ασφαλιστικού συστήματος, προκειμένου να εξακολουθήσει να υπάρχει η δυνατότητα καταβολής συντάξεων". Στο δε προοίμιο της ίδιας αιτιολογικής αναφέρεται ότι στόχος είναι "η εναρμόνιση του ασφαλιστικού συστήματος του Δημοσίου με τις ρυθμίσεις του ασφαλιστικού νομοσχεδίου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης" και ότι με τις νέες ρυθμίσεις επιχειρείται "να πραγματοποιηθεί μία δημοσιονομικά βιώσιμη ρύθμιση στο συνταξιοδοτικό σύστημα των δημοσίων υπαλλήλων, που σημειώνεται ότι απορροφά πάνω από το 10% των δαπανών του τακτικού προϋπολογισμού, ... να διαμορφωθεί μία πιο δίκαιη και ισότιμη αντιμετώπιση των δημοσίων υπαλλήλων τόσο μεταξύ τους, όσο και μεταξύ των δημοσίων υπαλλήλων και των υπολοίπων ασφαλισμένων και να απελευθερωθούν πόροι από την καταβολή συντάξεων που θα επιτρέψουν τη χρηματοδότηση και λειτουργία ενός σύγχρονου, αποτελεσματικού και ποιοτικού κοινωνικού κράτους, που θα εξασφαλίζει δικαιώματα και υπηρεσίες για όλους τους εργαζομένους".

Είναι φανερό ότι με την παραπάνω αιτιολογική έκθεση το Δημόσιο προσπαθεί να θεμελιώσει τη θεσπιζόμενη εισφορά σε λόγους δημοσίου συμφέροντος. Ωστόσο, η επιβολή της εν λόγω εισφοράς δεν συνδέεται με κάποιο στοιχείο ανταποδοτικότητας. Επιπλέον, η ΕΑΣ είναι επαχθέστερη από την προγενέστερη έκτακτη εισφορά υπέρ ΛΑΦΚΑ, δεδομένου ότι: αφενός δεν επιβάλλεται κλιμακωτά, όπως η προκάτοχός της, αφετέρου η θέσπιση της προβλέπεται εσαεί (όπως αναφέρθηκε, σκοπός του ΑΚΑΓΕ, στο οποίο αποδίδεται, είναι η δημιουργία αποθεματικών για τη χρηματοδότηση των κλάδων σύνταξης από **1.1.2019 και μετά**) και όχι έκτακτη, ήτοι για ορισμένο χρόνο, που ενδεχόμενα θα μπορούσε να δικαιολογηθεί από τα σημερινά οικονομικά δεδομένα της χώρας μας.

III. ΕΝΔΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

Εν προκειμένω, το άρθρο 1 εδάφιο α του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των θεμελιωδών Ελευθεριών (Ε.Σ.Δ.Α.), που κυρώθηκε (μαζί με τη σύμβαση) με το άρθρο πρώτο του Ν.Δ. 53/1974 (ΦΕΚ 256/Α) και έχει, σύμφωνα με το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος αυξημένη έναντι των κοινών νόμων ισχύ, ορίζει ότι: "Παν φυσικόν ή νομικόν πρόσωπον δικαιούται σεβασμού της περιουσίας του. Ουδείς δύναται να στερηθή της ιδιοκτησίας αυτού ειμή δια λόγους δημοσίας ωφελείας και υπό τους προβλεπόμενους υπό του νόμου και των γενικών αρχών του διεθνούς δικαίου όρους". Με τη διάταξη αυτή θεσπίζεται κατ' αρχήν γενικός και απόλυτος κανόνας, σύμφωνα με τον οποίο κατοχυρώνεται ο σεβασμός της περιουσίας του προσώπου, το οποίο μπορεί να τη στερηθεί μόνο για λόγους δημόσιας ωφελείας. Στην έννοια της περιουσίας περιλαμβάνονται όχι μόνο τα εμπράγματα δικαιώματα, αλλά και τα δικαιώματα "περιουσιακής φύσεως" και τα νομίμως κερτημένα "οικονομικά συμφέροντα", με συνέπεια να καλύπτονται από τη διάταξη αυτή και τα ενοχικής φύσεως περιουσιακά δικαιώματα και ειδικότερα απαιτήσεις, είτε αναγνωρισμένες με δικαστική ή διαιτητική απόφαση, είτε απλώς γεγεννημένες κατά το εθνικό δίκαιο, εφόσον υπάρχει νόμιμη προσδοκία ότι μπορούν να ικανοποιηθούν δικαστικά. Τέτοιες είναι και οι απαιτήσεις για σύνταξη και κοινωνικοασφαλιστικές εν γένει παροχές. Υπό την έννοια αυτή, η αναγνωριζόμενη από το υφιστάμενο δίκαιο απαίτηση του ήδη συνταξιούχου για καταβολή της απονεμηθείσας σ' αυτόν σύνταξης στο ακέραιο, η οποία έχει ήδη γεννηθεί και επομένως συνιστά στοιχείο της περιουσίας του, δεν επιτρέπεται να περιοριστεί με μεταγενέστερη νομοθετική ρύθμιση, εάν δεν συντρέχουν λόγοι πραγματικής δημόσιας ωφελείας, οι οποίοι να δικαιολογούν τον περιορισμό, διαφορετικά τείνει σε αδικαιολόγητη αποστέρηση προστατευόμενου από το δίκαιο περιοριστικού αγαθού. Απαιτείται λοιπόν, όχι απλώς η ύπαρξη δημόσιας ωφελείας (που μάλιστα πάντα υπάρχει, ως δημοσιονομικό όφελος επί απόσβεσης ή περιορισμού πε-

ριουσιακών δικαιωμάτων, που υφίστανται έναντι του Δημοσίου), αλλά και η συνδρομή περαιτέρω όρων, τασσομένων σχετικώς από το νόμο ή τις γενικές αρχές του διεθνούς δικαίου, όπως είναι η κατά ορισμένη διαδικασία διαπίστωση της δημόσιας ωφέλειας, ή η θέσπιση άλλων, υπέρ των δικαιούχων παροχών ή πλεονεκτημάτων που αντισταθμίζουν την περιουσιακή απώλεια.

Επομένως, το Δημόσιο συμφέρον θα πρέπει να αιτιολογείται επαρκώς, όταν λαμβάνονται μέτρα που θίγουν δικαιώματα που προστατεύονται από το Σύνταγμα και τις Διεθνείς Συμβάσεις. Άλλωστε, η "οικονομική κρίση" δεν μπορεί να θεωρηθεί "κατάσταση ανάγκης", με την έννοια που την προβλέπει το Σύνταγμα. Τα δε ανθρώπινα δικαιώματα δεν είναι διαπραγματεύσιμα, ούτε υπόκεινται σε περιορισμούς λόγω οικονομικών κρίσεων. Η λήψη μέτρων που αποσκοπούν στην εξυπηρέτηση του δημόσιου συμφέροντος θα πρέπει να τελεί εντός των πλαισίων που θέτουν οι αρχές της αναλογικότητας, της αναγκαιότητας και της προσφορότητας του μέτρου, με σεβασμό της αρχής της εμπιστοσύνης των πολιτών προς τη δημόσια διοίκηση.

Στη συνέχεια παρατίθενται, ενδεικτικά, ένδικα βοηθήματα τα οποία δύνανται να ασκηθούν ενώπιον των αρμοδίων δικαστηρίων με σκοπό την κατάργηση άλλως την επιστροφή της εισφοράς αυτής:

Αίτηση για την Ακύρωση, ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, των τυχόν Υπουργικών Αποφάσεων κανονιστικού περιεχομένου που ορίζουν τον τρόπο είσπραξης της θεσπιζόμενης εισφοράς, εντός προθεσμίας εξήντα ημερών από την δημοσίευσή τους στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (άρθρο 46 παρ. 1 του Κωδ. Διατάγματος 18/1989).

Ένσταση ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου (κατά των πράξεων ή παραλείψεων του Υπουργού Οικονομικών σχετικά με την αρμοδιότητά του για πληρωμή των συντάξεων γενικά), μέσα σε προθεσμία ενός έτους από τότε που ο ειστάμενος έλαβε γνώση της πράξης (άρθρο 67 Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων Π.Δ. 169/2007), για τη διακοπή της παρακράτησης της μηνιαίας εισφοράς και την επιστροφή των ποσών που παρακρατήθηκαν από τη σύνταξη.

Αγωγή ενώπιον των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων με αίτηση την αναγνώριση και καταψήφιση της αξιούμενης παροχής, δηλαδή την επιστροφή των παρακρατηθέντων από τη σύνταξη ποσών (άρθρα 71 επ. Ν. 2717/1999 ΦΕΚ 97/Α). Ο χρόνος παραγραφής των απαιτήσεων των συνταξιούχων εν γένει και των βοηθηματούχων του Δημοσίου είναι δύο έτη (άρθρο 90 Ν. 2362/1995 ΦΕΚ 247/Α). Η γενική παραγραφή για χρηματικές αξιώσεις που προκύπτουν από έννομες σχέσεις δημοσίου δικαίου παραγράφονται μετά πενταετία από το τέλος του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο γεννήθηκαν, την οποία προθεσμία τείνει να υιοθετεί η νομολογία για λόγους ισότητας.

Μάλιστα το ίδιο το Σύνταγμα στο άρθρο 88 ορίζει διαφορετική διαδικασία για τις διαφορές που προκύπτουν από μισθούς και συντάξεις δικαστικών λειτουργών και η επίλυσή τους επηρεάζει ευρύτερο κύκλο προσώπων. Αυτές επιλύονται από το Ειδικό Δικαστήριο του άρθρου 99 του Συντάγματος, το λεγόμενο Μισθοδικείο.

Ήδη, συνταξιούχοι δικαστικοί έχουν ανοίξει το χορό των προσφυγών για τις συνταξιοδοτικές περικοπές, ως αντιτιθέμενες στις συνταγματικές αρχές της ισότητας, του κράτους δικαίου και της χρηστής διοίκησης (αφού πλήττουν τα περιουσιακά δικαιώματα μερίδας μόνον συνταξιούχων, αποτελώντας υποκρυπτόμενη φορολογία και αποσκοπούν να καλύψουν την εκ του Συντάγματος υποχρέωση του κράτους να συμμετέχει στις δαπάνες των ασφαλιστικών ταμείων). Να σημειωθεί ότι, όπως ορίζει το άρθρο 88 του Συντάγματος 1975/1986/2001/2008 "Κατά παρέκκλιση από τα άρθρα 94, 95 και 98 (σημ. δικαιοδοσία των δικαστηρίων) διαφορές σχετικά και τις κάθε είδους αποδοχές και τις συντάξεις των δικαστικών λειτουργών και εφόσον η επίλυση των σχετικών νομικών ζητημάτων μπορεί να επηρεάσει τη μισθολογική, συνταξιοδοτική ή φορολογική κατάσταση ευρύτερου κύκλου προσώπων, εκδικάζονται από το ειδικό δικαστήριο του άρθρου 99". Επομένως, ο τρόπος που θα επιλυθούν τα συνταγματικά προβλήματα που θέτουν οι δικαστές για το μισθολογικό, το συνταξιοδοτικό και τις λοιπές περικοπές θα αποτελέσει κατευθυντήρια γραμμή για τις αντίστοιχες προσφυγές άλλων κατηγοριών εργαζομένων και συνταξιούχων.

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Βασιλιάς του Άργους (μυθ.) - Αγαπώ στα Ξένα
2. Δεν είναι τώρα - Οροσειρά μεταξύ Στερεάς και Θεσσαλίας
3. Υπεύθυνος της καταστροφής του Παρθενώνα (1687)
4. Ίδια - Όχι ολόκληρη (αντ.)
5. Σπουδαίος Βραζιλιάνος ποδοσφαιριστής - Άρθρο (αντ.) - Άριστα ποιητικά.
6. Πρόθεση
7. Ρωτάει (αντ.) - Διπλό... γελάει - Είναι εύθραυστη (καθ. αντ.)
8. Ποτάμι της Ιταλίας - Δίφθογγος
9. Μέγας ποιητής της αρχαιότητας - Πόλη της Γαλλίας
10. Ένα χρώμα (ξεν.) - Νησιά του Ειρηνικού (καθ.)

ΚΑΘΕΤΑ

1. Σημαντικός φυσικός φιλόσοφος της αρχαιότητας
2. Διασπώνται - Αρχή εντολής
3. Το μικρό όνομα διάσημου Βαλκάνιου συνθέτη (αντ.) - Συνοδεύει συνήθως το κρουολόγημα (καθ.)
4. Συνήθως... γεροντική - Γερμανός... κύριος
5. Ζώα (δημ.) - Νησί μας
6. Κι άλλο νησί μας (αντ.) - Γαλλικό χρυσάφι - Επιστημονικός σύλλογος
7. Είμαστε όλοι (αιτ.)
8. Αρχαίος θεός - Κτητική αντωνυμία (αρχ.) - Συνοδεύουν αθλητικούς συλλόγους
9. Περιοχή της Μ. Ασίας κατά την αρχαιότητα - Το θέμα της υπέροχη μελωδία στην ταινία "Δόκτωρ Ζιβάγκο".
10. Αναφορική αντωνυμία (αρχ.) - Έχει κι αυτό καρδιά

ΣΤΑΥΡΟΛΕΙΞΟ Αρ. 14

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1							■			
2					■					
3										■
4						■				
5					■			■		
6		■		■					■	
7			■			■				
8								■	■	
9							■			
10				■						

Υποναύαρχος Λ.Σ. (ε.α.) Ν. Βάρφης

ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΨΥΧΟΘΕΡΑΠΕΙΑ

της Αντωνίας Β. Μανωλάκου, Ψυχολόγου

Η Ψυχοθεραπεία είναι η σχέση ανάμεσα σε ένα άτομο και έναν ειδικό (ψυχίατρο, ψυχολόγο) ο οποίος είναι εκπαιδευμένος να βοηθά τους ανθρώπους να καταλαβαίνουν τα αισθήματά τους και να αλλάζουν την συμπεριφορά τους.

Ο θεραπευτικός διάλογος που βρίσκεται στον πυρήνα της ψυχοθεραπευτικής διαδικασίας προσφέρει τη δυνατότητα ανάπτυξης ικανοτήτων και δεξιοτήτων αντιμετώπισης καταστάσεων. Ο ψυχοθεραπευτής χρησιμοποιεί μεθόδους και τεχνικές οι οποίες θεμελιώνονται σε επιστημονικές θεωρίες και αποσκοπούν στη θεραπεία ψυχοπαθολογικών συμπτωμάτων, τη βελτίωση ψυχολογικών δεξιοτήτων και γενικότερα στην προσωπική ανάπτυξη και αυτογνωσία. Αναπτύσσει τον αυτοέλεγχο και μαθαίνει να προστατεύεις τον εαυτό σου από τις παγίδες στις οποίες σε οδηγούν οι ανεξέλεγκτες επιλογές.

Τα άτομα που νοιώθουν έντονα και επίμονα αισθήματα άγχους, φόβου, θλίψης, σύγχυσης, ανίας, εξάντλησης ή έλλειψης ελπίδας τα οποία δεν μπορούν να ξεπεράσουν μόνο με τις δικές τους προσπάθειες ή δεν γνωρίζουν τα ακριβή αίτια των αισθημάτων τους, αισθάνονται ότι χάνουν τον έλεγχο και δεν είναι κυρίαρχα της ζωής τους, βασανίζονται από πιθανές ψυχογενείς σωματικές ενοχλήσεις όπως έλκος στομάχου, άσθμα, δερματικά εξανθήματα και άλλα. Η ζωή τους χαρακτηρίζεται από έλλειψη στόχων, αξιών, ιδανικών και δυσκολεύονται να αναλάβουν ευθύνες, επιθυμούν να διαχειρίζονται καλύτερα αρνητικές καταστάσεις, αισθήματα και συμπεριφορές όπως χαμηλή αυτοεκτίμηση, εργασιακό στρες, οικονομική κρίση, έμμονες ιδέες, ψυχαναγκαστικές πράξεις, διαταραχή της όρεξης για φαγητό, δυσκολία αυτοσυγκέντρωσης, μνήμης και προσοχής, διαταραχή του ύπνου, εξαρτήσεις, θρήνο για τον αποχωρισμό ή το θάνατο, προβλήματα σχολικής συμπεριφοράς. Τα άτομα που σε κάποια περίοδο της ζωής τους έχουν νοιώσει τέτοιου είδους συμπεριφορές χρειάζονται ψυχοθεραπευτική βοήθεια από ειδικό.

Οι στόχοι της ψυχοθεραπείας είναι η αυτογνωσία, η αντιμετώπιση των ενοχλητικών συμπτωμάτων, εκμάθηση ικανοτήτων επικοινωνίας και τεχνικών επίλυσης προβλημάτων, βελτίωση προσωπικών και επαγγελματικών σχέσεων, αυτοεκτίμησης αύξηση ελευθερίας επιλογών.

Οι περισσότερες έρευνες υποστηρίζουν ότι η θεραπεία μειώνει αποτελεσματικά το άγχος, τη κατάθλιψη, το φόβο, την εξάντληση, τη ταχυκαρδία, τις δυσκολίες αναπνοής και τη ζάλη και αυξάνει τη δυνατότητα δημιουργικής επικοινωνίας.

Οι πιο πολλοί άνθρωποι που έχουν συμμετάσχει έστω και σε λίγες ψυχοθεραπευτικές συνεδρίες νοιώθουν πολύ καλύτερα από άτομα που ενώ αντιμετώπιζαν τα ίδια προβλήματα δεν έκαναν καμιά θεραπεία.

Οι έρευνες υποστηρίζουν όλο και περισσότερο την άποψη ότι η ψυχολογική και σωματική υγεία είναι στενά συνδεδεμένες και ότι η ψυχοθεραπεία βελτιώνει την γενική κατάσταση της υγείας.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

Καϊσιά Ικαρίας και το κουκούτσι αμύγδαλο

Πλοιάρχου Λ.Σ. ε.α. Νικολάου Γκλεζάκου

Η καϊσιά είναι φυλλοβόλο δένδρο, ένα είδος βερικοκιάς, ο καρπός της οποίας είναι το καϊσί ή καϊσί.

Το καϊσί (τουρκικά kayisi) είναι είδος βερικόκου με το κουκούτσι του να τρώγεται ως αμύγδαλο, "και το κουκούτσι αμύγδαλο", όπως χαρακτηριστικά λέγεται στην Ικαρία.

Στην Ικαρία το δένδρο έφθασε από την Αρμενία και καλλιεργείται από τα μισά του 19ου αιώνα.

Η ντόπια παραγωγή λίγες δεκαετίες πριν έφθανε τους 500 τόνους καϊσιά ετησίως.

Τις ποσότητες αυτές εκτός από την επιτόπια κατανάλωση έκαναν εξαγωγή στην Αθήνα και τον Πειραιά κυρίως, αλλά και στα παρακείμενα νησιά του κεντρικού και Νοτίου Αιγαίου. Τα μεταφορικά μέσα της εποχής εκείνης ήταν τα επιβατηγά πλοία της γραμμής από και προς τον Πειραιά, τα Π/Κ Ι/Φ και ενίοτε τα Ε/Γ Π/Κ τοπικών συγκοινωνιών.

Η Ακτοπλοϊκή σύνδεση με Σάμο, Μύκονο, Τήνο, Σύρο, Πειραιά ήταν καθημερινή με τα δρομολογημένα Ε/Γ Α/Π και έτσι τα λίαν ευπαθή αυτά προϊόντα (τα καϊσιά) έφθαναν έγκαιρα στον προορισμό τους.

Σήμερα δυστυχώς, δεν υπάρχει τακτική συγκοινωνία με τον Άγιο Κήρυκο, την πρωτεύουσα του νησιού, την περιοχή που είναι προικισμένη από την φύση με τις καλύτερες ιαματικές πηγές παγκοσμίως, για τις οποίες συρρέει πλήθος κόσμου από όλα τα μήκη και πλάτη της γης.

Η παραγωγή καϊσιών έχει μειωθεί δραματικά, δεδομένου ότι οι παλιοί καλλιεργητές, έχουν φύγει και οι νεότεροι έχουν στραφεί σε άλλες δραστηριότητες με αποτέλεσμα τα δένδρα να λιγοστεύουν και να απειλούνται με εξαφάνιση. Ένας από τους τελευταίους καλλιεργητές στον Ξυλοσύρτη Ικαρίας είναι ο βετεράνος του Λιμενικού Σώματος Γεώργιος Βλάχος, ο οποίος από αγάπη και μεράκι καλλιεργεί καϊσιές και συνεχίζει την παράδοση.

Ο κ. Βλάχος τον οποίο συναντήσαμε στον Ξυλοσύρτη Ικαρίας μας υποδέχθηκε με την ατάκα "ρολόι, άγχος και ταλαιπωρία δεν χωράνε εις την Ικαρία", ενώ η αξιαγάπητη σύζυγός του κ. Ελένη μας προσέφερε γλυκό καϊσί που είχε ετοιμάσει με τα χεράκια της και ντόπιο τσιπουράκι, όσο για τον καφέ που απολαμβάναμε βιαστικά, μας θύμισε με ευγένεια ότι "ο καφές στην Ικαρία, πίνετε αχνιστός, καθιστός και κουβεντιαστός"

Το δένδρο (η καϊσιά), όπως εξάλλου και η βερικοκιά, έχει ύψος 3 μέτρα περίπου και οι καρποί του (τα καϊσιά) ωριμάζουν τέλος Μαΐου με αρχές Ιουνίου.

Η καϊσιά, η οποία είναι λίαν ευπαθές δένδρο, πρέπει να ανανεώνεται σε τακτά χρονικά διαστήματα, για να δίνει τους ανάλογους καρπούς. Η αναπαραγωγή της γίνεται με τον δικό της τρόπο που απαιτεί ειδικές γνώσεις.

Τα καϊσιά της Ικαρίας, που η νοστιμιά τους είναι χαρακτηριστική, τρώγονται είτε ως φρούτα, είτε με την μορφή γλυκού κουταλιού, είτε ως μαρμελάδες με την υπέροχη γεύση τους. Επίσης εκπληκτικό είναι και το ποτό που παρασκευάζουν οι Καριωτίνες για το σπίτι τους, εφαρμόζοντας μια ιδιαίτερη συνταγή που γνωρίζουν οι ίδιες από γενιά σε γενιά με πρώτη ύλη βεβαίως το κουκούτσι του καϊσιού.

ΕΠΕΤΕΙΟΣ:

2500 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΜΑΡΑΘΩΝΑ

Αρχιπλοίαρχου Λ.Σ. (ε.α.) Γιώργου Σιέττου

Εφέτος (2010) το μήνα Σεπτέμβρη (23) συμπληρώθηκαν 2500 χρόνια από τη Μεγάλη Νίκη των Ελλήνων στον Μαραθώνα κατά των εισβολέων Περσών το καλοκαίρι του 490 π.Χ. Στη Μάχη του Μαραθώνα κρίθηκε η κατά ξηρά τύχη της Ευρώπης. Ακριβώς 10 χρόνια αργότερα (28 Σεπτ. 480 π.Χ.) κατά τη νίκη στη Σαλαμίνα κρίθηκε η κατά θάλασσα τύχη Ελλήνων και Ευρωπαίων. Με τη νίκη των Ελλήνων στο Μαραθώνα αναδείχτηκε το ανώτερο πνεύμα τους και η ψυχική τους υπεροπλία έναντι των Ασιατών επιδρομμένων.

Τα γεγονότα της νίκης του Μαραθώνα, με πρωταγωνιστές τους Αθηναίους, υπό τον στρατηγό Μιλτιάδη και τις λοιπές συμμαχικές δυνάμεις είναι γνωστά από την Ελληνική Ιστορία. Είναι επίσης γνωστό ότι οι Σπαρτιάτες λόγω εσωτερικών ταραχών, έφτασαν στο πεδίο της μάχης μετά την νίκη των Περσών. Όλα αυτά είναι γνωστά.

Υπάρχει όμως μια ολόκληρη σειρά αιώνων και συμβόλων τα οποία τηρήθηκαν με θρησκευτική ευλάβεια κατά την προπαρασκευή και τη μάχη του Μαραθώνα, τα οποία, ενώ αναφέρονται στη ροή της Ιστορίας, εντούτοις, μέχρι σήμερα, οι πολλοί αγνοούν τις ερμηνείες και τους συμβολισμούς τους. Αυτούς τους αιώνους και τα σύμβολα, τιμώντας την Επέτειο των 2500 χρόνων από την ιστορική μάχη, παρουσιάζουμε στη συνέχεια, έτσι όπως τα εντόπισε και τα σχολίασε, σε περισοπούδαστο άρθρο του λαογραφικά, μυστηριακά και συμβολικά ο εκλεκτός ερευνητής συνάδελφος Γιώργος Σιέττος.

ΜΥΘΟΛΟΓΙΚΑ ΚΑΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Γενικά

Η περιοχή του Μαραθώνα είναι συνδεδεμένη με αρκετούς μύθους, πολλά ιστορικά γεγονότα και με πλούσια λαογραφικά στοιχεία.

Εμείς θα επικεντρώσουμε το θέμα μας μόνο στα στοιχεία που έχουν σχέση με τη μάχη του Μαραθώνα.

Μύθοι γύρω από τη μάχη

Από τη μυθολογική φαντασία των αρχαίων μαχητών δεν έλειψαν οι θεοί και οι ήρωες. Στη μάχη πήραν ενεργό μέρος υπέρ των Αθηναίων:

- Η Αθηνά με το άρμα της
- Ο Πάνας που σκόρπισε τον πανικό
- Ο Ηρακλής με το ρόπαλο να ανοίγει τις σειρές των Περσών.
- Ο Θησέας, ο οποίος στην Ποικίλη Στοά έχει ζωγραφιστεί σαν να ανεβαίνει από τη γη (Παυσ. Α. 15,3 και 17.6), και για τον οποίο ο Πλούταρχος "Θησεύς" (35.11) αναφέρει ότι στη μάχη του Μαραθώνα πολλοί Αθηναίοι ενόμισαν ότι έβλεπαν μπροστά τους το φάντασμα του Θησέα ένοπλο να επιτίθεται ορμητικά κατά των Περσών.

Ο τοπικός ήρωας Μαραθών

Ο άγνωστος ήρωας Εχετλαίος

Γι' αυτό οι Αθηναίοι απέδωσαν τη νίκη τους στους Θεούς και τους ήρωες.

Από τη μάχη δεν έλειψαν οι σκύλοι αλλά και τα παράξενα φαι-

νόμενα. Στα κατοπινά χρόνια προστέθηκαν τα στοιχεία και τα φαντάσματα.

Συγκεκριμένα:

Παράξενα φαινόμενα στη μάχη του Μαραθώνα.

Ο Ηρόδοτος (ΣΤ. 47) λέει πως ο Αθηναίος μαραθωνομάχος Επίζηλος του Κουφαγόρα, ενώ μαχόταν γενναία, τυφλώθηκε στη μάχη χωρίς ούτε να πληγωθεί ούτε να χτυπηθεί και ότι έζησε τυφλός ως τα γεράματά του. Έλεγε μάλιστα ο ίδιος ο Επίζηλος, ότι παρατάχθηκε σαν αντίπαλος απέναντί του κατά τη μάχη κάποιον φάντασμα, που παρίστανε υπερμεγέθη σπλίτη, του οποίου τα γένηα ήταν τόσο μακριά, που σκέπαζαν όλη την ασπίδα του. Το φάντασμα αυτό πέρασε από δίπλα του χωρίς να τον αγγίξει, αλλά σκότωσε τον διπλανό του. Ο Επίζηλος απ' την όψη του τυφλώθηκε (παρίσταται στις ζωγραφιές της Ποικίλης Στοάς Αθηνών).

Τη μόνη εξήγηση που μπορώ να δώσω είναι ότι ο Επίζηλος είτε είχε ψευδαίσθηση είτε ήταν ισχυρό μέντιουμ και παρήγαγε την εξωπλανητική μορφή του φαντάσματος. Ο Πausανίας (Α 32,4) αναφέρει ότι στη μάχη του Μαραθώνα, όπως λένε, εμφανίστηκε ένας άντρας ντυμένος χωριάτης και σκότωσε πολλούς Πέρσες με το υνί του και μετά εξαφανίστηκε. Το Μαντείο που ρωτήθηκε από τους Αθηναίους είπε να τιμούν τον Εχετλαίο ως ήρωα. Έχετλο ονομαζόταν η λαβή του αρότρου.

Ο Φαρνέλλ (Ο ήρωας στην αρχαία Ελλάδα, σελ. 131) παρατηρεί ότι είναι μια ψευδοϊστορία που επινοήθηκε για να εξηγήσει το όνομα και μια μισοξεχασμένη λατρεία, γιατί ο Εχετλαίος ήταν δημοφιλής λαϊκός ήρωας του αγρού και της σοδειάς.

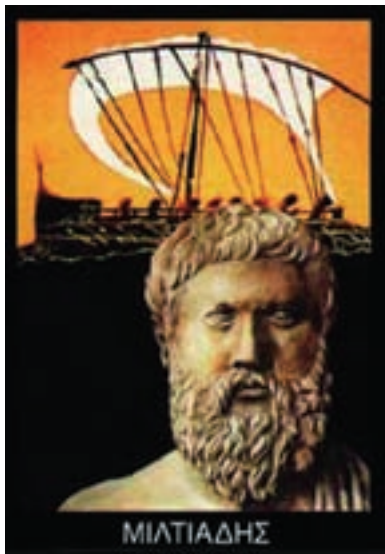
Για τον Εχετλαίο, λένε κάποιιοι, ότι το όπλο που κρατούσε πρέπει να ήταν κάτι σαν το σημερινό Laser (προφανώς κάτι διαφορετικό σε τεχνολογία της εποχής, στον Κω/νο Ποταμίανο) "Τα ιερά όπλα των Ελλήνων".

Η κατάληξη είναι ότι υπήρξε πεδίο εφαρμογής μυστικών ιερών όπλων. Προσωπικά, νομίζω ότι ο συγγραφέας έχει μεγάλη επιστημονική φαντασία.

Εμφάνιση Σκύλων

Ο Αιλανός (περι ζώνων ιδιότητας, Ζ 38) μιλάει για ένα σκυλί, που μαχόταν με τα δόντια δίπλα στους Αθηναίους. Αυτοί για να το τιμήσουν το απεικόνισαν στην Ποικίλη Στοά.

Ο Αιλανός μάλιστα χρησιμοποιώντας ως πηγή τη σύνθεση της μάχης του Πάναϊνου και του Μίκωνα της Ποικίλης Στοάς, αναφέρει ότι οι Αθηναίοι χρησιμοποίησαν σκυλιά στη μάχη. Δεν αποκλείεται να χρησιμοποίησαν σκυλιά για τη φύλαξη του στρατοπέδου και μερικά να πήραν μέρος και στη μάχη. Εδώ πρέπει να σημειωθεί ότι ο Ξάνθιππος, ένας από τους δέκα στρατηγούς και πατέρας του Περικλή, είχε πάντα μαζί του τον πιστό του σκύλο Ξούθο, οπότε το ενδεχόμενο να υπήρχαν σκυλιά στη μάχη δεν είναι παράλογο. Ο Ξέρξης στη δική του εκστρατεία κουβάλησε κι αυτός σκυλιά μαζί του για να τα χρησιμοποιήσει στη διάσπαση των αντιπάλων γραμμών.

Να σημειώσουμε εδώ ότι, όταν οι Μάγητες που ζούσαν κοντά στον Μαϊάνδρο, πολεμούσαν με τους Εφέσιους, καθένας από τους ιππείς έφερε μαζί του ως συμπολεμιστή ένα κυνηγόσκυλο και ένα δούλο ακοντιστή. Όταν ερχόταν η ώρα της σύγκρουσης, τότε τα σκυλιά, ορμώντας πρώτα, δημιουργούσαν αναταραχή στην εχθρική παράταξη, έτσι φοβερά, άγρια και αμείλικτα που ήταν, αν έπεφταν πάνω σου. Στην προηγηθείσα σύγκρουση από τα σκυλιά ερχόταν να προστεθεί η ενέργεια των δούλων - τέλος - σε τρίτη φάση, επιτίθονταν οι ίδιοι (Αιλιανός, ποικίλη ιστορία ΙΔ' 46).

Εμφανίσεις θεών και ηρώων

Αναλύοντας τις παραπάνω εμφανίσεις θεών και ηρώων και την ενεργό συμμετοχή τους στη μάχη, παρατηρούμε τα εξής:

Θεοφάνεια

Από τα παμπάλαια χρόνια οι Έλληνες πίστευαν σε θεούς δαίμονες (κατώτεροι θεοί) και ήρωες. Η θεοφάνεια - επιφάνεια ήταν γι' αυτούς σύνηθες φαινόμενο. Είναι αρκετό να ρίξει κανείς μια ματιά στην Ιλιάδα και στην Οδύσσεια. Άλλωστε ακόμα γιορτάζουμε τα Θεοφάνεια. Στην Ιλιάδα διάφοροι θεοί και θεές εμφανίζονται και βοηθούν τους προστατευόμενους τους πολεμιστές. Η Αθηνά στον Τρωικό πόλεμο, όχι μόνο εμψυχώνει τους Έλληνες αλλά και η ίδια παίρνει μέρος στις συμπλοκές των Ελλήνων και των Ηρώων. Η εμφάνιση της θεάς παίρνει τη μορφή οικείου θνητού προσώπου ώστε να μην αναγνωρίζεται από τον συνομιλητή της. Η Αφροδίτη εμφανίζεται στην Ελένη και την παροτρύνει να μείνει με τον Πάρη. Στην Οδύσσεια η Αθηνά είναι η μόνιμη προστασία του Οδυσσέα. Συνεπώς, η εμφάνιση θεών και ηρώων στον Μαραθώνα είναι σύμφωνη με τις θρησκευτικές αντιλήψεις της εποχής.

Λατρεία ηρώων

Η λατρεία των ηρώων αναδιοργανώθηκε το 620 π.Χ. από τον Δράκοντα. Σ' αυτούς λέει ο Ηρόδοτος (VIII. 109) οι ευσεβείς απέδωσαν τη νίκη της κατά των βαρβάρων.

Και ήταν τόσο εδραιωμένη η ελληνική πίστη στους ήρωες ώστε ακόμα και οι Πέρσες μάγοι στον στρατό του Ξέρξη όπως αναφέρει ο Ηρόδοτος (VII, 43) έκαναν σπονδή τη νύχτα στην Τροία στους ήρωες που ήταν θαμμένοι εκεί.

Οι θεϊκοί αυτοί νεκροί είχαν στενούς δεσμούς με τη γη που κάλυπτε τα οστά της. Από το βάθος του τάφου τους αγρυπνούσαν για την πολιτεία, προστάτευαν τη χώρα και κατά κάποιο τρόπο, ήταν αρχηγοί και κύριοι αυτής.

Ο Ευρυπίδης εξηγεί τη γέννηση αυτής της λατρείας, όταν παρουσιάζει επί σκηνής τον ετοιμοθάνατο Ευρυσθέα να λέει στους Αθηναίους: "Θάψτε με στην Αττική· θα σας Είμαι χρήσιμος. Μέσα στα χώματά σας θα είμαι για σας φιλοξενούμενος προστάτης".

Οι νεκροί, οποιοδήποτε κι αν ήταν φύλασαν τη χώρα, αν βέβαια τους λάτρευαν.

Γι' αυτό και προσπαθούσαν να εξασφαλίσουν τα λείψανα των ηρώων.

Πολυάριθμες είναι οι επεμβάσεις των ηρώων στις μάχες (Σιέτος, Ήρωες και άγιοι σελ. 34- κ.ε.):

Σε μια μάχη μεταξύ Κροτωνιατών και Επιζεφυρίων στη Λοκρήν της Ιταλίας, ο προστάτης ήρωας των τελευταίων προξένησε σοβαρή πληγή στον αρχηγό των Κροτωνιατών και για να γίνει καλά,

αναγκάστηκε ο τραυματισμένος να πάει να προσκυνήσει στον τάφο του Αίαντα.

- Ο Μεσσήνιος ήρωας Αριστομένης, στη μάχη των Λευκτρων βοήθησε τους Θηβαίους.

- Ο Ηρακλής στον πόλεμο των Θηβαίων και Σπαρτιατών, τάχθηκε με το μέρος των Θηβαίων.

- Ο Νεοπτόλεμος υπερασπίζει τους Δελφούς από τους Γαλάτες. Το ίδιο ο Φύλας και ο Αυτόνοος.

- Ο Σαλαμίνιος ήρωας Κυχρέας πολέμησε εναντίον των Περσών με τη μορφή φιδιών και άλλη μορφή γυναικεία· αυτή είχε ενθαρρύνει τους Έλληνες στη μάχη.

- Πριν από τη ναυμαχία της Σαλαμίνας οι Έλληνες είχαν επικαλεστεί τη βοήθεια των Αιακιδών. Μάλιστα πολλοί έλεγαν ότι τους είχαν δει οπλισμένους πολλοί άντρες την ώρα που έρχονταν από την Αίγινα κι άπλωναν προστατευτικά τα χέρια τους πάνω από τα ελληνικά πλοία.

Κάτι ανάλογο λοιπόν συνέβη και στον Μαραθώνα με τον Θησέα, τον Ηρακλή, την Αθηνά, τον Έχετλο κλπ.

Να θυμηθούμε τους φαντάρους μας που στις μάχες του 1940 έβλεπαν την Παναγία να προπορεύεται και να τους βοηθάει.

Η εμφάνιση των "ομοιωμάτων" του Ηρακλή και του Θησέα έκανε πολλούς να μιλήσουν για ανθρωπόμορφες μηχανές (ρομπότ) και συσχετίζουν την υπόθεση με τον Τάλω που φρουρούσε τις ακτές της Κρήτης (Κ. Ποταμιάνος, τα ιερά όπλα των Ελλήνων, σελ. 102-103).

Στοιχεία και φαντάσματα

Ο Πausανίας (Α. 32.4) σημειώνει: "Εδώ (στον Μαραθώνα) είναι δυνατό να αντιληφθεί κανείς άλογα να χρεμετίζουν και άντρες να μάχονται. Κανένας όμως δεν κατόρθωσε να το ιδεί αυτό καθαρά, ερχόμενος επίτηδες. Γι' αυτόν που δεν τ' άκουσε και άλλως πως συνέβη να τα πληροφορηθεί, οι δαίμονες δεν οργίζονται.

Η απάντηση που προσήκει εδώ είναι η εξής: Υπάρχουν αρκετά ιστορικά παραδείγματα που μας βεβαιώνουν για την ύπαρξή τους. Π.χ.:

- Ο Πausανίας (Θ. 38.5) μιλάει για το φάντασμα του Ακταίωνα που

ρήμαξε τη χώρα. Το Δελφικό Μαντείο συμβούλεψε να βρουν τα οστά του Ακταίωνα και να τα θάψουν και να κάνουν ένα χάλκινο ομοίωμα του φαντάσματος και να το κολλήσουν σ' ένα βράχο. Έτσι τα φαινόμενα σταμάτησαν.

- Στη Σπάρτη το φάντασμα του Πausανία φτερουγίζε μέσα στον ναό της Χαλκιοίκου Αθηνάς και τρόμαζε τον κόσμο. Το φαινόμενο σταμάτησε ύστερα από ειδικούς καθαρμούς και εξορκισμούς (Πaus. Λακωνικά).

Σημειώνουμε επίσης ότι το φαινόμενο ερμηνεύεται τόσο με τη θεωρία του εκτοπλάσματος όσο και με τη θεωρία του Επιφυλαδίου του Τανάγρα.

Λατρεία

Για να τιμήσουν και να ευχαριστήσουν τους θεούς και τους ήρωες για τη βοήθειά τους, οι Αθηναίοι καθιέρωσαν λατρείες, μύρασαν λάφυρα, όρισαν αγώνες, θυσίες και ευχές.

Αναλυτικότερα:

Ευχές

Από τη μάχη του Μαραθώνα και μετά, οι Αθηναίοι τελούσαν τις μεγάλες γιορτές τους ανά πενταετία. Ο Αθηναίος κήρυκας ευχόταν να δίνουν τα ίδια καλά οι θεοί στους Αθηναίους και στους Πλαταιείς (Ηρόδ. Ζ. 111).

Αθηνά

Οι Αθηναίοι, για να τιμήσουν την Αθηνά, από τη δεκάτη των λαφύρων του Μαραθώνα, κατασκεύασαν δύο αγάλματα της Αθηνάς (Πausan. Α. 28. 2 και Θ. iv. 1).

Οι Πλαταιείς οικοδόμησαν στις Πλαταιές τον ναό της Αθηνάς Αρείας (Πaus. Θ. iv. 1).

Η λατρεία του Πάνα

Η λατρεία του Πάνα εισήχθη στην Αθήνα την εποχή των Μηδικών πολέμων. Και να πώς:

Προτού οι στρατηγοί φύγουν από την Αθήνα για τον Μαραθώνα, έστειλαν στη Σπάρτη μαντατοφόρο, τον Φειδιππίδη, επαγγελματία ταχυδρόμο. Ο Φειδιππίδης είπε στους Αθηναίους πως, όταν βρισκόταν στο βουνό Παρθένιο, πάνω από την Τεγέα, συναντήθηκε με τον Πάνα. Ο Θεός τον φώναξε με το όνομά του και τον διέταξε να ρωτήσει τους Αθηναίους γιατί δεν τον τιμούν καθόλου, ενώ αυτός τους ευνοούσε. Τους είχε φανεί χρήσιμος πολλές φορές και θα τους φαινόταν και στο μέλλον. Όταν αποκαταστάθηκαν τα πράγματα, οι Αθηναίοι δίνοντας πίστη σε όλα αυτά, ίδρυσαν ναό του Πάνα κάτω από την Ακρόπολη και τον τιμούν κάθε χρόνο με θυσία και λαμπαδηφορία (Ηρόδ. Ζ. 105).

Η λατρεία του Πάνα στην Αττική, παρατηρεί ο Πausanias (Αττικά 28.4) ήρθε μετά τη μάχη του Μαραθώνα στην οποία βοήθησε ο Θεός σκορπώντας τον "πανικό" στους εχθρούς.

Οι Αθηναίοι αφιέρωσαν στον Πάνα δύο σπήλαια. Ένα στη βόρεια πλαγιά της Ακρόπολης ("Πανός άντρον") και ένα στην Πάρνηθα ("Πανός σπήλαιον"), γνωστό και ως λυχνοσπηλιά.

Παράλληλα, οι Αθηναίοι καθιέρωσαν τα Πάνεια ή Πανεία (τα), ετήσια γιορτή προς τιμήν του Πάνα· κατά τη γιορτή γίνονταν θυσίες και λαμπαδηδρομίες. Είναι γνωστό πως στη γιορτή του Πάνα· θυσιάζαν τράγο.

Τη γιορτή αναφέρει κι ο Αριστοφάνης (Λυσιστράτη, 1-2).

Κατά την Παλατινή Ανθολογία (XVI 259) οι Αθηναίοι είχαν στήσει από παριανό μάρμαρο άγαλμα του Πάνα τροπαιοφόρου.

Ο μύθος του Πάνα κατά την άποψή μου πλάστηκε για να δικαιολογήσει την καθιέρωση της λατρείας του στην Αττική. Άλλωστε, όλες οι λατρείες έχουν ένα αιτιολογικό μύθο.

Η λατρεία του Ηρακλή

Ο Ηρακλής τιμήθηκε, ως θεός για πρώτη φορά μετά τη μάχη του Μαραθώνα (Πaus. Α. 32.4). Για να τιμήσουν τον Ηρακλή καθιέρωσαν ειδική γιορτή τα Ηράκλεια.

Τα Ηράκλεια ήταν γιορτές και αγώνες που τελούνταν στην αρχαιότητα σε διάφορες πόλεις της Ελλάδος και των ελληνικών αποικιών, προς τιμή του ήρωα Ηρακλή.

Στην Αθήνα τα Ηράκλεια γιορτάζονταν κάθε 4 χρόνια (Αριστοτ. Αθηναίων Πολιτεία, 56.7). Γιορτάζονταν πριν από τα Ελευσίνα, τον μήνα μεταγειτινίωνα, στο Γυμνάσιο του Κυνοσάργους. Η λατρεία περιλάμβανε μεγάλο γεύμα, για το οποίο υπεύθυνοι ήταν οι δώδεκα "παράσιτοι". Αυτοί εκλέγονταν με κλήρο από το Σύλλογο του Γυμνασίου, τον οποίο αποτελούσαν νέοι, που οι γονείς τους δεν ήταν και οι δύο Αθηναίοι.

Οι παράσιτοι κατέθεταν, σε ειδικό οίκημα, το λεγόμενο παρασίτειο, τους πρώτους ώριμους καρπούς (απαρχές), του ιερού σίτου (Αθηναίος, σ. 235).

Τη γιορτή των Ηρακλείων του Μαραθώνα οργάνωναν 30 άντρες, τους οποίους διάλεγαν οι αθλοθέτες ανάμεσα στους αθλητές. Στους αγώνες του Μαραθώνα, που γίνονταν κάθε 4 χρόνια, έπαιρναν μέρος αγένειοι νέοι και άντρες. Μέχρι τις αρχές του 5ου αι. π.Χ. τα Ηράκλεια του Μαραθώνα γίνονταν σε τοπικό επίπεδο, προφανώς από ευγνωμοσύνη προς τον ήρωα από τα πρώτα, όμως χρόνια του αιώνα αυτού (επιγραφή: 57 G.10.2 και E. Vanderpool, Hesperia II 1942, 329), τα μαραθώνια Ηράκλεια παρυσιάζονται αναβαθμισμένα με συμμετοχή σ' αυτά και αθλητών από την υπόλοιπη Ελλάδα, όπως τον Οπούντα και την Αίγινα που

αναφέρει ο Πίνδαρος (Ολύμπ. ΙΧ, 89-90): Κι έναν άλλον αγώνα έδωσε ο Οπούντιος παλαιστής Εφάρμοστος στον Μαραθώνα, με έπαθλο ασημένιες κούπες, με μεγαλύτερους στα χρόνια, αυτός αγένειο βλαστάρι.

Για το ασημένιο κύπελλο - βραβείο, ο σχολιαστής του Πίνδαρου (Ολύμπ. ΙΧ., 89-90) αναφέρει: "τοιαυτά εν Μαραθώνι εν τοιαυτοίς Ηρακλείαις αγωνιζομένοις φιάλαις αργυραίς δίδονται έπαθλον, Αθηναίοι δε έθος χρυσιδας και αργυριδας λέγειν".

Το ιερό του Ηρακλή, βρισκόταν κοντά στην εικόνα των Αγίων Θεοδώρων, βορειότερα του έλους της Μπρεξίζας.

Άρτεμη

Για να τιμήσουν την Άρτεμη καθιέρωσαν τη γιορτή της Αγροτέρας.

Η Αγροτέρας εορτή ήταν ετήσια αθηναϊκή γιορτή, προς τιμήν της θεάς Άρτεμης Αγροτέρας. Κατά τον Πausanias (Α 19.6) η Άρτεμη ονομάστηκε Αγροτέρα επειδή πρώτη κυνήγησε στην περιοχή της Αθήνας (αριστερά του Ιλισσού), όπου έμενε όταν ήρθε από τη Δήλο. Άγρια λεγόταν η περιοχή από το σημερινό στάδιο και τον Αρδηττό ως τη γέφυρα του Νεκροταφείου της Αθήνας.

Η γιορτή καθιερώθηκε μετά τη μάχη στον Μαραθώνα (490 π.Χ.) κατά τον Ξενοφώντα (Κύρου Ανάβαση, Γ. 11) οι Αθηναίοι όταν θα αντιμετώπιζαν μόνοι τους τον πολυάριθμο περσικό στρατό, προσευχήθηκαν στη θεά Άρτεμη και της υποσχέθηκαν να της θυσιάσουν τόσα χρονιάρικα γίδια, όσους εχθρούς θα σκότωναν. Επειδή, όμως δεν μπορούσαν να βρουν τόσα γίδια - σκοτώθηκαν 6.400 Πέρσες (Ηρόδ. Στ. 117), αποφάσισαν να θυσιάζουν κάθε χρόνο πεντακόσια. Τη θυσία αυτή συνεχίζουν γράφει ο Ξενοφώντας, μέχρι σήμερα.

Μια άλλη πληροφορία λέει πως οι αρχηγοί των Αθηναίων είχαν υποσχεθεί στη θεά να θυσιάσουν βόδια, αλλά επειδή δεν έβρισκαν τόσα πολλα βόδια, όσοι ήταν οι νεκροί Πέρσες, αποφάσισαν τη θυσία των γιδιών (Βρεττός, Λεξικό 22).

Ο Αιλιανός (ποικίλη ιστορία, Β. 25) λέει πως οι Αθηναίοι θυσιάζαν στην Αγροτέρα Άρτεμη 300 κατσίκες κάνοντας αυτό καθ' υπόδειξη του Μιλτιάδη.

Για την Άρτεμη επίσης καθιέρωσαν και μια ειδική γιορτή τα Εύκλεια.

Τα Εύκλεια ήταν γιορτή προς τιμήν της Ευκλείας, που ταυτίστηκε με την Άρτεμη.

Στην Αθήνα η Εύκλεια λατρευόταν σε κοινό ιερό και από κοινό ιερέα με την Ευνομία (Βρεττός, 315).

Από τα λάφυρα της μάχης του Μαραθώνα ιδρύθηκε ναός προς τιμήν της θεάς Εύκλειας (Πausanias Α. 14.4).

Τέλος, σε ανάμνηση της νίκης των Ελλήνων κατά των Περσών στον Μαραθώνα καθιέρωσαν ειδική γιορτή: τα Μαραθώνια.

Θυσίες

Μετά τη μάχη, τους Αθηναίους, σημειώνει ο Πausanias (Α. 32.3), τους έθαψαν στο πεδίο της μάχης και τα ονόματά τους, αναγράφηκαν σε στήλες κατά φυλές, για τιμητική διάκριση η οποία δεν γινόταν συνήθως. Πρόκειται για ταφικό μνημείο, γνωστό ως "σωρός". Ενώ σε άλλο τάφο, λέει ο Πausanias (Α. 323) ετάφησαν οι Πλαταιείς, οι οποίοι συμμετείχαν στη μάχη, καθώς και οι δούλοι.

Ο Ηρόδοτος παραδίδει ότι, έκτοτε προς τιμήν των πεσόντων καθιερώθηκαν θυσίες στο πλαίσιο της μεγάλης εορτής των Παναθηναίων και άλλων 5 εορτών.

Δεκαετίες, ίσως ακόμη και αιώνες μετά τη μάχη, δεκάδες Αθηναίοι έφηγοι οδηγούνταν από τους δασκάλους τους στο πεδίο της μάχης για να προσφέρουν θυσίες και να τοποθετήσουν στεφάνι στον τάφο των πεσόντων μαραθωνομάχων πολλούς αιώνες αργότερα, το 1810, ο φιλέλληνας ποιητής Λόρδος Βύρων, λίγο προτού φτάσει στο Μεσολόγγι, είχε επισκεφθεί τον Μαραθώνα και έγραψε: "Τα βουνά ατενίζουν το Μαραθώνα και ο Μαραθώνας κοιτά τη θάλασσα. Μόνος για λίγο με τις σκέψεις μου εκεί, την Ελλάδα ονειρεύτηκα ελεύθερη. Γιατί στεκόμουνα στου Πέρση τον

τάφο και δεν θεωρούσα τον εαυτό μου σκλάβο”.

Νεκρικές τιμές

Οι τιμές που αποδίδονταν στους νεκρούς του πολέμου άρχιζαν με τη γιορτή του Επιταφίου που γινόταν κατά την κοινή ταφή των οστών αυτών που έπεσαν για την πατρίδα. Αναπόσπαστο μέρος της γιορτής ήταν ο επιτάφιος λόγος. Περιγραφή της γιορτής μας διασώζει ο Θουκυδίδης (Β. 34-35). Η ταφή γινόταν στο δημόσιον νεκροταφείο. Μόνο σ' αυτούς που έπεσαν στον Μαραθώνα, έκαναν τάφο στον τόπο της μάχης, γιατί έκριναν την παλικαριά τους ξεχωριστή.

Ο Πλάτων (Μενέξενος ΧΧΙ ή 249 Β) αναφέρει ότι προς τιμήν των νεκρών του πολέμου είχαν καθιερωθεί και αγώνες γυμναστικοί και ιππικοί, καθώς και σοβαρής πνευματικής άσκησης.

Καθώς συνάγεται από επιγραφικές μαρτυρίες οι Μαραθωνομάχοι τιμώνταν σαν ήρωες (19 II 471-26 και 69).

Απ' όλα αυτά τα δρώμενα κληρονομήσαμε και μερικές παροιμιακές φράσεις όπως:

Όσο μέρος μου ανήκε το κατέχει το δόντι

Στα 480 π.Χ. ο εξόριστος στις Σάρδεις γέροντας Ιππίας, με την κρυφή ελπίδα να γίνει τύραννος της Αθήνας, οδήγησε τον πολυάριθμο στρατό των Περσών στην πατρίδα του.

Ήταν σίγουρος για τη νίκη των Περσών. Την παραμονή της ιστορικής αναμετρήσεως με τους Έλληνες στον Μαραθώνα ονειρεύτηκε πως κοιμόταν με τη μάνα του και παρασυρμένος από τα γεγονότα έβγαλε το συμπέρασμα ότι στη σύγκρουση θα νικήσει και μετά θ' ανέβαινε μέχρι το θάνατό του στην εξουσία της Αθήνας. Ενώ όμως τον απασχολούσε εκεί στα υψώματα του Μαραθώνα η προετοιμασία των ανδρών και ο καθορισμός των θέσεων, τον έπιασε ασταμάτητο φτάρνισμα και δυνατός βήχας, ώστε του βγήκε το δόντι κι έπεσε στην άμμο. Έψαξε αλλά δεν το βρήκε πουθενά. Στο τέλος, στάθηκε με βαθύ αναστεναγμό και είπε σ' όσους τον περιτριγύριζαν “Η γη αυτή δεν είναι δική μας, ούτε θα δυνηθούμε να την υποτάξουμε, όσο δε μέρος μου ανήκε το κατέχει το δόντι” (Ηροδ. Ερατώ 107).

Αθηναίο προμαχούντες

Τους 192 μαραθωνομάχους, οι οποίοι έπεσαν στη μάχη του Μαραθώνα, έθαψαν οι Αθηναίοι σ' ένα ύψωμα του πεδίου της Μάχης, στον τύμβο του Μαραθώνα.

Έστησαν εκεί και στήλες μαρμάρινες, και πάνω έγραφαν τα ονόματα των πεσόντων κατά φυλές. Ίδρυσαν επίσης και τρόπαιο νίκης, όπου και λάξευσαν το επίγραμμα: “Αθηναίοι προμαχούντες Ελλήνων, χρυσοφόρων Μήδων εστόρεσαν δύναμιν”.

Μαραθώνιος δρόμος

Με βάση τη λαϊκή αφήγηση που θέλει τη νίκη των Αθηναίων να την ανακοινώνει στην Αθήνα ένας οπλίτης κι ύστερα να πέφτει νεκρός, προέκυψε το 1896, με την αναβίωση των Ολυμπιακών Αγώνων επί ελληνικού εδάφους, η πρόταση να καθιερωθεί ως επίσημο Ολυμπιακό αγώνισμα ο μαραθώνιος δρόμος, που έκτοτε καλύπτει απόσταση 42 χιλιομέτρων και 195 μέτρων.

Έγινε Λούης

Κατά το 1896, όταν καθιερώθηκε ο “Μαραθώνιος δρόμος”, ανακηρύχθηκε νικητής ο Έλληνας δρομέας Σπύρος Λούης. Από τότε, προκειμένου για κάποιον ο οποίος το βάνει στα πόδια, λέμε ότι έγινε Λούης.

Ουκ εά με καθεύδεν το του Μιλτιάδου τρόπαιον

Η περιώνυμη νίκη του Μαραθώνα αποδόθηκε στη στρατηγική μεγαλοφυΐα του Μιλτιάδη, ο οποίος επινόησε και εφάρμοσε στη σύρραξη για πρώτη φορά, τη στρατηγική αρχή της τανάλιας, που έδωσε καταπληκτικά αποτελέσματα.

Από τότε και μέχρι σήμερα εφαρμόζεται με επιτυχία η στρατηγική ηλάγρα του Μιλτιάδη.

Παραδειγματιζόμενος ο Θεμιστοκλής από το κατόρθωμα του

Μιλτιάδη έλεγε:

“Ουκ εά με καθεύδεν το του Μιλτιάδου τρόπαιον” (Πλούταρχος, Θεμιστοκλής, 3).

Επίλογος

Το 1963 ο Παναγιώτης Κανελλόπουλος έγραψε ένα τρίτομο βιβλίο και το επιγράφει “Από τον Μαραθώνα στην Πύδνα”. Στο βιβλίο αυτό ο Παναγιώτης Κανελλόπουλος θέτει ως στόχο του να συλλάβει καλύτερα τους λόγους ακριβώς της πολιτικής πτώσης του αρχαίου Ελληνισμού και να αναζητήσει τα αίτια και καθορίζει ακριβώς αυτούς τους δύο σταθμούς. Ο Μαραθώνας ήταν ακριβώς η χαραυγή της λαμπρής εξέλιξης του Ελληνικού κλασσικού πολιτισμού και η Πύδνα είναι η υποταγή στους Ρωμαίους.

Χαρακτηριστικά είναι τα λόγια του στην αρχή του βιβλίου του για τον Μαραθώνα: “Έτσι σώθηκε η Αθήνα και μαζί της σώθηκε η Ελλάς, σώθηκε ο κόσμος”.

Πηγές:

Η βασική πηγή για τη μάχη του Μαραθώνα είναι ο Ηρόδοτος. Πολυάριθμες μικρότερες ή μεγαλύτερες αναφορές απαντούν στους παρακάτω συγγραφείς:

- Αθήναιος: Δειπνοσοφιστές
- Αισχύλος: Πέρσες
- Αριστοτέλης: Αθηναίων Πολιτεία
- Αριστοφάνης: Σφήκες, Ιππείς, Λυσιστράτη
- Διόδωρος Σικελιώτης: Ιστορική Βιβλιοθήκη
- Ησύχιος: Λεξικό
- Θουκυδίδης: Ιστορία
- Ισοκράτης: Πανηγυρικός
- Λουκιανός Περί του εν τη προσαγορεύσει ππαίσματος
- Λυσίας: Επιτάφιος
- Ξενοφών: Κύρου Ανάβαση
- Πάριο Χρονικό
- Πausανίας: Ελλάδος περιήγηση
- Πίνδαρος: Ολυμπιονίκες
- Πλάτων: Νόμοι, Μενέξενος
- Πλούταρχος: Θησεύς, Θεμιστοκλής, Αριστείδης Περί της Ηρόδοτου κακοηθείας
- Σούδας (Λεξικό)
- Στέφανος Βυζάντιος: Λεξικό
- Στράβων: Γεωγραφικά

Ξένες πηγές:

- N.G.L. Hammond: “The Campaign and the Battle of Marathon” JHS 88 (1968) σελ. 13-57
- W.K. Pritchett, “Marathon” University of California Publications in Classical Archaeology 4 (1960) σελ. 137-190.
- J.B. Bury - R. Meiffs Ιστορία της Αρχαίας Ελλάδας, Καρδαμίτσα Αθήνα 1998
- N.A. Doeyges the campaign and battle of Marathon, Historia 47 (1998) 1-17.
- J.A.S. Evans Herodotus and the Battle of Marathon, Historia 42 (1993) 279-303.
- A Lloyd Η Μάχη του Μαραθώνα, Ενάλιος, Αθήνα 2004.
- J.A. Munro Marathon in the Cambridge ancient history 4 the Persian empire and the West 1969.
- C. Mosse - A schnapp - Gourbeillon, Επίτομη ιστορία της Αρχαίας Ελλάδος, 2000 - 31 π.Χ. Εκδόσεις Παπαδήμας Αθήνα 1999.
- W. Kendrick Pritchett, Marathon, Berkeley 2000.
- J.H. Schreiner two battles and two biles Marathon and the Athnian fleet, Oslo 2000

Νεώτερες πηγές:

- Εκδοτική Αθηνών: Ιστορία Ελληνικού Έθνους
- Κανελλόπουλος Παν. Από τον Μαραθώνα στην Πύδνα
- Σιέττος Γ. Ήρωες και Άγιοι
- Φωτίου Κ. Η τετράπολη του Μαραθώνα, 1982

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΜΗ ΙΑΤΡΟΙ που δέχονται στα Ιατρεία τους συνάδελφους και τα μέλη των οικογενειών τους, με βιβλιάρια ασφαλισμένων του δημοσίου

ΠΑΝΤΕΛΕΩΝ Φραγκίσκος, Υποναύαρχος (Ι) Λ.Σ. ε.α., Παθολόγος, ειδικός Γαστρεντερολόγος. Αχαρνών 279, Αθήνα. Τηλ.: 210-8319011. Δέχεται Δευτέρα-Τρίτη-Τετάρτη 6-8

ΑΛΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Κοσμάς Αντ/ρχος Λ.Σ. (Ι) ε.α. - Δερματολόγος - Αφροδισιολόγος. Μοσχονησιών 21-23. Πλ. Αμερικής Αθήνα. Τηλ.: 210-8679020. Δέχεται καθημερινώς πλην Παρασκευής 18.00-19.30.

ΣΠΕΝΤΖΑΣ Απόστ., Αρχιπλοίαρχος Λ.Σ. (Ι) Χειρουργός Ω.Ρ.Λ. Αβέρωφ 2 Αθήνα. Τηλ.: 210-5222877. Δέχεται καθημερινώς (πλην Τετάρτης) 6-8.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ Σταύρος Αρχιπλοίαρχος Λ.Σ. (ε.α.) (Ι) Χειρουργός Οφθαλμίατρος. Πραξιτέλους 153 και Σωτήρος, 5ος όροφος Πειραιάς. Δέχεται καθημερινώς (πλην Τετάρτης απόγευμα) από ώρας 09.00 - 12.00 και 18.00 - 21.00 Τηλ.: 210-4127551, Κιν.: 6973-248323

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ Εμμανουήλ Αρχιπλοίαρχος (Ι) Λ.Σ. Χειρουργός Ορθοπεδικός. Τηλ.: 210-7216271 - 6977071292

Dr. ΑΛΕΒΙΖΟΣ ΑΛΕΒΙΖΟΣ. Γενικός Οικογενειακός Ιατρός. 2ας Μεραρχίας 17, τηλ. 210-4296760

ΤΣΟΥΚΑΡΕΛΗΣ Π. Αντιπλοίαρχος Π.Ν. Ιατρός Ω.Ρ.Λ. Α. Κηφισίας 38 Αμπελόκηποι τηλ. 210-77 76 032

ΣΟΦΟΥΛΗΣ Νικόλαος Πλοίαρχος (Ι) Λ.Σ. Ειδικός Παθολόγος-Ηπατολόγος. Αρχιμήδους 9 & Ξενοφώντος 14 Ηλιούπολη τηλ. 210-9919010 κιν. 6944414808. Δέχεται Δευτέρα, Τρίτη, Πέμπτη, 18.30-21.30

ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ Δ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ, Ειδικός Παθολόγος, ειδικευθείς στην Αγγλία όπου και υπηρέτησε ως Επιμελητής σε πολλά ονομαστά Νοσοκομεία.

Ιατρείο Πλατεία Βικτωρίας, Αριστοτέλους 87, Αθήνα. Τηλ: ιατρείου 210 8833233, οικείας 210 8618049, κινητό 6974 496798

ΗΛΙΑΔΗΣ Θ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ιατρός Παθολόγος, Μέλος Διαβητολογικής Εταιρείας Β. Ελλάδος. Δέχεται απόστρατους και μέλη οικογενείας τους με το βιβλιάριό τους. Δημοκρίτου 1 Ψαχνά Ευβοίας, Τηλ.: 228029031, 6932263761.

Κ. ΝΤΕΤΟΠΟΥΛΟΣ Ειδικός Παθολόγος, Υγιεινολόγος, Ελ. Βενιζέλου 47 Ν. Σμύρνη, Τηλ.: 210-9313770

Δρ. ΚΑΒΑΓΙΑΣ Α. Αντώνιος Παιδίατρος, Παπαδιαμαντοπούλου 65, Τηλ.: 210 7783650, 6932466509

ΜΠΙΜΠΛΗΣ Ιωάννης, Ιατρός Παθολόγος, Ειδικός στον Σακχαρώδη Διαβήτη, Κουντουριώτου 196 και Σκουζέ (ισόγειο) Πειραιάς τηλ. 210-4532260, Fax: 210-4532282. Δέχεται: Καθημερινά 12.00 - 2.00 μ.μ. Δευτέρα και Πέμπτη 5.30 - 7.30 μ.μ.

Ελένη ΜΠΙΜΠΛΗ - ΝΤΟΥΝΤΟΥΛΑΚΗ, Ιατρός Μικροβιολόγος, Κουντουριώτου 196 και Σκουζέ (ισόγειο), Πειραιάς. Τηλ. 210-4532261, Fax: 210-4532282. Δέχεται καθημερινά 7.30 - 1.30 μ.μ. Δευτέρα και Πέμπτη 5.30 - 7.30 μ.μ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΩΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Πνευμονολόγος, Φυματιολόγος, Αγ. Αλεξάνδρου 73, Παλ. Φάληρο, Τηλ.: 210-9856930.

ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ Δ. ΜΑΥΡΙΚΟΣ, Χειρουργός Ουρολόγος, Σινώπης 26-28 και Μιχαλακοπούλου 150, όπισθεν Πύργου Αθηνών. Τηλ.: 210-7792622

Μάρκου Δημήτριος Ιατρός Καρδιολόγος. Πραξιτέλους 103 Πειραιάς. Τηλ. 210-4223126

Γεώργιος Α. Παπαδόπουλος Χειρουργός Ουρολόγος, Λιθοτριψία - Ανδρολογία. Καραϊσκού 127 και Σωτήρος (3ος όροφος) 185 35 Πειραιάς. Δέχεται Δευτέρα, Τρίτη, Τετάρτη, Πέμπτη 5-8 μ.μ. Τηλ. Ιατρείου: 210 4133809

ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΙ ΒΙΟΠΑΘΟΛΟΓΟΙ κ.λ.π.

Μαρία ΖΗΚΑΚΗ-ΜΑΝΩΛΗ (σύζυγος Υ/ναύαρχου Λ.Σ. ε.α. Αθ. ΜΑΝΩΛΗ) Μικροβιολόγος - Βιοπαθολόγος Φιλαρέτου 93 Καλλιθέα τηλ. 210-9568422 & 210-93.32 617

Βιβή ΛΑΜΠΡΙΝΑΚΗ-ΠΕΡΙΜΕΝΗ (σύζυγος Αντιπλοίαρχου Λ.Σ. ε.α. Περιμένη Δημ.) Μικροβιολόγος - Βιοπαθολόγος ΙΙ Μεραρχίας 17 & Καραϊσκού Πειραιά τηλ. 210-42 96 367 & 210-42 96 345

ΓΚΙΚΑ-ΗΛΙΑΔΗ ΞΑΝΘΗ Μικροβιολόγος Ψαχνά Ευβοίας.

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΙ

Που προσφέρουν ειδικές τιμές στους ε.ε. & ε.α. Στρατιωτικούς και στα μέλη των οικογενειών τους.

ΜΑΣΤΟΡΑΚΗΣ Γεώργιος Ανθυποπλοίαρχος (Υ.Ι.)

δέχεται με ραντεβού στο ιατρείο του Πλάτωνος 10 Πειραι-άς τηλ.: 210 4119 890

Παν. ΚΟΡΟΜΑΝΤΖΟΣ (γιος Υ/ναύαρχου Λ.Σ. ε.α. Κορομάτζου Αλ.) Ιατρείο του Βασ. Όλγας 64 Κηφισιά τηλ. 210-61 40 841 με Ραντεβού. Περιοδοντολόγος.

Γιάννης ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗΣ (γιος Αντ/ρχου Π.Ν. ε.α.) Ιατρείο του Γρηγ. Λαμπράκη 29 & Αντιγόνης 4 Νίκαια τηλ. 210-49 74 272, Κινητό: 6937606133

ΔΑΥΙΔΗΣ Πέτρος Ιατρείο του Ε. Βενιζέλου 109 Καλλιθέα τηλ. 210-95 66 530

Άννα ΜΑΝΑΚΟΥ (κόρη Υ/ναύαρχου Π.Ν. ε.α. Μανάκου Π) Παιδοδοντίατρος Ιατρείο της Καραϊσκού 106 & Σωτήρος Πειραιά τηλ. 210-41 22 231

Γεώργιος ΠΑΠΑΧΑΤΖΑΚΗΣ χειρουργός οδοντίατρος. Κομνηνών 28 Πόρος, Ηράκλειο Κρήτης. Τηλ. 2810-286256, κιν. 6932013329.

ΣΙΑΤΕΡΛΗ Μαρία, Χειρουργός οδοντίατρος, περιοδοντολόγος, εμφυτευματολόγος, Γκάλη 2 Ηράκλειο Κρήτης. Τηλ.: 2810212676

ΜΑΚΡΗ Στ. Ελένη χειρουργός Οδοντίατρος, Φιλελλήνων 22 Σύνταγμα, Τηλ.: 210 3242484

Σ. ΧΥΤΗΡΗΣ χειρουργός οδοντίατρος, πτυχιούχος Πανεπ. Αθηνών, δέχεται στο ιατρείο του (με ραντεβού) επί της οδού Σπ. Λάμπρου 42 Καλλιόπη - Πειραιά. Τηλ. 210- 4537970, 6932567817 και με ειδικές τιμές.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΣ χειρουργός οδοντίατρος, υιός Υπον/ρχου Λ.Σ. Γρηγορόπουλου Κολοκοτρώνη 145 Πειραιάς, Τηλ. 210-4513300 Κιν.: 6936131909.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΣ χειρουργός οδοντίατρος, υιός Υπον/ρχου Λ.Σ. Γρηγορόπουλου Κολοκοτρώνη 145 Πειραιάς, Τηλ.: 210-4513300 Κιν. 6936766509

ΣΠΥΡΟΣ ΙΩΝΑΣ

ΜΙΑ ΤΝΗΣΙΑ ΛΥΡΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ

Υποναύαρχου Λ.Σ. (ε.α.) Κώστα Μιχ. Σταμάτη

Βιογραφικό

Ο Σπύρος Ιωνάς, ποιητής και συγγραφέας, γεννήθηκε το 1943 στα Κορακιανά Κέρκυρας. Στην Πάντειο Σχολή σπούδασε Πολιτικές Επιστήμες και Νομικά στο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης. Στο Λιμενικό Σώμα κατετάγη το 1968 και αποστρατεύτηκε το 1995

Ο Υποναύαρχος Λ.Σ. Σπύρος Ιωνάς ως Λιμενάρχης Κερκύρας στα αποκαλυπτήρια προτομής του Γ. Αρβανιτάκη.

με το βαθμό του Υποναύαρχου Λ.Σ. Νωρίς ασχολήθηκε με τη Λογοτεχνία και έγραφε ποίηση, δοκίμιο και μελέτες και συνεργάστηκε σε λογοτεχνικά έντυπα. Διετέλεσε μέλος της Πανελληνίας Ένωσης Λογοτεχνών, ποιήματά του τιμήθηκαν σε λογοτεχνικούς διαγωνισμούς (Βραβείο Παγκρήτιου Διαγωνισμού κ.α.) και ανέπτυξε πλούσια πνευματική δράση στα λιμάνια, όπου υπηρέτησε ως Λιμενάρχης (Ναυτικές Εβδομάδες, ομιλίες για τον Καββαδία κ.α.). Πέθανε στην Κέρκυρα το 1996.

Έργα:

α) Ποίηση: "Ματιές στην Κρήτη", 1985 (13 ποιήματα). "Ρεμέντζο" 1985 Χανιά.

β) Μελέτη: "Από το Γολγοθά στην Ανάσταση μέσα από τη Νεοελληνική ποίηση", "Λορέντζος Μαβίλης, ο ποιητής και ο ήρωας". "Η μορφή της Μάνας στην Ελληνική Λυρική ποίηση". "Το έγκλημα και η ποιητή στην ποίηση του Νίκου Καββαδία".

Η κρίση μας

Η ποιητική φωνή του Σπύρου Ιωνά είναι διαποτισμένη από τον αέρα της Επτανησιακής Σχολής και διακρίνεται για τον άρτιο παραδοσιακό λόγο, την άψογη στιχουργική, για το πλήθος των συναισθημάτων, τη σαφήνεια και την ευγένεια του ύφους. Ο ποιητής, που, δυστυχώς, έφυγε από τη ζωή ακριβώς τη στιγμή της ποιητικής του ωριμότητας, εμπνέεται από τη θάλασσα και τον κόσμο της, αφουγκράζεται τον ανασασμό του πελάγου και νιώθει τον ψίθυρο των συναισθημάτων των κυμάτων, των γλάρων και των κορμοράνων, που φτερολάμπουν, συνομιλώντας με τη μάνα τους τη θάλασσα. Ο ποιητικός λόγος του Σπύρου Ιωνά είναι απλός, ανεπιτήδευτος, φορτισμένος με καιρίες λέξεις και συναισθηματικούς συνειρμούς, έναν ευχάριστο ευγενικό τόνο αισιοδοξίας και έναν αναπαλ-

μό δονήσεων, τον οποίο σκορπίζει η πάντοτε χαρούμενη και γεμάτη ελπίδες στάση του ποιητή. Η ποίησή του υπόδειγμα τέχνης και γνήσιας έμπνευσης, θα μείνει στις παρυφές των Επτανήσιων κλασικών δημιουργών, σαν μια φωνή του τελευταίου σύγχρονου ποιητή - συνεχιστή της μεγάλης ποίησης των Ιόνιων Νησιών.

PEMENTZO

*Αν θες αραξοβόλι να φουντάρεις
το σάρκινο καράβι σου αναγνώστη
αν θέλεις της ψυχής ναυαγοσώστη
κάτι θα βρεις στους στίχους μου να πάρεις.*

*Στους στίχους μου, που τώρα θα διαβάσεις,
κρύβεται της ψυχής μου το Ρεμέντζο
απάνεμο, ανθρώπινο ιντερμέντζο,
ρίξε την άγκυρά σου ν' απαγγιάσεις.*

*Κι όταν με το καλό Ξανά σαλπάρεις
στη νέα πορεία ενάντια στα κύματα
έρμα σου θά 'χεις τούτα τα μηνύματα
σίγουρο πλου, ακόμα και στα όρτσα θα βογάρεις.*

EIPHNH

*Πήραμε μες στις χούφτες μας τ' αστέρια
κι αντάμα περπατήσαμε τους άναρχους άσωτους δρόμους,
είναι οι ψυχές μας άβυσσος και μέσα τους χιλιάδες περιστέρια.
Ω! θείο φορτίο, κυρτώσαμε απ' το βάρος σου τους ώμους.*

*Και σκορπιστήκαμε σ' όλα της πλάσης τα σημεία
σ' Ανατολή και Δύση κι ακόμα στο Βοριά και το Νοτιά,
παντού σε γκρέμισαν, σ' αφάνισαν και αφήκαν τα μνημεία
να διαλαλούν τη δόξα σου, τι θλιβερή αποκοτιά!*

*Είδαμε τους Λαούς να στροβιλίζονται στου Πόλεμου τη δίνη
παιδιά νεκρά κι άλλα να τρέχουν φοβισμένα σαν μελίσινα,
είδαμε Μάνες μαυροφόρες, στα πρόσωπά τους θλίψη, οδύνη,
γονατιστές να σε καλούν, οι δέησές τους ψηλές σαν κυπαρίσσια.*

*Σκύψαμε ομπρός στα ερείπια, σκίσαμε τις ψυχές μας
και πέταξαν της δόξας σου κάτασπρα περιστέρια
πάνω απ' τους τάφους, τα χαλάσματα, μαζί κι οι προσευχές μας
να γαληνέψουν οι άνθρωποι, ειρηνικά να δώσουνε τα χέρια.*

*Ανοίξαμε τα χέρια μας και ξέφυγαν χιλιάδες άστρα
τόξα λαμπρά η τροχιά τους, όλα ένα φως και μια γαλήνη
πάνω στων κραταιών τα τοιμεντένια κάστρα
θα φωτιστούν και θα σε δουν, γλυκιά ακριβή μου Ειρήνη.*

ΛΟΓΕΡΜΑ

*Ο δίσκος κατηφόρισε προς τ' ουρανού το τέρμα
στο ξεπροβόδιόμα του η φύση φόρεσε πορφύρα.
Χρυσόσκονη απλώθηκε, σκέπασε την αρμύρα,
για ν' ακουστεί λυπητερά ο ήχος απ' το κέρμα,*

*ήχος βαρύς, στοχαστικός για της ζωής το γέρμα,
που πάντοτε τον ακλουθεί εις την αιώνια θύρα,
που χάσκει εκεί, για να χαθούν μες στον καταποτήρα*

της άβυσσος άλλη μια μέρα πάνω μας σαν έρμα

θα μας βαραίνει, κι όμως το λióγερμα δεν με φοβίζει,
αναζητά η ψυχή μου της νύχτας τη γαλήνη
και καρτερεί ν' ανοίξει η άλλη που ροδίζει

στο έμπα της ζωής, που τα σκοτάδια πίσω της αφήνει.
Μετά το λióγερμα το πορφυρό, που φέρνει το σκοτάδι,
χαράζει πάντα ανατολή νέας ζωής υφάδι.

ΑΓΙΑ ΡΟΥΜΕΛΗ

Η θάλασσα ακουμπάει στο χώμα
σ' αιώνιο φίλημα γλυκό
ασπρογαλιάζει το νερό, κι ακόμα
αντιβογγάει τραγουδι ερωτικό.

Ξεφάντωμα σειρήνων ξωτικό
στήθηκε κάτω απ' του βουνού το δώμα
κ' ύστερα σκύβουν μ' ανοικτό το στόμα
να μεταλάβουν σε ποτήρι θεϊκό.

Θα ξεδιψάσουν από δάκρυ κοσμικό
κάτω οι εσθήτες, άστραψαν τα κάλλη,
γυμνά κορμιά θα τα δεχτεί η αγκάλη
λουτρό Αγγέλων Διονυσιακό.

Θ' αναδυθούν λυσίκομες γοργόνες
μια κουστωδιά αέρινη λευκή
θα οδηγηθεί στο απομεινάρι που αιώνες
γδαρμένο από το χρόνο στέκει εκεί.

Ακούγεται απ' τη στέγη την παλιά
μια ψαλμωδιά πού 'μοιαζε μ' ωδή
και γονατίζουν με βρεμένα τα μαλλιά
τ' απίθωσαν στα πόδια Του σπονδή.

(Από τη συλλογή "Ρεμέντζο", 1985)

ΣΑΜΑΡΙΑ

Θεού ξεθύμασμα στα θεόρατα βράχια
φύσηξε ανελέητο. Η πλάση σείστηκε
ως τα σπλάχνα της και ανοίχτηκε
πέρασμα θείο ανάμεσα στ' άγρια καταράχια

φύτρωσαν μέσα του Θεού καρποί σαν στάχια
να Τον δεχτούν. Εκεί πρώτα εμφανίστηκε
και Αυτός, απ' το νερό που τρέχει εκεί δροσίστηκε,
για να χαθεί μετά στην άβυσσου τ' αετοράχια.

Σεμνός διαβάτης της ζωής στ' άγριο πέρασμα
για λίγο βρέθηκα. Και σήκωσα ψηλά τα δακρυσμένα μάτια
κ' ήπια απ' της φύσης το ποτήρι, θείο κέρασμα

και Τον αντίκρυσσα στου Υψίστου τ' άγνωρα παλάτια.
Και στέλνω μήνυμα στον Πλάστη αυτού του κόσμου.
Και μου απαντά στην ίδια γλώσσα ο αντίπαλός μου.

ΟΜΟΙΟΤΗΤΕΣ

Στην άκρη στο λιμάνι στο μικρό καρνάγιο
στήθηκε τρόπιδα, ανάσα νέας θαλασσινής ζωής,
στην άκρη της ψηλά καρφώσανε τον Άγιο
τάξιμο ναυτικό, μήνυμα ελπίδας ζωής κατοπινής.

Και μεγαλώνει το σκαρί στου ναυπηγείου το κρεβάτι
μέρα τη μέρα, ανδρώνεται θεριεύει και αγναντεύει
τη θάλασσα, αυτήν κοιτά και κλείνει πονηρά το μάτι
γελά χαρούμενο, την ευτυχία στην πλατωσιά της σαν μαντεύει.

Και γω απ' το μπαλκόνι μου συνέχεια κοιτάζω
της νέας ζωής το γέννημα, που απέναντι μου έχει στηθεί
και άθελά μου μ' άνθρωπο το καράβι παρομοιάζω
αλήθεια ποιος τις ομοιότητες που υπάρχουν θ' αρνηθεί;

Άνθρωπος και καράβι έχουν την ίδια γέννα.
Βαφτίζονται κι οι δυο και παίρνουν τ' όνομά τους
και στα βιβλία γράφονται τα πολυκαιρισμένα
να τά 'χουν για απόδειξη στην εθνικότητά τους.

Και ταξιδεύουν στην ζωής το μακρινό το δρόμο
και το σταυρό τους κουβαλούν, πίνουν της ζήσης το ποτήρι,
υπόκεινται κι οι δυο σ' εκείνο της φθοράς τον ύστατο το νόμο
κοινό το τέλος, και τους δυο θα τους δεχτεί το κοιμητήρι.

Αλίμονο, το τραγικό σ' αυτή την μεταξύ τους αρμονία
είναι το τέλος της ζωής, γιατί ο ρόγχος του θανάτου
είναι ο ίδιος, υπόκωφος, βαρύς, γεμάτος αγωνία,
κοινός ο τάφος κι ο χρόνος στο αιώνιο κύλισμά του.

ΚΟΡΜΟΡΑΝΟΣ

Τρανός κοσμοπολίτης γνωστός εις την Ευρώπη,
στην Αφρική, Ασιάτης δηλωμένος και λίγο Αμερικάνος,
κοινωνικός πολύ, εκλεκτικός στο πλούσιο φαγοπότι
είναι ο γνωστός αμφίβιος, ο Μέγας Κορμοράνος.

Στο πέταγμα αετός, οι μαύρες του φτερούγες
απλώνονται περήφανα, του κάμπου οι λαγκαδιές
τον δέχονται στις θάλασσας, στων ποταμών τις ρούγες
και ο ήλιος τον στεγνώνει στις άσπρες αμμουδιές.

Στη θάλασσα δεινός κολυμβητής, τα δυο του πόδια
κουπιά γερά. Στις καταδύσεις άφθαστος πάντα πρωταθλητής
κι αλλιά σ' αυτούς που βρίσκονται στη ρότα του, ψάρια ακόμα και
χταπόδια
στον ιερό αγώνα της ζωής σίγουρα αυτός θα είναι νικητής.

Τέτοιο περήφανο πουλί κατέβηκε εδώ κάτω
κι έκατσε στο κατάστρωμα του άσπρου καραβιού
και δυο κουπιά τεράστια άνοιξε τα φτερά του
κι έμεινε κει στη πλώρη, σύμβολο αιώνιου ταξιδιού.

Κι εγώ απ' το μπαλκόνι μου βλέπω τον κορμοράνο
και τα φτερά νά' χει στην πλάτη άσπρο αρμενοπάνι
και σαν τον βλέπω αρχοντικό, την προσευχή μου κάνω
να δω στη θάλασσα πολλούς και νά'ναι κορμοράνοι.

ΣΤΗ ΜΑΝΑ ΜΟΥ

Πέτα αγάπη πάνω απ' της θάλασσας τα πλάτια
και έχε για φάρο τη σεπτή μορφή της
και αφού τη βρεις ζήτησε την ευχή της
για το ξεκίνημα, στην ποίησης τα παλάτια·

και σαν γυρίσεις δω στη Κρήτη αγνάντια
άφησε να χυθεί η θεία πνοή της
να με φωτίσει και σαν αποσπερίτης
να μ' οδηγήσει στις Μούσας τ' άυλα μονοπάτια,

να τ' ανεβώ με τις δικές της τις φτερούγες
και σαν βρεθώ στου παραδείσου το πορτόνι
να βρω μέσα σε πορφυρένιες ρούγες
τις χάριτες, για να φυσήξουν μέσα μου τ' αφιόνι
και να φωνάξω μ' όση δύναμη μου μένει:
Μάνα! Η ποίηση μου τη θεία πνοή σου ανασαίνει.

(Από τη συλλογή "Ματιές στην Κρήτη", 1985)

ΣΧΟΛΙΑΖΟΥΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Επιμέλεια: Υποναύρχου Λ.Σ. ε.α. Γ. Καλαρώνη

• Διαβάσαμε στην "ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ" στη 26/9/10: "ΤΕΛΩΝΙΑΚΟΙ, ΟΤΕ, ΔΕΗ, ΛΙΜΕΝΙΚΟΙ, θα τολμούσα να πω και ΑΓΡΟΤΕΣ διαλύουν σε κάθε ευκαιρία το Ελληνικό Κράτος... Η πολιτική επιστράτευση είναι απαραίτητη... Αξιίζει να σημειωθεί ότι οι πιο ευνοημένοι κρατικοί υπάλληλοι είναι αυτοί που έχουν τις μεγαλύτερες απαιτήσεις"

Με όλο τον οφειλόμενο σεβασμό στην ακαδημαϊκή ιδιότητα είμαι υποχρεωμένος να σημειώσω: Οι Λιμενικοί δεν είναι υπάλληλοι του Δημοσίου και προφανώς δεν περιλαμβάνονται μεταξύ των "πιο ευνοημένων". Είναι στρατιωτικοί. Και ως εκ τούτου δεν υπόκεινται και δεν τους αφορά η πολιτική επιστράτευση. Συνεπώς τα αναφερόμενα στο σχόλιο αυτό δεν αποτελούν "σκέψεις απλού ανθρώπου", αλλά απλοϊκές σκέψεις πλημμελώς ενημερωμένου ανθρώπου. Δεν είναι ντροπή πριν κάνει κανείς οποιασδήποτε στάθμης σκέψη, όταν δεν ξέρει, να ρωτάει!

• Στο άρθρο "Ανασχηματισμός: Υπάλληλοι μετακομίζουν και χωρίζουν" στο φύλλο της "Κυριακάτικης Ελευθεροτυπίας", της 26/9/10 ανεφάρετο και στην εκκρεμότητα στην οποία βρισκόταν το Υπ. Θαλασσιών Υποθέσεων κ.λπ." στο οποίο μεταξύ άλλων ανεγράφετο ότι "ένστολοι Λιμενικοί εξακολουθούν να καλύπτουν ανάγκες πολιτικού προσωπικού, ας ελπίσουμε ότι σύντομα θα γίνουν προσλήψεις και μετατάξεις προσωπικού, ώστε να μπορέσει να λειτουργήσει το καινούριο Υπουργείο". Παρατήρηση πρώτη: Οι λιμενικοί δεν καλύπτουν ανάγκες πολιτικού προσωπικού. Συνεχίζουν υπό έωλο νομικό καθεστώς να ασκούν καθήκοντα της ειδικότητάς τους, όπως εδώ και 90 χρόνια.... Παρατήρηση Δεύτερη: Ολόκληρη η ΑΔΕΔΥ να μεταταγεί στο νεοσύστατο Υπουργείο, αυτό δεν θα μπορέσει να λειτουργήσει, για λόγους που κατ' επανάληψη έχουν διατυπωθεί και είναι γνωστοί στη ναυτιλιακή κοινότητα του Πειραιά και σε κάθε καλόπιστο σχετικό. Παρατήρηση τρίτη: Οι υποθέσεις της θάλασσας - επομένως και οι Υπηρεσίες του όποιου Υπουργείου ασχολούνται με αυτές δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν με "πολιτικό προσωπικό" είτε προσλαμβανόμενο είτε μετατασσόμενο. Οι υποθέσεις της θάλασσας μπορούν να αντιμετωπιστούν μόνο από το Λιμενικό Σώμα, το οποίο ασκείται και εξελίσσεται δόκιμα στο χώρο, τα τελευταία 90 χρόνια.

• Μέχρι πέρσι τέτοιοι καιρό, Κυβερνητικές ή άλλες ανακοινώσεις που αφορούσαν το Ένοπλο δυναμικό της χώρας μιλάγαν για "Ένοπλες Δυνάμεις, Σώματα Ασφαλείας και Λιμενικό Σώμα". Πρόσφατα έχουμε παρατηρήσει ότι από την έκφραση αυτή παραλείπεται τεχνιέντως το "και το Λιμενικό Σώμα" και ακούγεται το "Ένοπλες Δυνάμεις και Σώματα Ασφαλείας".

Εμείς ξέρουμε ότι το Λιμενικό Σώμα είναι κάτι ιδιαίτερο; Στις Ένοπλες Δυνάμεις δεν χωράει, στα Σώματα Ασφαλείας περισσεύει. Προφανώς σε κάποιων τα μυαλά το Λιμενικό Σώμα κάπου με κάτι συγχωνεύθηκε ή ενσωματώθηκε ή εξαφανίστηκε τελείως. Ή τι άλλο; Πως; Πότε; Γιατί;

• Πάνε τώρα πολλά χρόνια. Από τα πρώτα μαθήματα που πήραμε στο σχολείο - τότε διδασκόταν μεταξύ των άλλων και Γραμματική - ήταν ότι "οι λέξεις τονίζονται στη λήγου-

σα την παραλήγουσα και την προπαραλήγουσα" αυτό το μάθαμε όλοι - καλοί και κακοί μαθητές - ήταν από τα εύκολα. Σήμερα μετά από χρόνια φαίνεται ότι οι τόνοι κατακλύτησαν προς τα πίσω. Μόνο που οι συλλαβές δεν έχουν όνομα να τις ορίσουμε. Έτσι εμπειρικά μόνο μπορούμε να πούμε στα παιδάκια του σχολείου, στο μάθημα "η Γλώσσα μου", ότι τα τελευταία χρόνια - μετά το '81 ότι οι χαμηλοσυνταξιούχοι λέγονται και χαμηλοσυνταξιούχοι, το επίδομα λέγεται και επίδομα, οι ανιστόριτοι λέγονται και άνιστοριτοι όπως και οι κακόγλωσσοι λέγονται κάκογλωσσοι.

• Εγράφη στον ημερήσιο τύπο της 22/10/10 : "Ο Υπουργός Θαλασσιών Υποθέσεων Νήσων και Αλιείας Γιάννης Διαμαντίδης, και η Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης Λούκα Κατσέλη έχοντας στο πλευρό τους τον Πρόεδρο του Ο.Λ.Π. Γιώργο Ανωμερίτη, συγκροτούν μέτωπο για να καταφέρουν να σώσουν την πατρίδα σε ακτοπλοΐα και ναυπηγοεπισκευή" Εμείς ξέρουμε και διακηρύτουμε σε όλους τους τόνους : Τα προβλήματα της θάλασσας δεν τα λύνουν μέτωπα. Τα λύνει Υπουργός επικεφαλής ενιαίου φορέα αρμοδίου για θέματα Ναυτιλίας. Δυστυχώς είμαστε βέβαιοι. Την πατρίδα δεν θα την σώσουν.

• Είπε ο Πρωθυπουργός : "Είμαστε αποφασισμένοι να αλλάξουμε τα κακώς κείμενα" Δεν μας είπε : "Ποια τα κακώς κείμενα στον Τομέα της Ναυτιλίας και του Λιμενικού Σώματος;" Ας αντιληφθούν την απορία μας οι καλόπιστοι αναγνώστες μας. Δεν μας διακατέχει αντιπολιτευτικό μένος ή αντιπαραθετική διάθεση. Μας συνέχει έντονη ανησυχία για τα τεκταινόμενα στο χώρο.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΓΙΑ ΦΘΗΝΕΣ ΔΙΑΚΟΠΕΣ

HOTEL ΓΑΛΗΝΗ

ΕΠΙΔΟΤΟΥΜΕΝΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΑΚΟΠΩΝ
ΜΑΓΕΥΤΙΚΕΣ ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΣΤΗ ΒΟΡΕΙΑ ΕΥΒΟΙΑ ΜΕ
15 ΕΥΡΩ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΚΑΤ' ΑΤΟΜΟ
ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ: ΠΕΝΤΕ (5) ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΕΥΣΕΙΣ ΣΕ
ΔΙΚΛΙΝΟ ΔΩΜΑΤΙΟ, ΠΡΩΙΝΟ ΚΑΙ ΓΕΥΜΑ
ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ: ΕΧΟΥΝ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΛΗ
ΤΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΙ ΤΟ Ε-
ΞΗΚΟΣΤΟ (60) ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ ΤΟΥΣ ΜΕ ΤΑ ΠΡΟ-
ΣΤΑΤΕΥΟΜΕΝΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥΣ

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ:

α. ΦΩΤΟΤΥΠΙΑ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ (ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΥ ΚΑΙ
ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΜΕΝΩΝ ΜΕΛΩΝ)

β. ΦΩΤΟΤΥΠΙΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΟΥ ΥΓΕΙΑΣ (ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΥ
ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΜΕΝΩΝ ΜΕΛΩΝ)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟ-
ΓΡΑΜΜΑ

Κύριον Πέτρου Νίκο κιν. 6946132220 και 2226-
022160/24711 και κύριο Δορλή Παναγιώτη κιν.
6956036867

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Επιμέλεια: Υποναύαρχου Λ.Σ. ε.α. Γ. Καλαρώνη, Πλοίαρχου Λ.Σ. Δημητρίου Κούβαρη

Το Λιμενικό Σώμα από τα μέσα Οκτωβρίου δεν έχει ΑΡΧΗΓΟ. Ο Αντιναύαρχος Αθ. ΜΠΟΥΣΙΟΣ υπέβαλε παραίτηση στον Υπουργό Θαλασσίων Υποθέσεων κ.λπ. κ. Γ. Διαμαντίδη επειδή διαφώνησε με τα τεκταινόμενα στο χώρο. Το διαμελισμό των αρμοδιοτήτων και του προσωπικού του Σώματος σε δύο Υπουργεία, την θρυλούμενη κατάθεση Νόμου από τον Υπουργό Π. του Πολίτη Νομοσχεδίου για Σύσταση Ακτοφυλακής κ.λπ. Η παραίτηση έγινε αποδεκτή αλλά υφίσταται δυσχέρεια Αντικατάστασης.

Όχι. Η δυσχέρεια δεν έγκειται στην επιλογή του αντικαταστάτη. Έγκειται στη δυσχέρεια συγκρότησης του ΚΥΣΕΑ, καθ' όσον δύο Υπουργοί ερίζουν για την αρμοδιότητα του εισηγητού. Με άλλα λόγια : Στην παρούσα συγκυρία το διακύβευμα δεν είναι το πρόσωπο του Αρχηγού, αλλά το πρόσωπο του Εισηγητού Υπουργού. Ο tempora, ο mores.

Γ.Κ.

Το τελευταίο τρίμηνο δύο φορές, στις 17 Αυγούστου και στις 24 Οκτωβρίου ο Πρωθυπουργός κ. Γιώργος Παπανδρέου επέβη σε σκάφος του Λιμενικού - το περιπολικό ανοικτής θαλάσσης Ρω και συνόδευσε τους Πρωθυπουργούς Ισραήλ και Κίνας αντίστοιχα σε πλόες στο Σαρωνικό.

Στις 7 Σεπτεμβρίου το περιπολικό ανοικτής θαλάσσης ΦΟΥΡΝΟΙ μετέφερε μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στα Ανατολικά νησιά Σάμο, Ικαρία, Χίο κ.λπ. Πρόκειται για σκάφη 60 μέτρων μήκους με 4 μηχανές και ταχύτητας 30-32 κόμβων. Είναι πράγματι καταπληκτική η πορεία του Λιμενικού Σώματος τα τελευταία 40 χρόνια. Μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του 70 τα μόνα περιπολικά που διέθετε το Σώμα ήταν κάποια τρεχαντήρια ξύλινα κατασκευασμένα από δυναμιτιστές Σήμερα με έναν αξιосέβαστο στόλο σκαφών παντός τύπου, με ελικόπτερα, με αεροπλάνα και ανάλογο οπλισμό, με άρτια εκπαιδευμένο προσωπικό αντί να εκμεταλλευτεί η Κυβέρνηση τις δυνατότητες του, προσπαθεί, για λόγους που ακόμα δεν εξηγήσαμε και που μάλλον ποτέ δεν θα ομολογήσει, να το διαλύσει. Την προειδοποιούμε για μια ακόμα φορά : Θα αποτύχει. Και ας το εύχεται και η ίδια. Διότι αν τελικά πετύχει τη διάλυση του Λιμενικού Σώματος θα έχει διαπράξει όχι πολιτικό λάθος αλλά έγκλημα εθνικό.

Γ.Κ.

ΠΡΟΑΓΩΓΕΣ

Σε Ανθυποαπιστές Λ.Σ.: ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ Φωτεινή του Ιάσωνα, ΓΑΒΡΙΕΛΑΤΟΥ Μαρία του Κωνσταντίνου, ΝΙΚΟΛΑΔΟΥ Μαρία του Δημητρίου, ΣΧΟΙΝΑΣ Κωνσταντίνος του Βασιλείου, ΠΥΡΙΑΝΙΑΝ Δέσποινα του Σουρέν, ΛΙΑΚΟΣ Αντώνιος του Δημητρίου, ΔΗΜΙΟΥ Δέσποινα του Μαργαρίτη, ΚΑΚΟΣΑΙΟΥ Αθανασία του Ιωάννη, ΜΟΥΜΤΖΗΣ Αθανάσιος του Παναγιώτη, ΣΑΡΡΗΣ Ιωάννης του Νικολάου, ΤΣΕΛΕΣ Ιωάννης του Γεωργίου, ΙΩΑΝΝΟΥ Ζαχαρούλα του Λουκά, ΒΕΟΥ Ανδρομάχη του Μιλτιάδη, ΣΧΟΙΝΑ Αναστασία του Σπυριδώνα, ΞΑΚΟΥΣΤΟΣ Ιωάννης του Μόσχου, ΜΑΝΔΑΛΙΟΥ Δικάια του Νικολάου, ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ Στυλιανός του Εμμανουήλ, ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ Κωνσταντίνος του Σταύρου, ΚΑΡΑΜΑΝΗΣ Νικόλαος του Σπήλιου, ΛΙΝΑΡΔΑΚΗ Αικατερίνη του Ιωάννη, ΝΤΑΚΟΥΡΗΣ Κωνσταντίνος του Ευαγγέλου, ΡΗΓΟΥΛΗΣ Ζαχαρίας του Μιχαήλ, ΔΑΦΝΟΠΑΤΙΔΗΣ Περικλής του Κωνσταντίνου, ΓΚΑΡΑΚΗ Μαρίνα του Αθανασίου, ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗ Ελένη του Εμμανουήλ, ΑΓΑΠΑΚΗΣ Κωνσταντίνος του Εμμανουήλ, ΖΑΧΑΡΙΟΥΔΑΚΗΣ Αντώνιος του Νικολάου, ΨΑΡΡΟΠΟΥΛΟΥ Ευφροσύνη του Χρήστου, ΔΕΛΟΓΚΟΥ Μαριάνθη του Προκοπίου, ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ Αθανάσιος του Ιωάννη, ΒΑΡΣΑΜΗΣ Γεράσιμος του Χρήστου, ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ Χρήστος του Δημητρίου, ΚΟΝΔΥΛΗΣ Δημήτριος του Αθανασίου, ΚΑΡΑΜΑΡΓΙΟΥ Μαρία του Στυλιανού, ΒΟΥΓΙΟΥΚΑΣ Σωτήριος του Σπυριδώνα, ΧΑΤΖΗΠΕΤΡΟΥ Γεσθημανή του Κωνσταντίνου, ΣΙΟΛΤΖΙΔΗΣ Σταύρος του Θεμιστοκλή, ΝΤΑΚΟΥΝΑΚΗΣ Ιωάννης του Ελευθερίου, ΚΟΥΚΟΛΗ Αλεξάνδρα του Βασιλείου, ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ Δέσποινα του Ευαγγέλου, ΛΙΜΓΙΑΣ Παντελεήμων του Γεωργίου, ΜΠΕΗ Χαριτίνη του Αλεξάνδρου, ΜΠΑΜΠΟΥΛΗ Μαρία του Νικολάου, ΛΟΥΛΟΥΔΗΣ Ανδρέας του Αστερίου, ΚΑΡΑΜΗΤΡΟΥ Χαϊδώ του Γεωργίου, ΜΠΟΡΤΖΑΡΗ Γαλάτεια του Ιωάννη, ΚΟΝΤΑΡΑΣ Παναγιώτης του Αλεξάνδρου, ΚΟΥΤΡΑΣ Βασί-

λειος του Γεωργίου, ΕΠΙΤΡΟΠΑΚΗΣ Ευστράτιος του Δημητρίου, ΚΟΚΚΙΝΟΣ Κυριάκος του Ευαγγέλου, ΧΑΤΖΗΠΑΣΧΑΛΗΣ Κωνσταντίνος του Ευθυμίου, ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΙΔΟΥ Ευθυμία του Ηλία.

ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΙΕΣ ΣΤΕΛΕΧΩΝ Λ.Σ.

α' Αντιναύαρχος Λ.Σ.: Κουτσούκος Χρήστος

β' Υποναύαρχος Λ.Σ.: Μιχαηλίδης Σταύρος, Βασιλάκης Δημήτριος, Καλαφάτης Θεοτόκης

γ' Αρχιπλοίαρχοι Λ.Σ.: Τσάγκαρης Κωνσταντίνος, Χατζόπουλος Χρήστος, Πρωτόπαπας Ιωάννης (τ), Αλαφάκης Νικόλαος.

δ' Πλοίαρχοι Λ.Σ.: Γκούφας Παναγιώτης, Μάστορας Παναγιώτης, Καρανίκας Νικόλαος, Αναγνωσταράς Ιωάννης, Παπαγεωργίου Μιχαήλ, Μεσσήνης Γεώργιος, Μπούτρης Θεόδωρος, Κυριακούλας Γεώργιος, Ζαγκλάς Χρήστος, Πρεζάλης Βασίλειος, Ψωφάκης Δημήτρης, Γαλανάκης Μάρκος, Μπούκης Ευάγγελος, Παρλαβάνος Δημήτριος, Ιερωνυμάκης Γεώργιος, Λεκάκος Θωμάς, Μελλάς Γεώργιος, Παππάς Ευάγγελος, Πετράκης Νικόλαος.

ε' Αντιπλοίαρχοι Λ.Σ.: Σμυρνάκης Ηλίας, Σταματούλης Δημήτριος, Δερμιτζάκης Γεώργιος, Παλαμιανάκης Φανούριος, Αποστόλου Θεόδωρος, Καλογήρου Ευάγγελος, Καραντής Κωνσταντίνος, Καραμπής Νικόλαος, Γονίδης Χαράλαμπος, Κωσταλάμπρου Αθανάσιος, Νικολόπουλος Γεώργιος, Σάμος Ιωάννης, Καραμιχαλάκης Παναγιώτης, Τσιόγκας Κων/νος, Στυλιαννάκης Ιωάννης, Μπογιατζής Αναστάσιος, Παλλής Γεώργιος, Μεταλληνός Αθανάσιος, Κυριακού Γεώργιος, Σταυρακάκης Κων/νος, Ουζούνης Μενέλαος, Σαββόπουλος Αντώνιος, Αρχοντάκης Φραγκίσκος, Καββαδάς Μάρκος, Πουτούλης Χαράλαμπος, Βλάχος Δημήτριος, Δριβιάκος Πέτρος, Χαραλαμπίδης Ευστάθιος, Πήττας Σωτήριος, Βέλλιου Γεώργιος, Ανδριανός Κων/νος, Μπεταβατζής Γεώργιος, Δοματζάκης Γεώργιος, Τσιγώνιας Κωνσταντίνος, Αγγελής Κωνσταντίνος, Στάθης Δημήτριος, Παπαδόπουλος Γεώργιος, Δαβουρλής Ανδρέας.

στ' Πλωτάρχες Λ.Σ.: Σκαρλάτος Ιωάννης, Λάμπρου Σπυριδών, Μιμίνης Μιχαήλ, Μάντικας Αντώνιος, Δασκαλόπουλος Ανδρέας, Ζγάγιας Γεώργιος, Χαλκίδης Χρήστος, Τσιγγέρης Βασίλειος, Σαρρησχόλης Σπυριδών, Παύλου Παναγιώτης, Κωστάλας Ανάργυρος, Παπής Εμμανουήλ, Κοντάκος Πέτρος, Τονόγλου Αθανάσιος, Μποτωνάκης Στυλιανός, Ζαρκάδας Χρήστος, Μανάτος Σπυριδών, Στρατιώτης Ευστράτιος, Σαγγιάννης Μιχαήλ, Κωστόγλου Δημήτριος, Φούγιας Γεώργιος, Διανόγλου Δημήτριος, Ζόγκζας Κωνσταντίνος, Κώνσουλας Σωτήριος, Κοντογιαννόπουλος Γεώργιος, Τζίβας Ηλίας.

ζ' Υποπλοίαρχοι Λ.Σ.: Σδούγκας Δημήτριος, Γαλατσίδας Μιχαήλ, Μπαλώτης Ιωάννης, Τσαφαλόπουλος Αλέξιος, Καλαμάτας Ευάγγελος, Αβραμίδης Αντώνιος, Βιδάλης Μιχαήλ.

η' Σημαιοφόροι Λ.Σ.: Καπασάκη Σοφία, Κούσκος Ιωάννης

θ' Ανθυποαπιστές Λ.Σ.: Θάνος Αθανάσιος, Κωστόπουλος Ευάγγελος, Τσαγκαλίδης Κων/νος, Γεωργακόπουλος Ιωάννης, Γραμματικού Δήμητρα, Σωτηροπούλου Δέσποινα, Τριανταφύλλου Αλεξάνδρα, Αβδελιδής Ιωάννης, Κέτση Θωμαία, Βοσκάκης Ιερώνυμος, Θηβαίου Χριστίνα, Ζησιμοπούλου Ελένη, Πολυχρονοπούλου Αφροδίτη, Κατής Αθανάσιος, Μπαρράκη Αθανασία, Κρομλίδης Βασίλειος, Χατζηπαπιάς Γεώργιος, Κανελλόπουλος Γεώργιος, Παναγόπουλος Γεώργιος, Σαράντης Μόσχος, Καλομοιράκης Ιωάννης, Αθανασάκος Παναγιώτης, Μπένος Νικόλαος, Ντόμπρης Θεόδωρος, Μπογδάνος Δημήτριος, Γραμματικού Δήμητρα, Σωτηροπούλου Δέσποινα, Τριανταφύλλου Αλεξάνδρα, Αβδελιδής Ιωάννης, Δουκάκου Ιφινόη, Χατζηαθανασίου Χρυσάνθη, Μανιατάκου Μαρία, Κανέλλης Ευάγγελος, Παναγιωτόπουλος Γεώργιος, Χάχαλης Ιωάννης, Πασχάλης Γρηγόριος, Δαλάτση Σουλτάνα.

ι' Αρχικελευστές: Διαμαντίδης Λάζαρος, Αγάς Ιωάννης, Ραυτόπουλος Χρήστος, Μανέτας Ιωάννης, Νικολιδάκης Βαρδής

ια' Κελευστές: Τσούρης Πλούταρχος, Σεράφης Παναγιώτης

ΤΙΜΗΤΙΚΕΣ ΠΡΟΑΓΩΓΕΣ - ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΙΕΣ ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟ

Ανθ/στής Λ.Σ. Μητσόπουλος Παναγιώτης, Κελευστής Μηλιώνης Πέτρος

Δ.Κ.

ΣΥΜΒΟΛΗ

ΣΤΗΝ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΛΕΜΕΝΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Επιμέλεια Υποναύαρχου Λ.Σ. ε.α.
Κώστα Μ. Σταμάτη

Συνεχίζουμε τη δημοσίευση αποσπασμάτων από τα “Αρχεία της Ελληνικής Παλιγγενεσίας”. Μετά τη δημοσίευση του ενδιαφέροντος θέματος για τη “Θαλασσοπλοία” στο προηγούμενο τεύχος των “Λιμενικών Χρονικών”, καταχωρίζουμε το ιδιαίτερης σημασίας θέμα “Η καταμέτρησης των πλοίων”. Το θέμα αναπτύσσεται σε 3 παραγράφους, ενώ ενδιάμεσα παρατίθενται υποδείγματα αναφορών, εντύπων εκθέσεων κλπ.

Η ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ ΤΩΝ ΠΛΟΙΩΝ

1) Καταμέτρηση των πλοίων

Δια να γνωσθή το μέγιστον μήκος πλοίου τινός από κοράκι εις κοράκι, μετράται από το κοράκι της πρύμνης, κατά το έσω μέρος, έως εις το κοράκι της πλώρης, παρομοίως κατά το έσω μέρος, εις το κατάστρωμα. Διά να γνωσθή τό μήκος του εσωτροπίου (chiglia), μετράται από το ποδοστάσιον της τροπίδος της πρύμνης, κατά το έσω μέρος, έως εις την κλείδα της τροπίδος, ενωμένης με το κοράκι της πλώρης.

Διά να εκτελεσθή η εργασία αυτή με την απαιτούμενη ακρίβειαν, ανάγκη πάσα να ληφθή εν κοντάρι με σιδηρούν άγκιστρον, διά να αγκαλιάση την τροπίδα από την κλείδα του ποδοστασίου του κορακίου της πρύμνης. Γινόμενου τούτου, λαμβάνεται ολίγον λεπτόν σχοινί (σπάγκος), έχον εις την άκραν του μόλυβδον, και προσκολλάται το σχοινίον τούτο εις το ειρημένον κοντάρι, το οποίον θέλει πέσει κατά κάθετον επί του περιτειχίσματος του καταστρώματος του πλοίου το σημείον, όπου πίπτει, σημειούται διά του γύψου. Η αυτή εργασία εκτελείται και εις την πλώρη. Τότε βάλλεται επάνω εις το πρώτον σημείον εν κοντάρι οριζόντιον, το οποίον περά πλαγίως από το εν περιτειχίσμα του πλοίου έως εις το άλλο, καθώς ωσαύτως και εν έτερον κοντάρι εις το δεύτερον σημείον κατά πλώρη και τότε μετράται το διάστημα από την μίαν οριζόντιον λόγχην εις την άλλην. Και τοιουτοτρόπως γίνωσκεται ακριβώς το μήκος του εσωτροπίου.

Δια να γνωσθή το πλάτος, μετράται εις το μέσον του πλοίου από το μέσον ή της πρύμνης ή της πλώρης, ένθα θεωρείται το πλατύτερον διάστημα, και μετράται από την κάμψιν του ενός περιτειχίσματος του πλοίου έως εις την του άλλου.

Διά να γνωσθή το βάθος, βάλλεται εν κοντάρι εις τό άντλημα (σεντίνα) έως του βυθού και σημειούται το σημείον, το οποίον φθάνει υπό την σανίδα του καταστρώματος. Το κοντάρι μετράται έως εις το ρηθέν σημείον, και ούτως ευρίσκεται το βάθος.

2) Διά νά ευρεθή η χωρητικότητα πλοίου τινός

Από το μήκος του εσωτροπίου (chiglia) αφαιρείται άφ’ εκάστου ποδός, εις μεν δάκτυλος, οπότεν τό βάθος υπερβαίνη· το ήμισυ του πλάτους δύο δε δάκτυλοι, οπότεν δεν το υπερβαίνη· έπειτα, το υπόλοιπον πολλαπλασιάζεται με το πλάτος, και το εκ του πολλαπλασιασμού τούτου γινόμενον πολλαπλασιάζεται, προσέτι, με το βάθος.

Εάν ο υπολογισμός γένη εις δακτύλους, το τελευταίον γινόμενον διαιρείται διά του αριθμού χίλια επτακόσια είκοσι οκτώ, το δε εκ της διαιρέσεως ταύτης προκύπτον πηλίκον διαιρείται, τελευταίον, διά του αριθμού ενενήντα τέσσαρα.

Το τελευταίον τούτο πηλίκον δίδει τον αριθμόν των τόννων και κλασμάτων.

(Οδηγία)

Ο πλοίαρχος ή ο κύριος του πλοίου (αν αυτό δεν ανήκη εις τον πλοίαρχον) παρουσιάζει εις την δημογεροντίαν της νήσου ή της παραλίου χώρας, εις την οποίαν κατοικεί, την εξής αναφοράν, επισυνάπτων και όσα έγγραφα έχει, αφορώντα την ιδιοκτησίαν του πλοίου:

(Τύπος της αναφοράς)

Προς την δημογεροντίαν της . . .

Ο υπογεγραμμένος εγώ, γέννημα . . . και κάτοικος . . . και, κατά τα επισυναπτόμενα έγγραφα, τα αποδεικνύοντα την ιδιοκτησίαν, κύριος [μόνος εγώ ή μετά και άλλων, των οποίων επίσης σημειούνται τα ονόματα] του πλοίου ονομαζομένου ... χωρητικού τόννων ελληνικών ... παρακαλώ την δημογεροντίαν ταύτην να ενεργήση όσα διατάσσονται διά του υπ’ αριθ. 140/Η’ ψηφίσματος, και να με δοθή επομένως το τακτικόν έγγραφον της ιδιοκτησίας, αναγκαίον διά να εφοδιασθώ με το δίπλωμα της Κυβερνήσεως διά τον υπό την σκέπη

της ελληνικής σημαίας ασφαλή και ελεύθερον πλουν.

Και με το προσήκον σέβας υποσημειούμαι.

Εν ... τη ... 1828

(Οδηγία)

Οι δημογέροντες, λαβόντες την αναφοράν ταύτην, διευθύνουσι προς τον λιμενάρχην ή (εις έλλειψιν λιμενάρχου) εις ένα των γνωστοτέρων εμπειρών εις τα τοιαύτα και τιμιωτέρων κατοίκων του τόπου την εξής πρόσκλησιν:

(Τύπος της πρόσκλησεως)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Η ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΤΗΣ ...

Προς τον λιμενάρχην ... [ή προς τον ...]

Εγκλείεται αναφορά του . κυρίου του πλοίου ... ονομαζομένου...

Κατ' αυτήν και κατά τα άρθρα β' και γ' της υπ' αριθ. 2 διατάξεως, της επισυναπτομένης εις το υπ' αριθ. 140/Η' ψήφισμα της Κυβερνήσεως, θέλεις κάμει τας απαιτούμενας εξετάσεις και θέλεις αναφερθή τακτικώς προς την δημογεροντίαν ταύτην, προσεπιστέλλων και την περί ης ο λόγος αναφοράν.

Εν ... τη ... 1828

Οι δημογέροντες

(Οδηγία)

Ο λιμενάρχης ή ο αντ' αυτού, αφού κάμει τας απαιτούμενας εξετάσεις, διευθύνει προς την δημογεροντίαν την εξής αναφοράν:

3) Ενδεικτικόν του λιμενάρχου

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ Ο ΛΙΜΕΝΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ...

Προς την δημογεροντίαν της...

Κατά την υπ' αριθ... πρόσκλησιν της δημογεροντίας ταύτης, επισκεφθείς ερεύνησα τα περί του πλοίου ... ονομαζομένου ... και διοικουμένου παρά του πλοίαρχου ... , της ιδιοκτησίας ... , και μετά τας αναγκαίας εξετάσεις, τας διοριζομένας διά των άρθρων β' και γ' της υπ' αριθ. 2 διατάξεως, δηλοποιώ:

Α'. Ότι το πλοίον τούτου εναυπηγήθη κατά το... εις τον λιμένα ... , διά δαπάνης του ... , κατά το από ... αποδεικτικόν του ναυπηγού ... (ή ήγοράσθη εις ... παρά του ... , κατά το ... του έτους ... πωλητήριον, τακτικώς γεγραμμένον εις ...) και τιμώμενον σήμερα, ως έγγιστα... τάλληρα δίστηλα.

Β'. Ότι ή κατασκευή του πλοίου τούτου δεν είναι εξων απαγορεύει η της 2 Μαΐου 1826 διακήρυξις της Διοικητικής Επιτροπής της Ελλάδος.

Γ'. Ότι το μήκος του, από μεν κοράκι έως κοράκι είναι ποδών ... δακτύλων από δε το άκρον της τροπίδος έως το άλλο, ποδών... δακτύλων... το πλάτος, ποδών ... , δακτύλων ... το βάθος, ποδών ... δακτύλων ... η δε χωρητικότης αυτού είναι τόννων ελληνικών ... έχει δε και κατάρτι...

Δ'. Ότι, κατά συνέπειαν τούτων, ανάγεται εις την... κλάσιν των εμπορικών πλοίων.

Ε'. Ότι, κατά συνέπειαν του 15 άρθρου του Η' ψηφίσματος, θέλω χαράξει επ' αυτό το όνομα της ... ταύτης και το αριθμήσει με τον ανήκοντα αριθμόν, αφού λάβω την άδειαν της δημογεροντίας.

Προσεπιστέλλεται δε και η αναφορά του, και με σέβας υποσημειούμαι.

Εν ... τη ... 1828

Ο Λιμενάρχης

(Οδηγία)

Οι δημογέροντες, λαμβάνοντες την ανωτέρω αναφοράν [του λιμενάρχου], προσκαλούσι τον πλοίαρχον ή τον κύριον του πλοίου και ζητούσι την εξασφάλισιν, κατά το δ' άρθρον της υπ' αριθ. 2 διατάξεως.

Την εξασφάλισιν ταύτην λαμβάνουν εγγράφως, ως εφεξής:

Τύπος εγγράφου εγγυήσεως

Ο υπογεγραμμένο. . . , γέννημα . . της . . και κάτοικο, της . . . , έγγυουμ. . . προς την δημογεροντίαν ταύτην διά την ποσότητα διστήλων . . τα οποία ασφαλιζ . . . διά . . . διά να εκδοθή, κατά συνέπειαν αυτής μ. . της εγγυήσεως, το δίπλωμα της ναυτιλίας από την Κυβέρνησιν δι' όλην την κανονισθείσαν διάρκειάν του, εις ασφάλειαν του . . . ονομαζομένου . . . , της χωρητικότητος τόννων ελληνικών . . . , και διοικουμένου παρά του πλοίαρχου . . .

Υποσχομ. . . δε επισήμως και καθ' όλους τους κύρους έχοντας τρόπους:

α. Ότι ο πλοίαρχος . . . και οι συν αυτώ , ναύται δεν θέλουν μετέλθει πειρατεία ή κατάχρησίν τινα εναντίον των νόμων των εθνών.

β'. Ότι δεν θέλει μετέλθει λαθρεμπόριον, οποιουδήποτε είδους, και ότι δεν θέλει φέρει εις τους εχθρούς τροφάς, πολεμοφόδια ή οποιονδήποτε άλλο είδος.

γ'. Ότι δεν θέλει μεταχειρισθή άλλα όπλα, ειμή όσα ήθελε συγχωρηθή να φέρη εις το πλοίον του, δι' ιδίαν του υπεράσπισιν.

δ'. Ότι δεν θέλει μετέλθει την παραμικράν παράβασιν εις τας πράξεις και διατάξεις τής Ελληνικής Πολιτείας, αναγομένας εις την ναυτιλίαν και το εμπόριον.

ζ. Ότι θέλει μεταχειρίζεται νομίμως, τόσον το δίπλωμα της ναυτιλίας, καθώς και παν άλλο έγγραφον, το οποίον θέλει δοθή εις αυτόν από τας ανηκούσας Αρχάς διά την νομιμότητα της ναυτιλίας.

ς. Ότι θέλει αποδώσει το δίπλωμα, πληρωθείσης της προθεσμίας του, εις την δημογεροντίαν ταύτην. Εάν δε κατά συμβεβηκός ήθελε χαθή, καή, φθαρή ή πάθει δυστυχίαν τινά το πλοίον διά την οποίαν ήθελεν εμποδισθή να επιστρέψη εις τινά των λιμένων της ελληνικής επικρατείας, οφείλει ο πλοίαρχος ούτος να παραδώση το δίπλωμα και τα λοιπά, περι ών ο λόγος, έγγραφα (εάν διασωθώσιν), εντός ενός μηνός από τον καιρόν της άφίξεώς του εις οποιονδήποτε τόπον ή λιμένα εξωτερικόν, εις χείρας του προξένου, αντιπροξένου ή πράκτορος της Ελληνικής Πολιτείας ή, εις έλλειψιν τοιούτων, εις χείρας τινός των προξένων των φιλικών Δυνάμεων, διά να σταλθώσιν εις την ανήκουσαν Αρχήν.

Εις παράβασιν των ανωτέρω, θέλει κρατηθ... ο εγυητ. . μεθ' όλης της περιουσίας αύτ. . διά την άμεσον πληρωμήν της εγγυηθείσης ποσότητος, ήτις θέλει δοθή εις το Έθνικόν Ταμείον.

Και εις πίστωσιν τούτων ύπογραφ... .

Εν ...τη ... 1828

(Οδηγία)

Οι δημογέροντες, λαβόντες και της εξασφάλισεως το έγγραφον, αντιγράφουσιν αυτό μετά των τριών προηγουμένων εις εν ή δύο φύλλα χαρτίου, δια ραφής ενωμένα, και κάτωθεν αυτού γράφουσιν την προς την Κυβέρνησιν ανήκουσαν αναφοράν των, υπογεγραμμένην και εσφραγισμένην κατά τάξιν και τούτο είναι το χαρακτηριστικόν έγγραφον της ιδιοκτησίας του πλοίου, κατά το 3 άρθρον του ψηφίσματος και κατά το ε' της υπ' αριθ. 2 διακηρύξεως.

Απαιτείται δε και η επικύρωσις της Κυβερνήσεως, διά μεν τα της α' κλάσεως, κατ' ευθείαν παρ' αυτής· διά δε τα της β', παρά του Εκτάκτου Επιτρόπου του ανήκοντος τμήματος.

Των εγγράφων τούτων γίνονται τρία παρόμοια, υπογεγραμμένα και εσφραγισμένα από την δημογεροντίαν, εξων το μεν μένει εις τα αρχεία της δημογεροντίας, το δε δίδεται εις τον πλοίαρχον, διά να το βαστά πάντοτε εις το πλοίον μαζί του, κατά το 3 και 29 άρθρον του ψηφίσματος, το δε τρίτον στέλλεται εις την Γραμματεία της Επικρατείας, διά να εκδοθή επ' αυτώ τούτω το δίπλωμα.

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΝΑΜΕΣΑ ΜΑΣ

* Σημαιοφόρος Λ.Σ. (ε.α.) ΛΑΪΟΣ Ευθύμιος του Ευαγγέλου. Γεννήθηκε 25-08-1947. Απεβίωσε 12-06-2010 ΝΝΑ και ετάφη 14-06-2010 στο Γαύρο Καλαμπάκας Τρικάλων.

* Υποπλοίαρχος Λ.Σ. (ε.α.) ΛΕΪΜΟΝΗΣ Δημήτριος του Κωνσταντίνου. Γεννήθηκε το 1943. Εισήχθη στη ΣΔΥΛΣ την 08-06-1961 και αποφοίτησε ως κελευστής Λ.Σ. την 18-01-1962. Υπηρέτησε σε κεντρικές και περιφερειακές υπηρεσίες του ΥΕΝ. Τιμήθηκε με τα προβλεπόμενα παράσημα και μετάλλια. Έλαβε τις ανάλογες προαγωγές και αποστρατεύτηκε με τον βαθμό του Υποπλοίαρχου Λ.Σ. στις 28-06-1995. Απεβίωσε 11-07-2010 και η κηδεία του έγινε στις 12.07.2010 στον Ιερό Ναό Αγίου Παντελεήμονα στα Λουτρά Αιδηψού.

* Πλωτάρχης Λ.Σ. (ε.α.) ΡΑΔΙΤΣΑΣ Γεώργιος του Σπυρίδωνος. Γεννήθηκε στον Πόρο Τροιζηνίας το 1925. Εισήχθη στη ΣΔΥΛΣ την 01-11-1947 και αποφοίτησε ως κελευστής Λ.Σ. στις 02.08.1948. Υπηρέτησε σε κεντρικές και περιφερειακές υπηρεσίες του ΥΕΝ. Τιμήθηκε με τα προβλεπόμενα παράσημα και μετάλλια. Έλαβε τις ανάλογες προαγωγές και αποστρατεύτηκε με τον βαθμό του Πλωτάρχη Λ.Σ. στις 02.09.1979. Απεβίωσε 01-08-2010 και ετάφη την 02-08-2010 στο Κοιμητήριο Πόρου Τροιζηνίας.

* Σημαιοφόρος Λ.Σ. (ε.α.) ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ Νικόλαος του Στεφάνου. Γεννήθηκε 15-04-1926. Εισήχθη στη ΣΔΥΛΣ 25-04.1951 και αποφοίτησε ως κελευστής Λ.Σ. στις 06-02-1952. Υπηρέτησε σε κεντρικές και περιφερειακές υπηρεσίες του ΥΕΝ. Τιμήθηκε με τα προβλεπόμενα παράσημα και μετάλλια. Έλαβε τις ανάλογες προαγωγές και αποστρατεύτηκε με τον βαθμό του Σημαιοφόρου Λ.Σ. Απεβίωσε 31.08.2010 και ετάφη την 01.-9.2010 στην Αγία Βαρβάρα Παλαιού Φαλήρου.

* Αντιναύαρχος Λ.Σ. (ε.α.) ΝΤΟΥΝΗΣ Χρήστος του Ευαγγέλου, Επίτιμος Αρχηγός Λ.Σ. Γεννήθηκε στο Κορωπί Αττικής την 12-01-1935. Εισήχθη κατόπιν εξετάσεων στη Σχολή Ναυτικών Δοκίμων - Σχολή Δοκίμων Σημαιοφόρων Λιμενικών την 22-09-1959 και αποφοίτησε την 02-12-1960 με το βαθμό του Σημαιοφόρου (Αρχηγός Τάξεως). Ανήλθε σε όλες τις βαθμίδες της Στρατιωτικής Ιεραρχίας μέχρι το βαθμό του Αντιναύαρχου. Συγκεκριμένα: την 24-10-1963 προήχθη σε Ανθυποπλοίαρχο, την 04-10-1966 σε Υποπλοίαρχο, την 27-09-1971 σε Πλωτάρχη, την 09-02-1977 σε Αντιπλοίαρχο, την 11-04-1981 σε Πλοίαρχο, την 07-08-1984 σε Αρχιπλοίαρχο, την 09-05-1986 σε Υποναύαρχο, την 20-02-1987 σε Αντιναύαρχο - Αρχηγό Λ.Σ.

Κατά την παραμονή του στο Λιμενικό Σώμα υπηρέτησε στις κάτωθι υπηρεσίες:

Ως Σημαιοφόρος - στο Κεντρικό Λιμεναρχείο Πειραιά, στο Υπολιμεναρχείο Ιθάκης και στη Δημόσια Σχολή Εμπορικού Ναυτικού Κύμης.

Ως Ανθυποπλοίαρχος - Υποδιοικητής στη Δημόσια Σχολή Εμπορικού Ναυτικού Σύρου και ως Εισηγητής στη Διεύθυνση Ελέγχου Ναυσιπλοΐας του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας.

Ως Υποπλοίαρχος - Διευθυντής Σπουδών στη Δημόσια Σχολή Ηλεκτρονικών Ναυτικών Οργάνων, Διοικητής στη Δημόσια Σχολή Εμπορικού Ναυτικού ΥΔΡΑΣ με παράλληλα καθήκοντα Λιμενάρχη ΥΔΡΑΣ.

Ως Πλωτάρχης - Τμηματάρχης στις Διευθύνσεις Ναυτικής Εκπαίδευσης και Διοικητικού του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας.

Ως Αντιπλοίαρχος - Υπολιμενάρχης στο Προξενικό Λιμεναρχείο του ΡΟΤΤΕΡΝΤΑΜ και ως Τμηματάρχης στις Διευθύνσεις Πολιτικής Σχεδίασης και Εκτάκτου Ανάγκης, Ελέγχου Ναυσι-

πλοΐας και Διοικητικού του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας.

Ως Πλοίαρχος - Διευθυντής στον Οίκο Ναύτου με παράλληλα καθήκοντα Διοικητή του Κέντρου Επιμόρφωσης Στελεχών Εμπορικού Ναυτικού και Διευθυντής στις Διευθύνσεις οργάνωσης εκπαίδευσης και επιθεώρησης Εμπορικών Πλοίων του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας.

Ως Αρχιπλοίαρχος την 05-12.1985 ανέλαβε καθήκοντα Υπαρχηγού Λιμενικού Σώματος, οπότε και προήχθη στο βαθμό του Υποναύαρχου, έως τις 19-02-1987. Την 20-02-1987 ανέλαβε καθήκοντα Αρχηγού Λιμενικού Σώματος, οπότε και προήχθη στο βαθμό του Αντιναύαρχου, μέχρι τις 07.05.1990, από όπου αποστρατεύτηκε ως Αντιναύαρχος Επίτιμος Αρχηγός Λιμενικού Σώματος. Ήταν απόφοιτος της Ναυτικής Σχολής της Υδρας και διπλωματούχος Πλοίαρχος Α΄ Τάξεως Ε.Ν. Κατά τη διάρκεια της θητείας του στο Λιμενικό Σώμα μετεκπαιδεύτηκε στην Αγγλία και Γερμανία σε θέματα ασφάλειας ναυσιπλοΐας και σε θέματα οργάνωσης της Ναυτικής Εκπαίδευσης.

Επίσης, εκπροσώπησε επανειλημμένα το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας σε διάφορες Επιτροπές Διεθνών Οργανισμών για ναυτιλιακά θέματα. Είχε διδάξει για περισσότερα από 30 χρόνια στις Ανώτερες Δημόσιες Σχολές Εμπορικού Ναυτικού και τη Σχολή Λιμενικών Δοκίμων. Είχε συγγράψει περισσότερα από 20 βιβλία και περισσότερα από 200 άρθρα και μελέτες επίκαιρου και ιστορικού ναυτιλιακού περιεχομένου. Τα περισσότερα γνωστά βιβλία του είναι: α) Ναυτιλία (τόμος Α΄ και Β΄, έκδοση ιδρύματος Ευγενίδη, εκπαιδευτικό κείμενο ΑΔΣΕΝ).

β) Αποφυγή συγκρούσεως στη θάλασσα (έκδοση ιδρύματος Ευγενίδη, Εκπαιδευτικό κείμενο ΑΔΣΕΝ). γ) Η Ελληνική ναυτιλία στον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο. δ) Νομοθεσία Στελεχών Λιμενικού Σώματος ε) Κυβερνήτης σκαφών αναψυχής, στ) Φόρτωση, διαγωγή ευστάθεια εμπορικών πλοίων. ζ) Κανονισμοί ασφαλείας Εμπορικών πλοίων. η) Τήρηση, ασφαλούς φυλακής γέφυρας. θ) Κείμενα Ναυτιλιακού Προβληματισμού. ι) Σκέψεις και θέσεις για την Ελληνική Ναυτιλία. ια) Τα Ναυάγια στις Ελληνικές θάλασσες (τόμοι Α΄ και Β΄). ιβ) Εν καιρώ πολέμου (το Ελληνικό Εμπορικό Ναυτικό στη δίνη δύο παγκοσμίων πολέμων).

Επίσης είχε προτείνει μέσα από την αρθρογραφία του στο ναυτιλιακό τύπο (Ναυτεμπορική 31-12-1995) τη δημιουργία στην Ακαδημία Αθηνών, ΕΔΡΑ ΤΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ.

Ήταν άνθρωπος του καθήκοντος. Υπήρξε διακεκριμένος Αξιωματικός του Λιμενικού Σώματος. Διετέλεσε σε επίλεκτες θέσεις ευθύνης ανάλογα του εκάστοτε βαθμού του. Υπήρξε μέλος της ΕΑΑΛΣ, της Λέσχης Λ.Σ. και του Μουσείου Ναυτιλίας. Ήταν πρότυπο εργατικότητας. Διακρινόταν για την μεγαλοψυχία του, την μόρφωσή του, την τόλμη του, την γενναιοψυχία του.

Τιμήθηκε με όλα τα προβλεπόμενα μετάλλια - παράσημα όπως:

1. Παράσημον του Χρυσού Σταυρού του Τάγματος του Φοίνικα.
2. Παράσημο του Χρυσού Σταυρού του Τάγματος Γεωργίου Α΄
3. Παράσημο του Σταυρού Ταξιαρχών Τάγματος και Τιμής
4. Παράσημο του Σταυρού Ανώτερων Ταξιαρχών Τάγματος και Τιμής
5. Μετάλλια Στρατιωτικής Αξίας Δ΄ Γ΄ και Α΄ τάξεως.

Απεβίωσε 02-09-2010 στην Αθήνα, η κηδεία του έγινε 04-09-2010 στον Ιερό Ναό Αναλήψεως Κορωπίου και η ταφή του στο Νέο Νεκροταφείο Κορωπίου. Στη νεκρώσιμη ακολουθία που έγινε με τις προβλεπόμενες τιμές από τον Ιερό Ναό Αναλήψεως

Κορωπίου, παραβρέθηκαν εκτός από τους συγγενείς του, ο Αρχηγός του Λ.Σ. Αντιναύαρχος Μπούσιος Αθανάσιος ως επικεφαλής της Στρατιωτικής ηγεσίας του Λιμενικού Σώματος, ο Α'ΥΛΣ Αντιναύαρχος Εξαρχόπουλος Παναγιώτης Λ.Σ., πολλοί επίτιμοι Αρχηγοί Λ.Σ., οι συμμαθητές του από τη Σχολή Δοκίμων Σημαιοφόρων Λ.Σ. και άλλοι ανώτεροι και ανώτατοι αξιωματικοί Λ.Σ. ε.α. και ε.ε.

ΧΡΗΣΤΟΣ Ε. ΝΤΟΥΝΗΣ
ΑΝΤΙΝΑΥΑΡΧΟΣ - ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΑΡΧΗΓΟΣ Λ.Σ.
ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟ Ε. ΔΗΜΑΡΑΚΗ
ΥΠΟΝΑΥΑΡΧΟ Λ.Σ. (Ε.Α.)

1. Ο Ναύαρχος-Επίτιμος Αρχηγός του Λιμενικού Σώματος, Χ. Ντούνης, για τον οποίο συγκεντρωθήκαμε όλοι εμείς εδώ, να κατευδώσουμε, είναι γιος του μεγαλύτερηματι Ευαγγέλου Αθ. Ντούνη και της Κυρασίας. Γεννήθηκε το 1935 και μεγάλωσε στο Κορωπί. Παντρεύτηκε στις 28/12/63, όταν έφερε το βαθμό του Σημαιοφόρου Λ.Σ., τη Ροζίνα ΚΑΡΑΒΙΑ από την Ιθάκη. απέκτησαν δύο παιδιά. Την Ευαγγελία (Τζέλα) και το Βίτωρα, από τα οποία απέκτησε 4 εγγόνια.

2. ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΙΑ

Εισήχθη στην πρωτότοκο Ναυτική Σχολή της Ύδρας το 1951. Τη μοναδική τότε Κρατική Σχολή για πλοiάρχους, 4ετούς φοίτησης, που είχε ιδρυθεί το 1930. Αποφοίτησε κανονικά το 1955. Στη συνέχεια ναυτολογήθηκε ως Δόκιμος και Ανθ'ρχος σ' εμπορικά πλοiα. Έλαβε το δίπλωμα Πλοiάρχου Γ' τάξεως και αφού συμπλήρωσε τα κατά νόμο προσόντα απέκτησε το δίπλωμα Πλοiάρχου Α' τάξεως Ε.Ν. Είναι δε Επίτιμο Μέλος της ΠΕΠΕΝ.

Υπηρετήσε στο Π.Ν. ως Έφεδρος Μάχιμος Σημ'ρος. Κατά τη διάρκεια της στρατιωτικής θητείας του αποφάσισε να χαράξει νέο επαγγελματικό προσανατολισμό. Λαμβάνοντας μέρος στις εισαγωγικές εξετάσεις για τη ΣΔΣ/ΛΣ το Σεπτέμβριο του 1959 εισήχθη πρώτος, ως Αρχηγός τάξεως. Αποφοίτησε πάλι πρώτος στη σειρά του, όπου μαζί με 9 συνολικά συμμαθητές του ονομάστηκε Σημαιοφόρος Λ.Σ. το επόμενο έτος, 1960.

Την υπηρεσιακή διαδρομή του Αρχηγού χαρακτηρίζει ο προσανατολισμός του προς 4 βασικές κατευθύνσεις ναυτιλιακού ενδιαφέροντος:

Στρατιωτική σταδιοδρομία στις τάξεις του Λ.Σ. - Ναυτική Εκπαίδευση - Ναυτική Συγγραφή - Shipping, στον ιδιωτικό τομέα.

Εμείς οι συμμαθητές του τον αγαπούσαμε όλοι μας ιδιαίτερα και τον εκτιμούσαμε το ίδιο. Ως αρχηγός τάξεως κατά τη δύσκολη περίοδο φοίτησης στη ΣΝΔ και το εκπ. ταξίδι, ο "Χρηστάκης" όπως τον αποκαλούσαμε ήταν η... παρηγοριά μας. Σ' αυτόν απαγκιάζαμε όταν είχε φουρτούνα. Κανείς μας δεν διανοήθηκε ν' αμφισβητήσει την πρωτιά του.

Γιατί του άξιζε 100%. Σεμνός και πράος, καρτερικός χαρακτηριζόταν για την παροικιϊώδη ψυχραιμία του.

α. Στρατιωτική Σταδιοδρομία

Κατά τη διάρκεια της σταδιοδρομίας του στο Λ.Σ. υπηρέτησε σε διάφορες περιφερειακές και επιτελικές Υπηρεσίες του ΥΕΝ. Περιττό να τις μνημονεύσω όλες αυτές μαζί με την απόδοσή του η οποία χαρακτηριζόταν ως εξαιρετη απ' όπου και αν πέρασε. Τιμήθηκε δε με όλες τις διακρίσεις της Πολιτείας όπως προβλέπονται από το νόμο.

Ο Αντιναύαρχος Χρήστος ΝΤΟΥΝΗΣ με αισθητή παρουσία σε όλα τα κλιμάκια της υπηρεσιακής ιεραρχίας επελέγη ως Υπαρχηγός του Λ.Σ. το Νοέμβριο του 1985 και Αρχηγός τον Φεβρουάριο του 1987 μέχρι τον Μάιο του 1990 οπότε αποστρατεύθηκε απονεμηθέντος του τίτλου του Επίτιμου Αρχηγού Λ.Σ.

Ως απλός αξιωματικός αλλά και ως Αρχηγός του Σώματος

διακρινόταν για την ακεραιότητα του χαρακτήρα του. Δίκαιος, προσηνής, εργατικός, τίμιος, ψύχραιμος και προπαντός άνθρωπος. Κατά τη μακρόχρονη παρουσία του στην ηγεσία του ΛΣ - 5 έτη κατά προσέγγιση- εν μέσω 4 συνολικά διαδοχικών Κυβερνήσεων (Α. Παπανδρέου - Σ. Ζολώτα - Τ. Τζανετάκη - Κ. Μητσotάκη) στάθηκε όρθιος και στο πλευρό της ναυτιλίας και του Σώματος. Εισηγήθηκε στην κυβέρνηση, σειρά μέτρων, χρήσιμων και αποτελεσματικών. Αγαπούσε το Σώμα και πρόβαλε τις θέσεις του. Απέτρεψε δυσάρεστες καταστάσεις που κατά καιρούς είχαν ζημιώσει την υπόθεση της ναυτιλίας.

Με θαυμαστή ψυχραιμία και ευελιξία, που απαιτούν ιδιαίτερα λεπτούς χειρισμούς απέτρεψε φθοροποιές κομματικές παρεμβάσεις κάθε απόχρωσης, που ως γνωστό κατατρώγουν ασύστολα, και διαλύουν κάθε αξιόπαινη προσπάθεια του κρατικού μηχανισμού. Είναι γεγονός πως ο Αρχηγός το φύλαξε το Σώμα από κακοτοπιές.

Καταξιωμένος επιτελικός αλλά και επιτυχημένος επιχειρησιακός Ηγέτης, διαχειρίστηκε με υπευθυνότητα και αποτελεσματικότητα κρίσεις, όπως: έρευνας και διάσωσης, περιστατικών παράνομων δραστηριοτήτων στα ελληνικά θαλάσσια σύνορα, τρομοκρατικών ενεργειών κ.α.

Οραματιστής, ήταν θερμός υποστηρικτής της ενιαίας προέλευσης των Αξιωματικών του Σώματος μέσω Ακαδημίας Λ.Σ. 4ετούς φοίτησης. Γιατί πίστευε πως χρειαζόταν σύγχρονη και πιο εξειδικευμένη κατάρτιση. Και περισσότερη ναυτική οπτική πως επιβάλλουν οι απαιτήσεις της ναυτιλίας και των λιμένων, αλλά και της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως προς τη δημιουργία Ενιαίας Ακτοφυλακής των κρατών-μελών της. Δεν πρόλαβε να δει την εξέλιξη. Νά 'σαι σίγουρος όμως Χρήστο πως όχι μόνο εκείνοι που αναγνώρισαν, θαύμασαν και εξήραν το μεγάλο πλοiού σου, αλλά και εκείνοι που για δικούς τους λόγους λιγοψύχησαν μπρος στο μεγαλείο σου και στη σοφία σου, θα σε κατατάξουν σ' ένα από τους πιο άξιους και σημαντικούς ανθρώπους αυτού του Σώματος και της ναυτιλίας.

β. Ναυτική Εκπαίδευση

Προερχόμενος από τη θάλασσα, οι ειδικές σπουδές και οι ναυτικές του γνώσεις τον προικίζουν με άμεση γνώση των συνθηκών λειτουργίας του πλοiού κι εργασίας πάνω σ' αυτό. Έτσι από το βαθμό του Σημ'ρου ακόμα, ως Λιμενάρχης Ιθάκης, διδάσκει ναυτικά μαθήματα στο τοπικό Ναυτικό Γυμνάσιο.

Λόγω της ναυτικής του προέλευσης δεν θα μπορούσε να μείνει αδιάφορος στην πρόκληση των καιρών για αριθμητική αύξηση και ποιοτική αναβάθμιση των σπουδών στη ναυτική Ελλάδα. Έτσι, από τα πρώτα χρόνια της καριέρας του επιστρατεύεται στη Ν. Εκπαίδευση. Και την υπηρετεί από διάφορες θέσεις: ως Καθηγητής ναυτικών μαθημάτων, ως Διευθυντής Σπουδών και ως Διοικητής κατά περίπτωση στις Ακαδημίες Ε.Ν. Ύδρας, Κύμης και Σύρου, καθώς και ως επιτελικός Αξιωματικός στην Κεντρική Διεύθυνση του ΥΕΝ.

Διδάσκει τα βασικά μαθήματα των Σχολών όπως: Ναυτιλία - Ηλεκτρονική Ναυτιλία - Ευστάθεια/Φορτώσεις - Αποφυγή Συγκρούσεων, κ.α. Στο μεταξύ μεσολάβησε άκρως επιτυχημένη μετεκπαίδευσή του στα Ναυτικά Ηλεκτρονικά Όργανα στο U.K. και τη Γερμανία, καθώς και στη Σχολή Ναυτιλίας του Southampton. Δίνοντάς του τη θεωρητική και πρακτική, βάση ώστε να διδάξει και το μάθημα της Ηλεκτρονικής Ναυτιλίας, που την εποχή εκείνη οι ειδικοί τέτοιων εξειδικευμένων γνώσεων σπάνιζαν.

Η διδασκαλία του χαρακτηριζόταν ως άκρως επαγωγική, αλλά και ελκυστική. Μαθητές της εποχής εκείνης έχουν να πουν πάντα ένα κολακευτικό λόγο για το Δάσκαλό τους. Η βαθιά γνώση του αντικειμένου, η μεταδοτικότητα της διδασκαλίας του, η ευγένεια του χαρακτήρα και οι χαμηλοί τόνοι που χρησιμοποιούσε μετέδιδαν μια σιγουριά που εισέπραττε το ακροατήριο. Τα χαρίσματα αυτά και οι ειδικές ναυτικές γνώσεις του έδιναν τη δυνατότητα ν' αγγίζει την ουσία της αποστολής του. Να της δίνει επαγγελματικό περιεχόμενο.

Όσοι ευτύχισαν να διδαχθούν από έδρας κατά τη διάρκεια των ναυτικών τους σπουδών, αλλά και όλοι εκείνοι που συνεργάστηκαν μαζί του και στον τομέα της Ν. Εκπαίδευσης με υπηρηφάνεια, βαθιά εκτίμηση και σεβασμό αναφέρονται στο Ναύαρχο-Αρχηγό.

Υπήρξε ένας από τους πρωταγωνιστές για την εδραίωση και στη χώρα μας ποιοτικά αναβαθμισμένης ναυτικής παιδείας. Η προσπάθεια φέρει την ανεξίτηλη σφραγίδα του. Οραματιζόταν και δούλεψε σκληρά προς αυτή την κατεύθυνση, τις ΑΕΝ, στην ανωτάτη βαθμίδα των σπουδών. Με παρεμβάσεις αρμοδίως και συνεχή αρθρογραφία ανέδειξε το θέμα ευρέως, ώστε σήμερα να έχει γίνει συνείδηση του ναυτικού κόσμου η ανάγκη υλοποίησης της ιδέας.

γ. Συγγραφική Δράση

Η μακρόχρονη εμπειρία στις θέσεις της ηγεσίας του Σώματος και οι ειδικές γνώσεις σε συνδυασμό με τις σπουδές εσωτερικού-εξωτερικού ασφαλώς δίνουν ιδιαίτερη βαρύτητα στη συγγραφή από την προσωπικότητα για την οποία γίνεται λόγος. Έτσι, πέρα από την κύρια ενασχόλησή του όλη η ενέργειά του διοχετεύεται στη συγγραφική δράση. Με θέματα άμεσα συνδεδεμένα με την ασφάλεια ναυσιπλοΐας, προστασίας θαλάσσιου περιβάλλοντος, ασφαλούς λειτουργίας των πλοίων, Ναυτικής Εκπαίδευσης, θέματα ναυτιλιακής επικαιρότητας και ιστορικού ναυτικού ενδιαφέροντος.

Κατ' αρχή η συμβολή του στη ναυτική εκπαίδευση, αλλά και στην Ελληνική ναυτική βιβλιογραφία ολοκληρώνεται με την έκδοση ναυτικών εκπαιδευτικών κειμένων. Σε δύο από αυτά - μεταξύ των άλλων - είχα την τύχη να συνεργαστώ και να συγγράψω μαζί του. Πρόκειται για τη "Ναυτιλία" και "Αποφυγή Συγκρούσεων", που κυκλοφορούν ως εκδόσεις Ιδρύματος Ευγενίδου, τα οποία αποτελούν επίσημα εκπαιδευτικά κείμενα των ΑΕΝ. Σημειώνεται ότι τέτοιων κειμένων στερείται σήμερα και η ΣΝΔ.

Πέραν αυτών, ο μεγάλος αριθμός των συγγραμμάτων του Επίτιμου Αρχηγού μας - 38 τον αριθμό αν δεν έκανα λάθος στο μέτρημα - και η έκταση των κειμένων δεν μου επιτρέπουν ούτε καν να τα απαριθμήσω. Ενδεικτικά παραθέτω τους τίτλους ορισμένων απ' αυτά: "Σκέψεις και Θέσεις για την Ελληνική Ναυτιλία"

- "Ναυτιλιακώς Σκέπτεσθαι"
- "Κείμενα Ναυτιλιακού Προβληματισμού".

Πολυγραφώτατος ο Ναύαρχος παρακολουθεί με άγρυπνο μάτι την επικαιρότητα. Με ομιλίες, διαλέξεις και πλήθος άρθρων στο ναυτιλιακό αλλά και τον καθημερινό τύπο, που τελειωμό δεν έχουν.

Όπως ο Ναύαρχος Ντούνης δεν περιορίζεται στη μελέτη και τα προβλήματα που απασχολούν τη ναυτιλία στην καθημερινότητά της. Ανατρέχει και στο παρελθόν, ερευνώντας και ανακαλύπτοντας στοιχεία της πρόσφατης ιστορίας της ναυτιλίας. Στοιχεία τα οποία φέρνει στο φως της δημοσιότητας για να θυμούνται οι παλιοί και να διδάσκονται οι νέοι: Τέτοια κείμενα αξιόλογα που είδαν το φως της δημοσιότητας, έργα του Ναυάρχου, είναι ενδεικτικά:

- "Ναυτιλιακά Δρώμενα" (1919-1945)
- "Εν Καιρώ Πολέμου", ογκώδης έκδοση 695 σελίδων, (Το Ελληνικό Ε.Ν. στη δίνη δύο παγκοσμίων πολέμων).
- "Ναυάγια", 2τομη έκδοση "Ιθακήσιοι Πλοίαρχοι", Έκδοση Ένωσης Απανταχού Ιθακήσιων
- "Εις Μνήμην" (ναυτικοί και πλοία που χάθηκαν στο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο)
- Των "Ελλήνων τα Liberty"

Τελευταίο έργο του είδους αυτού που κατάφερε να ολοκληρώσει και μάλιστα κατά τη διάρκεια αντιμετώπισης της νόσου του, ήταν το "πορτραίτο" του απόστρατου Πλοίαρχου Λ.Σ. Ζ. Σδούγκου. Αξιόλογης γνωστής διεθνώς ναυτιλιακής προσωπικότητας.

Όπως προκύπτει από την πλούσια ναυτική ιστορική συγγραφική δράση, φαίνεται πως δεν ήταν τυχαία η συμμετοχή του ως μέλους στην Επιτροπή Συγγραφής της Ιστορίας Λ.Σ., στην οποί-

α και διακρίθηκε.

Δράττομαι της ευκαιρίας να μνημονεύσω εδώ τις άοκνες προσπάθειες που κατέβαλε από τη θέση του Αρχηγού Λ.Σ. για την διαλογή και έρευνα ολόκληρου του αρχείου ΥΕΝ, που ήταν καταχωνιασμένο στα υπόγεια του κεντρικού κτιρίου. Με ιδιαίτερη φροντίδα το περιμάζεψε, το αξιοποίησε και το τοποθέτησε σε ειδικό χώρο ώστε ν' αποτελέσει μετά την απαρχή της δημιουργίας "Μουσείου Εμπορικής Ναυτιλίας".

Αγαπητέ μου Χρήστο, οι χιλιάδες σελίδες που έγραψες και βρίσκονται απλωμένες στα ράφια των βιβλιοθηκών μας θα κάνουν συνεχώς έντονη την παρουσία σου. Γιατί αποτελούν τη βάση της ναυτικής και ναυτιλιακής μας βιβλιογραφίας.

Με τη σοφία τους και τη χρησιμότητά τους θα σε φέρνουν κάθε στιγμή ανάμεσά μας. Μπορεί η βιολογική σου υπόσταση να μας εγκατέλειψε, το πνεύμα και η ψυχή σου όμως θα βρίσκονται πάντα εδώ. Ανάμεσά μας. Με τη σκέψη και την αγάπη μας.

Σύμφωνα με τα πιο πάνω δίκαια νομίζω πως μπορεί να χαρακτηριστεί και θα παραμείνει στη μνήμη μας ο Χ.Ν., ως ο μεγαλύτερος ναυτικός και ναυτιλιακός Συγγραφέας που γέννησε ποτέ η ναυτική Ελλάδα.

δ. Shipping

Κατά τη διάρκεια της σταδιοδρομίας και μετά την αποστρατεία του, υγιής, πλήρης γνώσεων και ολοκληρωμένης επαγγελματικής εμπειρίας και σοφίας ζωής ο Ναύαρχος αποτελούσε ακόμα ναυτικό και ναυτιλιακό κεφάλαιο που μπορούσε ακόμα να προσφέρει προς όφελος της Ελληνικής Ναυτιλίας.

Η αδράνεια και η απομαχία δεν ταιριάζουν σε αυτόν. Και προ πάντων η δίψα του για δράση και προσφορά, το πλούσιο βιογραφικό σημείωμα τυπικών και ουσιαστικών προσόντων ανταποκρίνονταν στις απαιτήσεις των καιρών. Έτσι μετά την αποστρατεία του, κουβαλώντας στην πλάτη του απέραντη εμπειρία και πλούτο γνώσεων, προσέφερε τις υπηρεσίες του και στον ιδιωτικό τομέα της ναυτιλίας, ολοκληρώνοντας έτσι τη συμβολή του προς αυτή. Χωρίς αμφιβολία η επίδοσή του κι εδώ, ως Ναυτιλιακός Σύμβουλος (Marine Consultant) Ναυτασφαλιστικού Οργανισμού και άλλου υπήρξε εξαιρετική.

3. ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Αγαπητοί μου θα ήθελα από καρδιάς να σας εξομολογηθώ πως, παρά τους ιδιαίτερα στενούς δεσμούς μου με τον εκλιπόντα δυσκολεύτηκα αρκετά να τον σκιαγραφήσω. Γιατί πρόκειται για μια χαρισματική προσωπικότητα με τόσα προσόντα και τόσες αρετές, και αυτά φυσικά κάτω από τα στενά όρια της συγκεκριμένης χρονικής στιγμής, σε συνδυασμό με τη συναισθηματική φόρτιση.

Η παρουσία του στο χώρο της ναυτικής Ελλάδας ολοκλήρωσε μια διακεκριμένη λιμενική και ναυτιλιακή σταδιοδρομία από πολλές θέσεις και με διαφορετικές αποστολές. Η πολυετής προσφορά του στο Λ.Σ. και τη συγγραφή ναυτικών κειμένων καθιέρωσαν το Ναύαρχο ως μια επιφανή αναγνωρισμένη ναυτιλιακή προσωπικότητα, η οποία ετίμησε το Σώμα και τη ναυτιλία, από κάθε άποψη.

Δεν πρόβαλε το έργο του ούτε επεδίωκε τιμητικές διακρίσεις και δημοσιότητα. Καθόσον ήταν χαρακτήρας χαμηλών τόνων, αθόρυβος και σεμνός, αλλά ουσιαστικός. Η αναγνώριση του έργου του επιβεβαιώνεται από τους συνεργάτες και τους σπουδαστές των Ναυτικών Σχολών.

Μέχρι και πρόσφατα, με τα 75 χρόνια της ζωής του, ήταν υγιής και όρθιος στις επάλξεις της ναυτιλίας. Ήταν φαινόμενο αντοχής. Ένας αγωνιστής της ναυτιλίας για 60 ολόκληρα χρόνια. Από το 1951 που εισήχθη στην ΣΕΝ/Υδρας.

Δυστυχώς τον χτύπησε η επάρατη νόσος που μαστίζει τη σύγχρονη ανθρωπότητα. Η οποία περιέλαβε στα θύματά της και τον αγαπημένο μας Χρήστο. Και σε σύντομο χρόνο τον ανάγκασε να υποκύψει. Γνώστης της πραγματικότητας και της τύχης που τον περίμενε την αντιμετώπισε με ψυχραιμία, με καρτερικότητα. Δεν επέτρεψε σε κανένα μας να τον λυπηθεί. Με αξιοπρέπεια αντιμετώπιζε το βαρύ νόσημα. Και λίγο πριν μας αποχαιρετήσει για το τελευταίο του ταξίδι, είχε πλήρη επίγνωση της κα-

τάστασης και χαμογελούσε. Ένοιωθε την απέραντη αγάπη των δικών του ανθρώπων και αυτό τον γέμιζε ευτυχία. Ανεβαίνοντας το Γολγοθά ήρεμος, αγέρωχος σαν παλληκάρι, μας αποχαϊρέτησε και πορεύεται προς τα επουράνια.

Ναύαρχε Χ. Ντούνη,

Απέραντη η πίκρα, ο πόνος και η οδύνη για τα εξάιρετα αγαπημένα σου παιδιά, τη Τζέλα και το Βίκτωρα, τα εγγόνια και τα λατρεμένα σου αδέρφια. Αλλά και για όλους εμάς τους συμμαθητές και τους συναδέλφους που σε γνωρίσαμε και σε αγαπήσαμε. Κλαίμε και πονάμε για το γρήγορο χαμό σου.

Αγαπημένε Χρήστο! Δεν ξέρω πώς να σε αποκαλέσω και πώς να σε προσφωνήσω: Συνάδελφε "εν όπλοις" - συνάδελφε "εν επιστημής" - συνάδελφε "εν συγγραφαίς" - συμμαθητή - φίλε - κουμπάρε... Μόνο το αδελφέ "αγαπημένε" μου ανεβαίνει στα χείλη μου! Ζήσαμε πολλά μαζί, μοιραστήκαμε περισσότερα τα δύσκολα χρόνια στην αρχή της καριέρας μας... Και ενώ όλοι εμείς εδώ θρηνούμε το γρήγορο χαμό σου, κι ενώ εσύ μεταβαίνεις στον κόσμο της αιώνιας γαλήνης, κάπου εκεί ψηλά στην

πύλη του Παραδείσου σε περιμένει η αγαπημένη σου Ροζίνα με μια πλατειά αγκαλιά.

Αχ, ρε Χρήστο! Νά 'ξερεις πώς σπαράζουν τα μέσα μου για σένα, όπως λέει και λαϊκή αοιδός. Ας είναι! Να βρεις ξεκούραση και γαλήνη, μετά από τα τόσα πολλά μεγάλα και σπουδαία που έκανες στη ζωή σου. Ας είναι ανάλαφρο το χώμα που θα σε σκεπάσει. "Καλό σου ταξίδι".

Το Δ.Σ. της ΕΑΑΛΣ θερμά συλλυπείται τις οικογένειες και τους συγγενείς των θανόντων συναδέλφων και εύχεται την εξ' ύψους παρηγοριά τους.

Το 40θήμερο Μνημόσυνο του Υποναυάρχου - Αρχηγού Λ.Σ. Γεωργίου ΜΗΤΡΑΚΟΥ που απεβίωσε στις 24 Σεπτεμβρίου 2010, ετελέσθη στο Α΄ Νεκροταφείο Αθηνών στις 31 Οκτωβρίου 2010 και ώρα 11.00.

Προς την εφ. "ΕΣΤΙΑ" Το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας

Κύριε Διευθυντά,

Όπως ευρέως ακούεται και όπως επιτυχώς αναγγέλθηκε από τους δημοσιογράφους, ότι φάνηκε καπνός από τον κυβερνητικό εκπρόσωπο, ήδη οδηγούμεθα σε ανασχηματισμό-αναδιάρθρωση του κυβερνητικού σχήματος, πράγμα όχι κακό, αλλά το αντίθετο και γι' αυτό δικαιολογημένο.

Με έναυσμα τα παραπάνω και επειδή έχω μεγάλη ανησυχία για το πολύ μεγάλο θέμα, που, απ' αρχής, ευρίσκεται σε εκκρεμότητα και αδικαιολόγητη συνέχιση μιας γενικώς αντιληπτής και εντόμως επισημανθείσας ανωμαλίας -και εννοώ τη διάλυση του πρώην Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας και τον διαμοιρασμό των αρμοδιοτήτων του κατά τρόπον τουλάχιστον περιεργον, ατελέσφορο, πολυαρχικό, μη ανταποκρινόμενο στην ευέλκτι, ειδική και ταχείας αντιδράσεως αποστολή του και, ιδίως αλλά και κατά κύριο λόγο, εν όψει του γεγονότος της επιτυχημένης εκτέλεσης της αποστολής αυτής με το προηγούμενο σχήμα- θα ήθελα γι' αυτό να παρακαλέσω κάθε αρμόδιο που συμμετέχει στα αποφασιστικά κυβερνητικά όργανα, αλλά κυρίως και πρωτίστως τον ΑΕ, κ. Πρωθυπουργό -που όπως δείχνει δεν είναι αντίθετος εις το να δίδει ευήκοο ους και σε απλούς πολίτες-να παρακαλέσω λοιπόν, να ξαναθυμηθεί ή να ζητήσει να πληροφορηθεί τι έχει λεχθεί, για την πραγματοποιηθείσα διάλυση του Υ.Ε. Ναυτιλίας και δη από ανθρώπους αρμόδιους, έμπειρους και υπεύθυνους. Τέτοιοι είναι ή Ένωση Ελλήνων Εφοπιστών, το Ελληνικό Committee του Λονδίνου, ή Πανελλήνια Ναυτική Ομοσπονδία, ή Πανελλήνια Ένωση Πλοιάρχων Εμπορικού Ναυτικού, ή Ένωση Αποστράτων Αξιωματικών Λ.Σ., σχεδόν όλοι οι ενδιαφερόμενοι και δραστηριοποιούμενοι στον τομέα της Ναυτιλίας και πολλές-πέρα πολλές έγκυρες και σοβαρές πολιτικές αλλά και ειδικές εφημερίδες ως και περιοδικά, επιτυχημένοι επιχειρηματίες αλλά και απλοί πολίτες. Στα μάτια όλων, εφάνταξε η γενόμενη διάλυση του Υ.Ε. Ναυτιλίας, λανθασμένη, ασύμφορη και ατυχής και, με απλά λόγια, σαν να διέλυε η Σαουδική Αραβία το δικό της Υπουργείο Πετρελαίου. Δεν θα επαναλάβω πάλιν το πως συνεστήθη και ενεργεί το Υ.Ε. Ναυτιλίας, με την απ' αρχής της ιδρύσεώς του ταύτιση με την ύπαρξη, προαγωγή και ανέλιξη του Λιμενικού Σώματος, που ως κατάλληλος μηχανισμός και ως σιδηρούς βραχίων συντελεί στην επιτυχή εκτέλεση και υλοποίηση της πολυσχιδούς αποστολής του Υ.Ε.Ν. Πάντοτε βεβαίως υπό την καθοδήγηση, εποπτεία και γενική κατεύθυνση του αρμόδιου Υπουργού και της πολιτικής ηγεσίας.

Απλώς πιστεύω ότι δεν είναι περιττό να υπενθυμίσω ότι αποστολή του Υ.Ε. Ναυτιλίας, κατά τα οριζόμενα από τούς νόμους, είναι αφ' ενός η αστυνόμευση των ελληνικών χωρικών υδάτων και λιμένων και των, βάσει σχετικών διεθνών συμβάσεων και συνθηκών, θαλάσσιων χώρων ελληνικού ενδιαφέροντος και ελληνικών δικαιωμάτων και αφ' έτερου η διοίκηση, εν γένει -σε κάθετη βασικά οργάνωση- της μεγάλης Εμπορικής Ναυτιλίας, η οποία σαν όγκος ελληνόκτητης πλοιοκτησίας είναι η πρώτη στον κόσμο, πρωτιά μοναδική για την Ελλάδα σε διεθνές επίπεδο. Πράγμα το οποίο, ατυχώς, ικανός αριθμός Ελλήνων δεν το γνωρίζει ώστε να νιώσει γι' αυτό μια δικαιολογημένη υπερηφάνεια, της Ελληνικής Εμπορικής Ναυτιλίας που είναι ο μεγαλύτερος απ' όλους τους άλλους, και από τον τουρισμό, εισαγωγές ξένου συναλλάγματος στη χώρα, απολύτως αναγκαίου για να μπορούμε να εισάγουμε όλα αυτά που βλέπουμε βιομηχανικά, ηλεκτρονικά ακόμη και γεωργικά προϊόντα που έχουμε ανάγκη.

Μετά λοιπόν από τις παραπάνω υπενθυμίσεις και επισημάνσεις θα ήθελα με το παρόν να παρακαλέσω και πάλιν, όχι για κανένα προσωπικό λόγο ή όφελος, αλλά - επειδή το πιστεύω - για το καλό της Ελλάδος, να ξανασυσταθεί το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας όπως ήτο και προηγουμένως, όχι σαν υφυπουργείο αλλά σαν υπουργείο και, όπως ψιθυρίζεται ότι θα δημιουργηθεί κάποιο ανώτερο κυβερνητικό συντονιστικό όργανο, να υπαχθεί και το ΥΕΝ υπό την εποπτεία του οργάνου αυτού.

Το ΥΕΝ μέχρι προ της διάλυσής του είχε κριθεί και επαινεθεί ως επιτυχημένο, από κυβερνήσεις διαφόρων πολιτικών κομμάτων όλου σχεδόν του φάσματος. Μπορεί και τώρα επανιδρυόμενο, μετά την τρικυμία της διάλυσης, να ξαναευδοκιμήσει και να ξαναεπιτύχει πάλιν. Και τούτο απλά, άμεσα και κυρίως ανέξοδα. Διότι ή ανθρώπινη υποδομή ειδική, κατάλληλη, εκπαιδευμένη και άξια υπάρχει. Η υλική υποδομή -κτίρια, πλωτά και άλλα μέσα- υπάρχουν και είναι όλα έτοιμα, η όλη οργάνωση στο εσωτερικό και ανά την υδρόγειο και η πείρα, υπάρχουν. Μόνο ένα ρωμαλέο και έξυπνο πολιτικό νεύμα χρειάζεται και η Ιστορία θα αναγράψει ως λίαν επιτυχημένη, τυχερή, ουσιαστική και άκρως ωφέλιμη για την Ελλάδα την ενέργεια αυτή.

Οπότε και το Υ.Ε. Ναυτιλίας ομού με το Λιμενικό Σώμα σαν δυαδική οντότητα και σαν ιδέα-νους και σώμα μαζί, με ένα στόμα, θα αναφωνήσουν, όπως ο μεγάλος Έλληνας φιλόσοφος και ιδρυτής των στωικών, Ζήνων ο Κιτιεύς, το: "νυν ευπλόηκα ότι νενουαύγηκα".

Αθήνα, 6/9/2010

Μετά τιμής,
Γ. Σπαρτιώτης
Υποναύαρχος Λ.Σ. (ε.α.)

Η ΝΕΑ ΤΑΞΗ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ

Πλοιάρχου Λ.Σ. (ε.α.) Α. Τσίρη

Έφτασαν λοιπόν οι δίσεκτοι χρόνοι και οι στιγμές που ο καθένας από εμάς θα ευχόταν να μην είχαν έρθει... Ήδη από μινός και πλέον ζούμε ως χώρα αλλά και βιώνουμε ατομικά την σκληρή πραγματικότητα του περασματος στην εποχή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, μετά την ενεργοποίηση από την κυβέρνηση του μηχανισμού "διάσωσης" της Ελληνικής Οικονομίας.

Του μηχανισμού δηλαδή που με μαθηματική ακρίβεια έχει σαν στόχο και σίγουρα θα οδηγήσει την Ελληνική οικονομία στην χρεοκοπία, τους πόρους αυτής της χώρας στα χέρια των μεγάλων πορτοφολιών του πλανήτη και αυτόν τον λαό στην βαθύτερη νύχτα τουλάχιστον των τελευταίων 50 χρόνων.

Είναι πλέον ξεκάθαρο ότι μπήκαμε στην φάση εφαρμογής του γνωστού πια σχεδίου των πλούσιων του πλανήτη να βυθίζουν τις οικονομίες των χωρών στο χάος, τους λαούς στην απελπισία και να εμφανίζονται μετά ως σωτήρες, αρπάζοντας ότι υπάρχει για ένα κομμάτι ψωμί... Και για όποιον δεν έχει κάτι να δώσει δεν πειράζει... Δέχονται και σκλάβους, δηλαδή την εργατική δύναμη των εργαζομένων κοψοχρονιά, για την "ανάκαμψη της οικονομίας" μετά την κρίση.

Αυτοί που δανείζουν τους λαούς δεν θέλουν τα χρήματά τους πίσω. Θέλουν τις αξίες που αντιπροσωπεύει το χρήμα. Ας μη γελιόμαστε, αυτή είναι η αλήθεια.

Είναι ξεκάθαρο αλλά και ηλίου φαεινότερο πως στόχος τους δεν είναι η διάσωση της χώρας, αλλά η αργή υποδούλωσή της. Είναι λοιπόν ανάγκη εδώ και τώρα ο λαός να σταματήσει να τους πιστεύει και να αντιδράσει δυναμικά. Να σταματήσει να πιστεύει τόσο τους ξένους δανειστές - "σωτήρες", όσο και τους τόπιους υπηρέτες τους, πολιτικό σύστημα και μέσα ενημέρωσης.

Και τι γίνεται αν ο λαός δεν πείθεται να γυρίσει πίσω στον μεσαίωνα; Ο Μπαρόζο το λέει ξεκάθαρα. "Αν δεν δεχθείτε την επιστροφή στον μεσαίωνα τότε ή θα έχουμε επαναστάσεις ή δικτατο-

ρίες, καθώς, αν η άρχουσα τάξη δεν μπορεί να επιβληθεί με το "καλό", προσπαθεί να επιβληθεί με το "άγριο".

Συγκεκριμένα, σε ενημέρωση που έκανε προ καιρού σε ηγέτες συνδικάτων και το περιεχόμενο της οποίας αποκαλύφθηκε καθυστερημένα πρόσφατα, ο κ. Μπαρόζο εξέφρασε το φόβο του ότι οι χτυπημένες από την οικονομική κρίση χώρες της νότιας Ευρώπης ενδέχεται να πέσουν θύματα στρατιωτικών πραξικοπημάτων ή λαϊκών εξεγέρσεων καθώς θα καταρρέει ο δημόσιος τομέας τους.

Είναι χαρακτηριστικές οι αποκαλύψεις στην βρετανική εφημερίδα Ντέιλι Μέιλ του κ. Τζων Μονκς, τέως επικεφαλής του βρετανικού συνδικάτου TUC. "Είχα συνομιλίες με τον Μπαρόζο την περασμένη Παρασκευή αναφορικά με το τι μπορεί να γίνει με την Ελλάδα, την Ισπανία και την Πορτογαλία και το μήνυμά του ήταν ωμό: "Κοίτα, αν δεν εφαρμόσουν τα πακέτα δημοσιονομικής σταθερότητας, θα εξαφανιστούν κυριολεκτικά από τον χάρτη ως δημοκρατίες όπως τις γνωρίζουμε σήμερα".

Έτσι ο Μπαρόζο "φωτογραφίζει" την εικόνα ενός μέλλοντος με επιστροφική δικτατοριών, που βέβαια δεν πολυθέλουν, λόγω βεβαρυμένου ιστορικού, αλλά μπροστά στο ενδεχόμενο να χάσουν εντελώς την εξουσία που απολαμβάνουν τώρα από μια λαϊκή έκρηξη, ο Μπαρόζο και ο κάθε Μπαρόζο δεν θα τους σταθούν εμπόδιο, θα τους ανοίξουν το δρόμο.

Απέναντι σε όλα αυτά βέβαια θεωρούμε πως η απάντηση των λαών θα πρέπει να είναι πως όλες οι υγιείς κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις, ξεπερνώντας παλιές συγκρούσεις και κολληήματα, να καλέσουν τον λαό σε αντίσταση στον μεσαίωνα και το επερχόμενο ζοφερό μέλλον. Καθώς και σε μέτωπο αντίστασης που να δίνει αισιοδοξία και πίστη στον πεισμένο από την κρατική προπαγάνδα εργαζόμενο λαό, πως έχει την δύναμη να πει όχι στην άλωση της ζωής, της αξιοπρέπειας και της ελευθερίας του. Πως έχει την δύναμη να πει όχι στην ληστεία του μέλλοντός του και του αύριο των παιδιών του.

Γένος και Φύλο

Ανδρισμός και θηλυκότητα; Έμφυτα ή Επίκτητα;

Κατερίνα Στεργιοπούλου, Κοινωνιολόγου

‘Γένος’ και ‘Φύλο’ είναι δύο λέξεις με πολύ διαφορετική σημασία, την διαφορά τους όμως λίγοι γνωρίζουν. Το ‘φύλο’ αναφέρεται στην κατάταξη ‘άντρας’ και ‘γυναίκα’ και έχει βιολογικές βάσεις. Όταν γεννιέται ένα μωρό, προσδιορίζουμε το φύλο του βάσει των γεννητικών του οργάνων. Καθώς το μωρό μεγαλώνει, μέσα από την συμπεριφορά και την εμφάνισή του βλέπουμε το γένος του. Η λέξη ‘γένος’ αναφέρεται στον ‘ανδρισμό’ και την ‘θηλυκότητα’, τα οποία έχουν κοινωνική βάση.

Η κοινωνία μας έχει μάθει τον κανόνα πως οι άντρες έχουν ‘ανδρισμό’ και οι γυναίκες ‘θηλυκότητα’. Υπάρχει συγκεκριμένος τρόπος συμπεριφοράς για το κάθε φύλο και όταν αυτά αναμειγνύονται, οι παραβάτες χλευάζονται. Γιατί όμως συνδέουμε τόσο άμεσα το φύλο με το γένος, εφόσον το πρώτο είναι κάτι που δεν το ελέγχουμε, αλλά μας δίνεται έτοιμο από την φύση ενώ το δεύτερο είναι δημιουργία δική μας; Οι West & Zimmerman (1987) αποκαλούν το γένος ‘επίτευγμα’, όχι ιδιαίτερο χαρακτηριστικό και οι Goffman και Oakley (1972) αμφισβητούν τις θεωρίες που το θέλουν να είναι δημιούργημα της φύσεως.

Από μικρή ηλικία, δίνουμε στα αγόρια όπλα και αυτοκίνητα, τα υποτιθέμενα ‘αγορίστικα’ παιχνίδια και προωθούμε επιθετικότητα, αγριάδα, δυναμισμό και επιβλητικότητα στη συμπεριφορά τους. Στα κορίτσια δίνουμε όμορφες κούκλες, χαριτωμένες κουζινούλες να μαγειρεύουν και μωρά να προσποιούνται πως φροντίζουν και τα μαθαίνουμε να είναι παθητικά, γλυκά και χαριτωμένα. Ντύνουμε τα αγόρια με σκούρα και σοβαρά χρώματα και τα κορίτσια με γλυκά και χαρούμενα χρώματα. Το αγόρι μαθαίνει μεγαλώνοντας

τι είναι ο ανδρισμός και πως φέρεται ένας ‘άντρας’ ώστε να είναι κοινωνικά αποδεχτός, όπως συμβαίνει αντιστοίχως και στο κορίτσι. Ο Goffman αναφέρεται στο ‘γένος’ ως ‘performance’ (παραστάση / εκτέλεση) και λέει πως ο καθένας παίζει το ‘ρόλο’ του σαν να είμαστε σε θέατρο.

Ανακαλύπτουμε ποιο είμαστε μέσα από την καθημερινή αλληλεπίδραση με τους γύρω μας και η κοινωνία, μας μαθαίνει να ‘φερόμαστε’ αναλόγως με το φύλο μας (Mead, 1962). Η σωστή συμπεριφορά βάσει του φύλου μας, διδάσκεται στα σχολεία, στην εκκλησία, στις δημόσιες συγκεντρώσεις, στις οικογένειες, στις παρέες μας ακόμα και στο δρόμο, από αγνώστους. Οι Freeman (1998) και Kenway (1977) μιλούν για το πώς οι δάσκαλοι, συμπεριητές και γονείς χτίζουν το γένος του παιδιού στο χώρο του σχολείου. Σύμφωνα με τον Holmes (2007), το γένος, ‘is something that we do’, είναι κάτι που ‘κάνουμε’. Δεν νοείται ένας άντρας να φέρεται με θηλυκότητα, να τινάζει χαριτωμένα τα μαλλιά του πίσω, να κάθεται σταυροπόδι και να περπατάει κουνιστός και λυγιστός όπως δεν νοείται μια γυναίκα να μην ξυρίζεται, να κάθεται με ανοιχτά πόδια και να περπατά αστούμπαλα και βαριά.

Ας αναρωτηθούμε εάν εμείς χτίζουμε ή αν γεννιόμαστε με ανδρισμό και θηλυκότητα έμφυτα, επίσης αν ο τρόπος που φερόμαστε είναι αυτός με τον οποίο θέλουμε πραγματικά να φερόμαστε ή αν το κάνουμε για να γίνουμε αποδεχτοί. Εάν το ‘γένος’ είναι απλή μία πράξη θεατρικού έργου, γιατί μας προσβάλλει όταν κάποιος/α αρνείται να παίξει τους καθιερωμένους και χιλιο-ερμηνευμένους ρόλους;

Επιμέλεια Πλοίαρχου Λ.Σ. ε.α. Νικολάου Γκλεζάκου

ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ Ε.Δ. & Σ.Α. ΕΤΟΥΣ 2010

Από το Γραφείο Αθλητισμού Λ.Σ. πληροφορηθήκαμε ότι:

ΣΤΗ ΣΑΛΑΜΙΝΑ Ο ΤΕΛΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΧΕΙΡΟΣΦΑΙ- ΡΙΣΗΣ Ε.Δ. & Σ.Α. 2010

Ο μεγάλος τελικός μεταξύ των ομάδων του ΛΙΜΕΝΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ και της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ, έγινε στο στάδιο της Σαλαμίνας, το Σάββατο 3 Ιουλίου 2010.

Νικήτρια αναδείχθηκε η ομάδα της ΕΛ.ΑΣ με σκορ 27 - 24.

Η Ομάδα του Λ.Σ. παρέμεινε στη δεύτερη θέση, και στην Τρίτη θέση η Ομάδα του Στρατού Ξηράς.

Με την Ομάδα του Λ.Σ. αγωνίσθηκαν οι αθλητές:

Ανθ/ρχος ΛΣ ΖΑΡΑΒΙΝΑΣ Γ. - Ανθ/σσης Λ.Σ ΝΤΑΡΑΣ ΠΑΝ. - Αρχ/σσης Λ.Σ. ΒΕΛΙΤΣΙΑΝΟΣ Σ. -Επικ/στές Λ.Σ. ΡΑΣΠΙΤΣΟΣ Ε. - ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Γ. - ΜΠΕΡΤΣΙΑΣ Α. - Κελ/στές ΛΣ ΖΑΓΚΑΪΛΙΑΣ Ι. - ΤΣΑΚΙΡΗΣ Δ. - ΔΙΟΛΕΤΗΣ Ν. -Λ/Φ ΧΑΛΚΙΔΗΣ Κ. - ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Α. - ΚΑΣΤΡΙΝΑΚΗΣ Α. - ΧΑΤΖΙΚΑΣ Η. και ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡ.

Προπονητής Ομάδας: Επικ/στής Λ.Σ. ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Γ

Την Ομάδα συνόδευσαν στους αγώνες που έγιναν στη ΣΑΛΑΜΙΝΑ την 03-07-2010, ο Υποπ/ρχος Λ.Σ ΛΥΚΟΥΔΗΣ Γεώργιος ως Αρχηγός Αποστολής και η Λ/Φ ΜΗΤΣΑΝΗ Στέλλα ως Αρχηγός Ομάδας

Στο ΜΠΑΣΚΕΤ η Ομάδα ανδρών του Λ.Σ. ήταν άστοχη και κατέλαβε την 5η θέση

Οι αγώνες ΚΑΛΑΘΟΣΦΑΙΡΙΣΗΣ ΑΝΔΡΩΝ Ε.Δ. & Σ.Α. 2010, έγιναν στην ΚΟΡΙΝΘΟ την 10-07-2010.

Πρωταθλήτρια αναδείχθηκε η ομάδα της Ελληνικής Αστυνομίας.

Με την Ομάδα του Λ.Σ. αγωνίσθηκαν οι αθλητές:

Ανθ/ρχος Λ.Σ ΚΟΚΟΡΟΓΙΑΝΝΗΣ Παν. - Ανθ/σσης Λ.Σ ΤΖΑΜΟΣ Χρ. - Κελ/στές Λ.Σ ΜΠΙΝΙΚΟΣ Κ - ΑΝΤΩΝΟΥΣΑΚΗΣ Ε.- ΣΟΥΡΔΗΣ Κ. - ΖΟΥΡΙΔΗΣ Κ. - Λ/Φ ΡΟΥΣΣΟΣ Ι. - ΣΑΡΗΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Θ. - ΓΚΟΛΕΜΗΣ Ι. - ΤΣΙΓΩΝΑΚΗΣ Β. - ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ Π. -ΤΥΡΛΑΣ Γ. - ΜΑΓΚΑΦΑΣ Δ.

Προπονητής Ομάδας: Κελ/στής Λ.Σ ΝΑΝΑΚΟΣ Σταύρος

Στην Αποστολή συμμετείχαν ο Υποπ/ρχος Λ.Σ ΛΥΚΟΥΔΗΣ Γεώργιος, ως Αρχηγός Αποστολής και η Κελ/στής Λ.Σ ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΥ Μαρία, ως Αρχηγός Ομάδος.

5 ΧΡΥΣΑ, 4 ΑΣΗΜΕΝΙΑ και 6 ΧΑΛΚΙΝΑ

Η συγκομιδή μεταλλίων για τους αθλητές του Λιμενικού Σώματος που έλαβαν μέρος, στους αγώνες ΣΤΙΒΟΥ Ε.Δ. & Σ.Α. 2010, ενώ οι Ομάδες τόσο των Ανδρών, όσο και των γυναικών, κατέλαβαν την 3η θέση.

Πρωταθλήτρια και πάλι η Ομάδα της Ελληνικής Αστυνομίας.

Οι αγώνες έγιναν στις αθλητικές εγκαταστάσεις του Αγίου Κοσμά στις 7 και 8 Αυγούστου

Αναλυτικότερα τα μετάλλια κατέκτησαν οι παρακάτω αθλητές στα αναφερόμενα αντιστοίχως αθλήματα:

Κελευστής Λ.Σ. ΓΕΛΑΣΑΚΗΣ Μιχαήλ 5.000 Μ. ΑΝΔΡΩΝ ΧΡΥΣΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ 4Χ400 Μ.ΑΝΔΡΩΝ ΧΑΛΚΙΝΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ

Κελευστής Λ.Σ ΖΑΡΑΓΚΑΣ Λάμπρος 3.000 Μ. ΑΝΔΡΩΝ ΧΡΥΣΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ 4Χ400 Μ.ΑΝΔΡΩΝ ΧΑΛΚΙΝΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ

Λ/Φ ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΟΥ Χρήστος ΣΦΥΡΟΒΟΛΙΑ ΑΝΔΡΩΝ ΧΡΥΣΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ

Λ/Φ ΑΝΤΩΝΙΟΥ Γεώργιος ΣΦΑΙΡΟΒΟΛΙΑ ΑΝΔΡΩΝ ΧΡΥΣΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ ΔΙΣΚΟΒΟΛΙΑ ΑΝΔΡΩΝ ΑΣΗΜΕΝΙΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ

Λ/Φ ΚΟΚΚΙΝΑΡΙΟΥ Ειρήνη 800 Μ. ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΧΡΥΣΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ

Κελευστής Λ.Σ. ΝΤΙΝΑΣ-ΝΤΙΝΑΚΟΣ Ευστάθιος ΑΛΜΑ ΕΙΣ ΥΨΟΣ ΑΝΔΡΩΝ ΑΣΗΜΕΝΙΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ

Λ/Φ ΓΑΣΠΑΡΑΚΗ Αλεξάνδρα ΣΦΑΙΡΟΒΟΛΙΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΑΣΗΜΕΝΙΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ

Λ/Φ ΠΑΤΙΝΙΩΤΗ Γεωργία 100 Μ. ΓΥΝΑΙΚΩΝ Α Σ Η - ΜΕΝΙΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ

ΚΕΛΕΥΣΤΗΣ Λ.Σ. ΕΔΕΝ Μαρία-Ιουλία ΑΛΜΑ ΕΙΣ ΜΗΚΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΧΑΛΚΙΝΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ

Κελευστής Λ.Σ. ΡΕΠΟΥΛΗΣ Ιωάννης 5.000 Μ. ΒΑΔΗΝ ΑΝΔΡΩΝ ΧΑΛΚΙΝΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ

Ανθ/σσης Λ.Σ. ΙΝΤΡΑ Ανδρέας 4Χ400 Μ.ΑΝΔΡΩΝ ΧΑΛΚΙΝΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ

Κελευστής Λ.Σ.

ΓΙΟΝΤΗΣ Ιωάννης 4Χ400 Μ.ΑΝΔΡΩΝ ΧΑΛΚΙΝΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ

Στους αγώνες αυτούς αγωνισθήκαν επίσης και οι αθλητές του Λ.Σ. Κελ/σσης Λ.Σ. ΚΟΤΖΙΑΣ Αναστάσιος, Λ/Φ ΒΟΥΛΓΑΡΕΛΗΣ Παναγιώτης, ΠΑΠΑΡΟΥΠΑ Παναγιώτα, και ΚΑΡΑΜΠΟΥΡΝΙΩΤΗΣ Νικόλαος.

Προπονητής Ομάδας: Υποπ/ρχος Λ.Σ. ΒΑΣΔΕΚΗ Όλγα

Αρχηγός Αποστολής: Υποπ/ρχος Λ.Σ. ΛΥΚΟΥΔΗΣ Γεώργιος

Αρχηγός Ομάδας: Κελ/στής Λ.Σ. ΜΑΣΤΟΡΗ Μαρία

Πλοιάρχου Λ.Σ. ε.α. Νικολάου Γκλεζάκου

Μια ωραία εκδρομή στα Κύθηρα

Στη γνωριμία μας με το νησί σημαντική ήταν η πολύ καλή ξενάγηση από την Τσιριγώτισσα κ. Ειρήνη, η οποία με πάθος για το νησί της και με την σαφήνεια του λόγου της, ανέδειξε όλες τις ομορφιές, καθώς και την ιστορία του τόπου της.

Η κ. Ειρήνη μας παρέλαβε από το Διακόφτι (λιμάνι προσέγγισης των Ε/Γ Ο/Γ πλοίων) και μας οδήγησε εν μέσω του δαιδαλώδους επαρχιακού δικτύου και των πολλών χωριών, στο Μοναστήρι της Μυρτιδιώτισσας, στο σημείο που βρέθηκε η εικόνα της Παναγίας μας, από έναν βοσκό, σε μια ερημική τοποθεσία γεμάτη από μυρτιές.

Ο στενός και δύσβατος δρόμος από το χωριό Καλοκαιρινές προς το Μοναστήρι καθιστά αδύνατη τη διέλευση στα συνήθη πολυτελή πούλμαν, ιδιαίτερα στο μικρό τούνελ, που άνοιξαν οι Εγγλέζοι σε έναν απρόσιτο γρανιτένιο βράχο, από το οποίο διέρχονται με μεγάλη προσοχή μόνο τα Ι.Χ., και ένα μικρό λεωφορείο ειδικών διαστάσεων που εδρεύει στις Καλοκαιρινές και εξυπηρετεί τους προσκυνητές προς την Ιερά Μονή Μυρτιδιών.

Η εικόνα της Παναγίας της Μυρτιδιώτισσας, που πολλά θαύματα έχει κάνει, είναι το πολυτιμότερο κειμήλιο του νησιού και συγχρόνως είναι η προστάτιδα τόσο του νησιού, όσο και των απανταχού Κυθηρίων.

Στα Κύθηρα, εκεί που σμίγουν τρία πελάγη, (το Ιόνιο, το Αιγαίο και το Κρητικό), ανάμεσα Τσιρίγο και κάβο Μαλιά, αναδύθηκε η Αφροδίτη (η Ουράνια Αφροδίτη), σύμβολο για τους Κυθηρίους, με αχώριστο σύντροφο τον Έρωτα.

Το ενετικό κάστρο στην πρωτεύουσα του νησιού τη Χώρα, το καστέλο με τον λέοντα του Αγίου Μάρκου, στην είσοδο του λιμανιού του Αβλέμονα που χτίσθηκε το 1565, καθώς και το αρχοντικό Καβαλίνι με το ηλιακό ρολόι, που είχε χρησιμοποιηθεί ως Προξενείο της Αυστροουγγαρίας το 19ο αιώνα, σε συνδυασμό με τα πολυάριθμα βυζαντινά και μεταβυζαντινά μνημεία, τις 360 εκκλησίες, με αρχιτεκτονικούς σχεδιασμούς, που κρύβουν μικρούς θησαυρούς, εκτός του τουριστικού ενδιαφέροντος, μαρτυρούν και την μακραίωνη ιστορία

του τόπου, που καλά φυλάσσεται στο ιστορικό μουσείο, με κείμενα και έγγραφα από το 16ο αιώνα.

Στη θάλασσα του Αβλέμονα κοντά στο καστέλο, το Σεπτέμβριο του 1802 ναυάγησε το πλοίο "ΜΕΝΤΩΡ" με το οποίο ο Λόρδος Έλγιν μετέφερε τα μάρμαρα του Παρθενώνα.

Η αναφορά μας για την ιστορία και τις ομορφιές του νησιού της Αφροδίτης, περιορίζεται αποκλειστικά στις περιοχές που επισκεφθήκαμε, δεδομένου ότι στα Κύθηρα (το Τσιρίγο) υπάρχουν πάρα πολλά ενδιαφέροντα μέρη που μπορεί να επισκεφθεί κανείς και να μαγευτεί από την μοναδικότητα των τοπίων, όπως τα σπήλαια, τα γραφικά χωριά, τις καθαρές θάλασσες, τα γεφύρια, τους καταρράκτες, τα γραφικά λιμανάκια, τις ωραίες ακρογιαλιές κ.ά..

Στη διάρκεια της εκδρομής μας, από την Παρασκευή 25 Ιουνίου μέχρι την Κυριακή 27 Ιουνίου και σύμφωνα με το πρόγραμμα επισκεφθήκαμε μεταξύ των άλλων το βυζαντινό Μοναστήρι των Αγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, έξω από την Σπάρτη και την Μονή Ελώνης, στην κοινότητα Κοσμά του Πάρνωνα, με την θαυματουργή εικόνα της Παναγίας μας.

Το δεύτερο βράδι πέρασε, όπως συνηθίζουμε στις εκδρο-

μές μας, με καλό φαγητό, καλό κρασί (παραγωγής - προσφοράς του κ. Δουμάνη Υποναυάρχου Λ.Σ. εα) και ζωντανή μουσική στο ξενοδοχείο μας, ενώ συνδυάστηκε και με βραδινή βόλτα μετά παγωτού στη γραφική παραλία της Νεάπολης, κάτω από το φως του ολόγιμου φεγγαριού.

Η εκδρομή σημείωσε μεγάλη επιτυχία, χάρις στην καλή διάθεση των συμμετεχόντων αφ' ενός και αφ' ετέρου στο πλούσιο πρόγραμμά της, το οποίον περιελάμβανε ακόμη επίσκεψη στην καστροπολιτεία της Μονεμβασίας, καφεδάκι στο γραφικό, ιστορικό και ορεινό χωριό Κοσμάς του Πάρνωνα, διέλευση από την Σπάρτη, φαγητό στην καταπληκτική παραλία της Πλάκας Λεωνιδίου, κ.α.

Η επιστροφή μας στην Αθήνα και τον Πειραιά συνοδεύτηκε με τις ευχές όλων μας για ένα καλό καλοκαίρι και με την επιθυμία να αναπαράγονται αυτές οι ωραίες εκδρομές από την ΕΑΑΣ.

Από την ξενάγηση στην Ιερά Μονή Μυρτιδιώτισσας

Στο τεύχος 75 ΙΟΥΝΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2009 του περιοδικού "Λιμενικά Χρονικά" δημοσιεύθηκε η εργασία μου "Η ελληνική γλώσσα μητέρα των Ευρωπαϊκών γλωσσών". Στην εργασία μου αυτή με βάση νεώτερα στοιχεία από διάφορα συγγράμματα, αξιολογία περιοδικά και sites ήθελα να παραθέσω επιπλέον χαρακτηριστικά στοιχεία για τη διαχρονική παγκοσμιότητα της γλώσσας μας.

"Ει θεοί διαλέγονται, τη των Ελλήνων γλώττη χρώνται". Αυτό τόνισε ο μεγάλος Κικέρων. Δηλαδή εάν υποθέσουμε ότι οι θεοί συνομιλούν, σίγουρα θα χρησιμοποιούν την Ελληνική γλώσσα.

Αυτή η υπέροχη γλώσσα, η βαθύρριζη στους αιώνες που δε μπορούσε κανείς να ξεριζώσει, αλλά και ούτε ήθελε να γίνει ξυλοκόπος, στάθηκε μάνα και δασκάλα όλων των ευρωπαϊκών γλωσσών, που στην ουσία είναι διάλεκτοι της Ελληνικής γλώσσας. Η αγγλική γλώσσα έχει ενσωματώσει στη δομή της περίπου σαράντα πέντε χιλιάδες ελληνικές ρίζες και η γαλλική χρησιμοποιεί περισσότερες από τριάντα χιλιάδες.

Η γλώσσα μας μιλιέται αδιάκοπα σ' αυτόν τον τόπο εδώ και τέσσερις χιλιάδες χρόνια και γράφεται εδώ και τριάντα χιλιάδες χρόνια. Στη μακρόχρονη ιστορική πορεία της πέρασε από διάφορα στάδια εξέλιξης. Κατά βάση, όμως, παραμένει μία και ενιαία, μεταφέροντας μαζί της στους αιώνες τη σκέψη, τα αισθήματα και τον πολιτισμό του λαού μας. Ιδιαίτερα η Ελληνική γλώσσα περικλείει μία ιστορία και έναν πολιτισμό μοναδικό στον κόσμο. Τα αρχαία κείμενά της αποτελούν όχι μόνο θησαυρό πνευματικής καλλιέργειας αλλά και εθνικό τίτλο.

"Είμαστε όλοι Έλληνες", έγραφε ο Πέρσι Σέλεϊ το 1821, στον πρόλογο του "Ελλάς". Και συνέχιζε: "Οι νόμοι μας, η λογοτεχνία μας, η θρησκεία μας, οι τέχνες μας έχουν τις ρίζες τους στην Ελλάδα. Αν δεν ήταν η Ελλάδα... θα ήμασταν ακόμα σκλάβοι ή ειδωλόλατρες". Ήταν η μεγίστη εξιδανίκευση της Ελλάδας. Υπερασπιζόμενη το λαό της στον αγώνα της ανεξαρτησίας κατά της οθωμανικής αυτοκρατορίας, κινητοποιήθηκε η καλύτερη Ευρώπη. Η Ελλάδα ήταν "το ελληνικό θαύμα", ο θαυμάσιος αυτός τόπος, όπου τον 5ο αιώνα, σχεδόν από το μηδέν, άνησαν η δημοκρατία, οι τέχνες, η φιλοσοφία, το θέατρο, η ιστοριογραφία, ... δηλαδή ο πολιτισμός.

Το "HELLENIC QUEST" είναι πρόγραμμα που παράγεται από την εταιρεία H/Y APPLE, της οποίας ο πρόεδρος είπε σχετικά: "Αποφασίσαμε να προωθήσουμε το πρόγραμμα εκμάθησής της ελληνικής, επειδή η κοινωνία μας χρειάζεται ένα εργαλείο που θα της επιτρέψει να αναπτύξει τη δημιουργικότητά της, να εισάγει νέες ιδέες και θα της προσφέρει γνώσεις περισσότερες απ' όσες ο άνθρωπος μπορούσε ως τώρα να ανακαλύψει. Με άλλα λόγια πρόκειται για μία εκδήλωση της τάσεως για επιστροφή στις ρίζες του παγκόσμιου πολιτισμού, που είναι το πνεύμα και η γλώσσα των Ελ-

λήνων.

Επειδή αυτά εμπεριέχουν μία φιλοσοφία με ξεχωριστή σημασία για τους τομείς οργανώσεως και διαχειρίσεως επιχειρήσεων, σε αυτό το συμπέρασμα οδηγήθηκαν και οι Βρετανοί ότι η ελληνική γλώσσα ενισχύει τη λογική και τονώνει τις ηγετικές ικανότητες. Γι' αυτό έχει μεγάλη αξία όχι μόνο στην πληροφορική και στην υψηλή τεχνολογία, αλλά και στον τομέα οργάνωσης και διοίκησης. Αυτές οι ιδιότητες της Ελληνικής γλώσσας, ώθησαν το πανεπιστήμιο Ιβραίν της Καλιφόρνιας να αναλάβει την αποθησαύριση του πλούτου της. Στον H/Y "Ιβύκο" αποθησαύρισαν έξι (6) εκατομμύρια λέξεις και εβδομήντα οκτώ (78) εκατομμύρια λεκτικούς τύπους της γλώσσας μας. - όταν η αγγλική έχει συνολικά 490.000 λέξεις και 300.000 τεχνικούς όρους, δηλαδή ως γλώσσα είναι μόλις το 1/200 της δικής μας.

Το ενδιαφέρον για την ελληνική προέκυψε από τη διαπίστωση των επιστημόνων ότι οι H/Y προχωρημένης τεχνολογίας, δέχονται ως "νοηματική" γλώσσα μόνο την ελληνική. Όλες τις άλλες γλώσσες τις χαρακτηρίσαν "σημειολογικές". "Νοηματική" είναι η γλώσσα στην οποία το "σημαίνον", δηλαδή, η λέξη και το "σημαινόμενο" με άλλα λόγια αυτό που η λέξη εκφράζει, έχουν μεταξύ τους πρωτογενή σχέση. Η ελληνική είναι η μόνη γλώσσα της οποίας οι λέξεις έχουν "πρωτογένεια", ενώ σε όλες τις άλλες είναι "συμβατικές" - σημαίνουν κάτι επειδή έτσι απλώς συμφωνήθηκε μεταξύ εκείνων που τη χρησιμοποιούν (π.χ. στην ελληνική, γεωμετρία = γη + μετρώ, άνθρωπος = ο άνω θρώσκων κ.λ.π.). Έχουμε δηλαδή αιτιώδη σχέση μεταξύ λέξεως - πράγματος, πράγμα ανύπαρκτον σε άλλες γλώσσες.

Οι H/Y θεωρούν την ελληνική "μη οριακή γλώσσα", δηλαδή ότι μόνο σε αυτή δεν υπάρχουν όρια και γι' αυτό είναι αναγκαία στις νέες επιστήμες, όπως η πληροφορική, η ηλεκτρονική, η κυβερνητική κ.α. Αυτές μόνο στην ελληνική βρίσκουν τις νοητικές εκφράσεις που χρειάζονται, χωρίς τις οποίες η επιστημονική σκέψη αδυνατεί να προχωρήσει. Γι' αυτούς τους λόγους οι Ισπανοί Ευρωβουλευτές ζήτησαν να καθιερωθεί η Ελληνική, ως επίσημη γλώσσα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διότι "το να μιλά κανείς για Ε.Ε., χωρίς την ελληνική γλώσσα, είναι σα να μιλά σ' ένα τυφλό για χρώματα".

"Οι ίδιοι οι Άγγελοι κατεβαίνουν και λειτουργούν μαζί με του Έλληνες παπάδες" έγραφε ο Βλαδίμηρος, ο μετά Μέγας Κωνσταντίνος των Ρώσων, παρακολουθώντας τη θεία λειτουργία στην Αγία Σοφία.

Και ο Μέγας Ναπολέων είπε: "Η ωραιότερη γλώσσα του κόσμου είναι η ελληνική που έπρεπε να μιλούν οι θεοί. "Ενώ ο Ρωμαίος νομοθέτης Κουντιλιανός έλεγε: "Η αληθινή παιδεία αρχίζει με την ελληνική γλώσσα". Είναι η μητέρα των επιστημών, της τεχνολογίας, της φιλοσοφίας, της λογοτεχνίας, των καλών τεχνών και των μαθηματικών. Οι γλωσσολόγοι όλου του κόσμου συμφωνούν ότι η ελληνική γλώσσα είναι σημαντικότερη διότι οι λέξεις της είναι αμιγώς πρωτογενείς και η

συντακτική δομή της είναι απaráμιλλη.

Ο διάσημος Δανός Επίσκοπος Νικ. Φ. Γκρούνβιχ (1783-1872) πρότεινε να γίνει η νέα Ελληνική γλώσσα το διεθνές όργανο επικοινωνίας. Και οι Αμερικανοί για μία ψήφο έχασαν την καθιέρωση της ελληνικής γλώσσας ως επίσημης γλώσσας της νεοσύστατης δημοκρατίας - οι Ισπανοί Ευρωβουλευτές έχουν προτείνει στο ελληνικό Κοινοβούλιο τη χρήση της Αρχαίας Ελληνικής - ως επίσημης γλώσσας της Ευρωπαϊκής Ένωσης - αναγκάζοντας τον J. Delor να πει ότι θα ήταν θαυμάσιο μία γλώσσα με ιστορία 4000 χρόνων, μέσω της οποίας έχουν εκφραστεί οι μεγαλύτερες μορφές της παγκοσμίου διανοήσεως, και θεμελιώθηκαν όλες οι επιστήμες, να γίνει η επίσημη γλώσσα της Ε.Ε."

Ο διάσημος Bill Gates τη χαρακτηρίζει ως μοναδική γλώσσα που πρέπει να μελετούν και να χρησιμοποιούν τα στελέχη της Microsoft, επειδή θεωρεί ότι η αρχαία ελληνική είναι η γλώσσα που αρμόζει στη λογική των ηλεκτρονικών υπολογιστών. Ο εθνικός μας ποιητής Διονύσιος Σολωμός τόνιζε ότι η γλώσσα είναι η πατρίδα, αν τη χάσουμε θα γίνουμε απάτριδες με δική μας ευθύνη. "Η γλώσσα μας αποτελεί το σκεύος της ψυχής

της Ελλάδος" (Κ.Τσάτσος). "Και τα κύματα του Αιγαίου μιλούν ελληνικά" μας υπενθυμίζει ο νομπελίστας Οδυσσεύς Ελύτης. Ας παραδειγματιστούμε από τους Γκρεκάνους της Καλαβρίας της Κάτω Ιταλίας, που γράφουν στους τοίχους της πόλης τους "Η γλώσσα είναι πατρίδα".

Είναι η γλώσσα της αρχαίας Ελληνικής ιστορίας. Είναι η γλώσσα του Ελληνικού ονόματος και του χρυσού αιώνα. Είναι η γλώσσα με την οποία ο Μέγας Αλέξανδρος μετέφερε τον ελληνικό πολιτισμό έως την Ινδία "και την κοινή ελληνική λαλιά ως μέσα στη Βακτριανή τη πήγαμε, ως τους Ινδούς", τονίζει ο Αλεξανδρινός ποιητής Κ. Καβάφης. Είναι η γλώσσα με την οποία ο ελληνοισμός κατέκτησε πνευματικά το Ρωμαίο κατακτητή της Ελλάδος. Ο ποιητής Νικηφόρος Βρεττάκος έλεγε: "όταν κάποτε φύγω από τούτο το φως θα ελιχθώ προς τα πάνω - όπως ένα ρυάκι που μουρμουρίζει - κι αν τυχόν κάπου ανάμεσα κάπου στους γαλανούς διαδρόμους συναντήσω αγγέλους θα τους μιλήσω ελληνικά, επειδή δεν ξέρουνε γλώσσες. Μιλάνε μεταξύ τους με μουσική". Γιατί η ελληνική γλώσσα είναι η γλώσσα των Αγγέλων και της Ειρήνης.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΕΠΑΡΧΙΑΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

"Ο Εορτασμός της μνήμης του Ιερομάρτυρα Φωκά"

Ο Σύλλογος Αποστράτων Στελεχών Λιμενικού Σώματος Νομού Αργολίδας την 25η Σεπτεμβρίου 2010 εόρτασε με λαμπρότητα τη μνήμη του προστάτη Αγίου Ιερομάρτυρα Φωκά, επισκόπου Σινώπης, ο οποίος έκαμε στους εν θαλάσση κινδυνεύοντες πολλά θαύματα.

Τη θεία λειτουργία μετ' αρτοκλασίας ετέλεσεν με θρησκευτική κατάνυξη ο Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Μητροσύλης (επίτιμο μέλος του Συλλόγου μας) βοηθούμενος από τον Πατέρα Ιωάννη Μητροσύλη.

Μετά τη θεία λειτουργία προσεφέρθησαν καφές και γλυκίσματα, προσφορά των συζύγων των συναδέλφων μας του τοπικού συλλόγου, τις οποίες ευχαριστούμε.

Στη συνέχεια οι συμμετέχοντες μετέβησαν σε παραλιακή ταβέρνα όπου εγεύθησαν τις νοστιμιές του σεφ της ταβέρνας "το Μαϊστράλι".

Την εκδήλωση μας αυτή ετίμησαν με την παρουσία τους ο Ναύαρχος Π.Ν. (ε.α.) Ι.Π. Κατσαλούλης και ως εκπρόσωπος του Λιμεναρχείου Ναυπλίου ο πλωτάρχης Λ.Σ. Μαρίνος Σπυρίδων.

Ο πρόεδρος και τα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου ευχαριστούν όλους όσους συμμετείχαν στη παραπάνω εκδήλωση, συναδέλφους και μη, και τους εύχονται ο Άγιος Ιερομάρτυρας Φωκάς να βοηθά αυτούς και τις οικογένειές τους.

Ο Πρόεδρος
Αντ/ρχος Λ.Σ. (ε.α.) Μπλάτσος Δημήτριος

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΣ Ε.Α.Α.Λ.Σ.

Από τον Ταμία της Ε.Α.Α.Λ.Σ. Πλοίαρχο Λ.Σ. (ε.α.) ΡΩΤΑ ΒΙΚΕΝΤΙΟ

Κατά το χρονικό διάστημα από 1ης ΙΟΥΝΙΟΥ 2010 έως 30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2010 το Ταμείο της Ε.Α.Α.Λ.Σ. ενισχύθηκε με τις ευγενικές προσφορές από τους φίλους και τα μέλη της, όπως αναφέρεται στον παρακάτω πίνακα.

Α.- ΓΙΑ ΣΤΗΡΙΞΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ "ΛΙΜΕΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ"

ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΑΑΛΣ & ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ Λ.Σ

ΣΟΦΟΥΛΗ-ΜΠΙΡΛΙΡΑΚΗ Αγγελική για τη μνήμη του συζύγου της Υποναυάρχου Λ.Σ. ΜΠΙΡΛΙΡΑΚΗ Κυριάκου ευρώ 50

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗΣ Στέφανος ευρώ 30

ΚΩΤΣΟΒΟΥ Δέσποινα και Κων/να για τη μνήμη του συζύγου και πατρός Πλοίαρχου Λ.Σ. ΚΩΤΣΟΒΟΥ Χρήστου ευρώ 50

ΜΑΡΙΝΟΥ - ΞΑΝΘΟΥ Ναυσικά για τη μνήμη του συζύγου της Ανωτ. Αξιωματικού Λ.Σ. ΜΑΡΙΝΟΥ-ΞΑΝΘΟΥ Ιωάννη ευρώ 100

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ ευρώ 35
ΛΕΣΧΗ Λ.Σ. ευρώ 300

Β.- ΓΙΑ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΩΝ ΣΚΟΠΩΝ ΕΑΑΛΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑΣ Λ.Σ.

ΑΝΩΤΑΤΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ Λ.Σ. εε & εα

ΜΑΚΡΑΚΗΣ Ελευθέριος για τη μνήμη του Υποναυάρχου Λ.Σ. ΠΡΕΒΕΔΟΥΡΑΚΗ Κων/νου ευρώ 50

ΑΝΩΤΕΡΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ Λ.Σ. εε & εα ΠΕΤΡΟΥ Δήμος ευρώ 500

για τη μνήμη του επίτ. Αρχηγού Λ.Σ. Αντιναυάρχου Λ.Σ. ΝΤΟΥΝΗ ΧΡΗΣΤΟΥ ΦΡΑΓΚΙΑΔΑΚΗΣ Ευάγγελος ευρώ 100

ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΑΑΛΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ ΛΣ

Συμμετέχοντες στην εκδρομή της ΕΑΑΛΣ στην ΙΤΑΛΙΑ ευρώ 122

Συμμετέχοντες στην εκδρομή της ΕΑΑΛΣ στην ΝΕΑΠΟΛΗ ΒΟΙΩΝ - ΚΥΘΗΡΑ ευρώ 31

Γ.- ΔΙΑΦΟΡΑ

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ Σωτήριος ετήσια συνδρομή ευρώ 15
Τόκοι από καταθέσεις ευρώ 472,77

Όλους τους πιο πάνω συναδέλφους και φίλους του Λ.Σ. και της Ε.Α.Α.Λ.Σ. τους ευχαριστούμε θερμά για τις οικονομικές ενισχύσεις.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΤΑΜΕΙΟΥ Ε.Α.Α.Λ.Σ. ΓΙΑ ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΑΠΟ 1^η ΙΟΥΝΙΟΥ 2010 ΜΕΧΡΙ 30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2010

Α/Α	ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ	ΙΟΥΝΙΟΣ	ΙΟΥΛΙΟΣ	ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ	ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ	ΣΥΝΟΛΟ
Α. ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ						
1	Ευγενικές προσφορές για στήριξη περιοδικού «ΛΙΜΕΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ»	415,00	0,00	50,00	100	565,00
2	Ευγενικές προσφορές για ενίσχυση της ΕΑΑΛΣ και βιβλίου «ΙΣΤΟΡΙΑΣ Λ.Σ.»	0,00	303,00	0,00	500	803,00
3	Ετήσια συνδρομή μελών ΕΑΑΛΣ.	0,00	15,00	0,00		15,00
4	Τόκοι από καταθέσεις	0,00	34,02	438,75		472,77
5	Πιστωτικό υπόλοιπο την 31-05-2010	100.333,36	0,00	0,00		100.333,36
	ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	100.748,36	352,02	488,75	600	102.189,13
Β'. ΠΑΗΡΣΙΜΕΣ - ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ						
1	Γενικά έξοδα 82 ^{ης} τεύχους περιοδικού «ΛΙΜΕΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ»	0,00	4.757,27	0,00		4.757,27
2	Για λειτουργικά έξοδα γραφείων ΕΑΑΛΣ (ΟΤΕ, ΔΕΗ, δακτυλογραφητής, αναλόγημα Η/Υ, ΦΑΞ φωτοτυπικού κ.λ.π.)	791,59	567,65	266,50	185,61	1.811,35
3	Δαπάνη κοινωφύλων	178,99	180,02	174,82	149,23	683,06
4	Έξοδα κοινωνικών εκδηλώσεων	70,00	50,00	0,00	85	205,00
5	Εξόφληση κατασκευής ιστοσελίδας ΕΑΑΛΣ και ετήσια συνδρομή	736,00	0,00	0,00		736,00
6	Εξόφληση κατασκευής προγράμματος διαγ/σης Μ	847,00	0,00	0,00		847,00
7	Προμήθεια 1 στεφάνου στην εκδόση του Πανελληνίου Συνόλου συνταξιούχων Αστυνομίας Πόλεων υπέρ αναπαύσεως των ψυχών που έπαισαν υπέρ περιόδου στο Δερβένι Κορινθίας	35,00	0,00	0,00		35,00
8	Φόροι τόκων από καταθέσεις	0,00	3,40	0,00		3,40
9	Έξοδα φοροτεχνικής εξυπηρέτησης	0,00	0,00	369,00		369,00
	Σύνολο Εξόδων	2.658,58	5.558,34	810,32	419,84	9.447,08
	Πιστωτικό Υπόλοιπο την 30/09/2010					92.742,05
	Γενικό Σύνολο					102.189,13

Ο ΤΑΜΙΑΣ

ΠΛΟΙΑΡΧΟΣ Λ.Σ (εα) ΡΩΤΑΣ ΒΙΚΕΝΤΙΟΣ--

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ - ΔΙΑΦΟΡΑ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

• Μέσω του περιοδικού μας Λιμενικά Χρονικά, συγχαίρω την κόρη μου Μαρία που πήρε το πτυχίο της Φαρμακευτικής Σχολής Αθηνών και της εύχομαι καλή σταδιοδρομία.

ΚΑΤΣΕΛΟΣ Γεώργιος
Ανθ/σπής Λ.Σ. (ε.α.)

• Στην Διονυσία ΜΠΟΝΟΦΑ, κόρη του συναδέλφου Διαμαντή ΜΠΟΝΟΦΑ Πλοιάρχου Λ.Σ. ε.α., για την εισαγωγή της στην ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΠΑΤΡΩΝ.

Της ευχόμαστε καλές σπουδές, υγεία και καλή τύχη στην ζωή της.

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ ΠΙΤΑ

Γνωστοποιούμε στους συναδέλφους - μέλη της ΕΝΩΣΗΣ μας, ότι η κοπή της Πρωτοχρονιάτικης πίτας για τα μέλη της Ε.Α.Α.Λ.Σ. θα πραγματοποιηθεί την 16η Ιανουαρίου 2011 ημέρα Κυριακή και ώρα 11.00 στην αίθουσα εκδηλώσεων του Ο.Λ.Π.

Παρακαλούνται οι συνάδελφοι - μέλη της ΕΑΑΛΣ να τιμήσουν με την παρουσία τους την εκδήλωσή μας αυτή.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Αποστράτων Λιμενικών Δ.Ε. ενημερώνει τα μέλη για τα παρακάτω:

1) Την 29/1/2011, ημέρα Σάββατο και ώρα 18:30' θα πραγματοποιηθεί κοπή της πίτας στη Λέσχη Αξιωματικών Φρουράς Πάτρας.

2) Την 13/2/2011 ημέρα Κυριακή και ώρα 11:00' - 14:00' στα Γραφεία του Συλλόγου, Γούναρη 1 Πάτρα, θα πραγματοποιηθεί Τακτική Γενική Συνέλευση, παρουσίαση απολογισμού (πεπραγμένων) του Δ.Σ. για τη χρονική περίοδο Ιανουαρίου - Δεκεμβρίου 2010 από τον Πρόεδρο και θα πραγματοποιηθούν Αρχαιρεσίες για την ανάδειξη νέου Δ.Σ. και ελεγκτικής επιτροπής για την τριετία 2011-2013.

3) Παρακαλούνται τα μέλη που επιθυμούν θα θέσουν υποψηφιότητα να το δηλώσουν στη Γραμματεία

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Η ετήσια συνεστίαση της Ε.Α.Α.Λ.Σ. προγραμματίζεται για το Φεβρουάριο 2011.

Περισσότερες πληροφορίες θα ανακοινωθούν στο επόμενο τεύχος του περιοδικού μας που θα κυκλοφορήσει στο τέλος Δεκεμβρίου 2010, ενώ πληροφορίες θα παρέχονται και από την Γραμματεία της Ε.Α.Α.Λ.Σ. τηλέφωνο 210 4119868.

Από το Δ.Σ.

α του Συλλόγου μέχρι και την Πέμπτη 10 Φεβρουαρίου 2011.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΚΑΛΛΙΓΑΣ ΑΝΔΡΕΑΣ
ΠΛΩΤΑΡΧΗΣ Λ.Σ. (ε.α.)

Β. ΣΕΒΗΣ
ΠΛΩΤΑΡΧΗΣ Λ.Σ. (ε.α.)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Σας ενημερώνουμε, ότι το Δ.Σ. της Ε.Α.Α.Λ.Σ. αποφάσισε, ύστερα από αίτημα πολλών συναδέλφων, να; εφοδιάσει τα Μέλη της ΕΝΩΣΗΣ μας με δελτίο ταυτότητας Μέλους της Ε.Α.Α.Λ.Σ.

Κατόπιν αυτού οι συνάδελφοι που επιθυμούν να εφοδιασθούν με το δελτίο ταυτότητας Μέλους της ΕΑΑΛΣ, θα πρέπει να προσκομίσουν ή να αποστείλουν στη Γραμματεία της ΕΝΩΣΗΣ.:

• Σχετική αίτηση με τα πλήρη στοιχεία τους, σύμφωνα με το παρατιθέμενο υπόδειγμα.

• Δύο φωτογραφίες με στολή διαστάσεων ταυτότητας (3Χ3,5)

• Φωτοτυπία της ταυτότητας της ΕΑΑΝ και από τις δύο όψεις.

Εφόσον στερούνται δελτίου ταυτότητας ΕΑΑΝ, φωτοτυπία του Φύλλου Μητρώου αποστρατείας των.

Οι συνάδελφοι που διαμένουν μόνιμα στην επαρχία θα αποστέλλουν ταχυδρομικά την αίτηση με τα απαιτούμενα δικαιολογητικά και θα παραλαμβάνουν την ταυτότητα με συστημένη επιστολή από την ΕΑΑΛΣ.

ΑΙΤΗΣΗ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ Ε.Α.Α.Λ.Σ.

ΟΝΟΜΑ:

ΕΠΩΝΥΜΟ:

ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΡΟΣ:

ΒΑΘΜΟΣ ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΙΑΣ:

ΒΑΘΜΟΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗΣ:

ΑΡ. ΔΕΛΤΙΟΥ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ:

ΟΜΑΔΑ ΑΙΜΑΤΟΣ - RHESUS:

ΑΜΚΑ:

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ:

ΤΑΧ. ΚΩΔΙΚΑΣ:

ΤΗΛΕΦΩΝΟ:

Επισυνάπτονται

Δύο φωτογραφίες

Φωτοτυπία ταυτότητας ΕΑΑΝ

ή φωτοτυπία Φύλλου Μητρώου

Ο ΑΙΤΩΝ

Εν απλώ λόγω

Γιάννης Ανδρικόπουλος, Λογοτέχνης

Κώστας Μιχ. Σταμάτης
Υποναύρχος Λ.Σ. (ε.α.)

ΘΑΛΑΣΣΙΝΕΣ ΨΥΧΕΣ

ΑΤΙ

Το θαλασσινό κοιμητήριο δίπλα στις αποσταμένες ψαρόβαρκες μετράει, στις αράγιστες καλοκαιρινές ώρες, τους άσπρους σταυρούς και την ασύνορη σιωπή του, τους ανήσυχους γλάρους που το γυροφέρνουν καθώς ο ουρανός αποκοιμίζει τ' άστρα του. Λευκές οι αλκυόνες, λευκά και τα βότσαλα στην άμμο, κάτασπρες οι προσδοκίες των κοριτσιίστικων κόρφων στα σοκάκια της παρθενικής αγάπης...

Βγαίνουν τα ορφανεμένα απόβραδα:
- Οι άσπρες ψυχές από το κοιμητήριο, τα αμόλυντα όνειρα των άγουρων παρθένων, οι ασημένιες ανταύγιες της θαλασσινής ρέμβης. Ακροβατούν, όλοι αντάμα χειροπιασμένοι, ανάμεσα στη ζωή και το θάνατο, πάνω στην οριογραμμή της στιγμής και της αιωνιότητας, ανάμεσα στο απροσδιόριστο σύνορο της κρυφής χαράς που αχνοφέγγει και της ανεκπλήρωτης πεθύμιας που αργοσβύνει.

Εδώ οι άνθρωποι, συνταιριάζουν τις πεθύμιες και τις βουλές τους τα βήματά τους, αργά, βαριά, περίσκεπτα, πάνω στην Ελίκεια γη που κρυφανασαίνει ηδονικά, πάνω στην Ποσειδώνια κυριαρχία των γαλανών νερών. Ανάμεσα στο φως του πελάγου και της στεριάς εδώ που σεργιανάνε οι ίσκιοι θεών και ημίθεων, στέκομαι γυμνός κι απέριττος... Νιώθω το θρίαμβο της θάλασσας πάνω στην ασχήμια και το χρόνο, νιώθω την ομορφιά και την αρμονία της, μνήμη κι αιωνιότητα, να περπατάνε αντάμα, πάνω στο λίκνισμα και στον κυματισμό του πελάγου...

Υποναύρχος Λ.Σ. (ε.α.)
Φραγκίσκος Παντελέων

Η εικόνα διά δυο

Αν η πρώτη ζει μες στο φως
η δεύτερη εικόνα
προτίμησε τη σκιά.
Αν η πρώτη έχει για σύντροφο
το θόρυβο της εντύπωσης,
η δεύτερη ζει με το χρόνο
της αναμονής και της υπομονής,
κρατώντας σφιχτά τη γνώση,
είναι έτοιμη να μας τη δώσει
αρκεί να κάνουμε την υπέρβαση.

(Ανέκδοτο)

"Κυριακή, 4 Ιουλίου. Μια άμαξα, με τρεις επιβάτες και τον αμαξά, πήγαιναν περίπατο στην παραλιακή της Θεσσαλονίκης, όταν ξαφνικά το άλογο, βλέποντάς μπροστά του ένα πελώριο πολύχρωμο αερόστατο, αφήνιασε και για να το αποφύγει, έστριψε προς την άκρη του κρηπιδώματος, με αποτέλεσμα να παρασύρει τον αμαξά και τον άντρα της συντροφιάς, στη Θάλασσα, ενώ η γυναίκα και το παιδί σώθηκαν, πηδώντας πριν από την πτώση στο νερό. Περαστικοί έπεσαν στα νερά και διάσωσαν τους δυο άντρες, ενώ το αβοήθητο άλογο, παρασυρμένο από το βάρος της άμαξας - πνίγηκε...". Ειδήσεις της 4 Ιουλίου 2010.

Ιούλης κι ήταν Κυριακή. Κι εσύ στο μεδούλι.
Ο μπάρμπα - Γιώργης φόρτωσε, γελώντας τους πελάτες κι εσύ πιστό στ' αφεντικό, όπως και κάθε μέρα, με το κεφάλι σου ψηλά, περήφανο κι αντρίκειο, ξεκίνησες περίπατο να πας τη συντροφιά σου. Έλαμπε πάνω ο ουρανός κι αχνόπαιζεν ο μπάτης κι η Νύφη του Θερμαϊκού νείρονταν ξιπασμένη. Κι ηχούσαν γύρω ρυθμικά στη γη τα πέταλά σου και κάθε τόσο' ο αμαξάς χτύπαγε το κουδούνι.

Δεν ξέρω σου το όνομα: Ψαρής, Ντορής για Βλάχκος!

Όμως πιο πέρα ξάνοιξες πελώριο ένα θηρίο άσπρο, κοκκινοπράσινο και τρόμαξες, αδέρφι, κι άλλη ποριά μην έχοντας, ξέφυγες προς την άκρη κι έπεσες στο Θερμαϊκό, μ' άμαξα κι αναβάτες...

Μάνα και κόρη πήδηξαν έγκαιρα, μα οι άντρες βρέθηκαν ξάφνου στα νερά, ενώ εσύ πιο πέρα αγωνιζόσουν να σωθείς απ' τα βαριά δεσμά σου... Περαστικοί πέσαν πολλοί να σώσουν τους δυο άντρες, ενώ συ χαροπάλευες κι η άμαξα σ' ετράβα μ' όλο το βάρος στο βυθό. Κι εσύ, άτυχο άτι, να κολυμπήσεις πάσχιζες, δίχως καμιά βοήθεια!

Αλίμονο, λεβέντη μου, ως σώθηκαν οι άνθρωποι, σένα σε ρούφαγε βαθιά της θάλασσας το στόμα...

Δε θα ξεχάσω όσο θα ζω, τα χλμιντρίσματά σου, του κεφαλιού το τίναγμα, να πάρεις μian ανάσα, στην επιφάνεια να σταθείς, να σπάσεις τα δεσμά σου! Μόνο σου δεν εσώθηκες, της γης μας παλικάρι, εσύ ο παντοδύναμος σύντροφος του ανθρώπου.

Χάθηκες, γιατί μια ζωή, γιά να κουβά νεράκι κι ένα ταίρι στο ντουρβά, πρόσφερες τη ζωή σου. Ποτέ σου δεν επίστεψες, πως για να σε προσέξουν, βαρύ έπρεπε αντίτιμο να έχει η δούλεψή σου.

Αθήνα, 4 Ιουλίου 2010

Βιβλιοκρισία

ENRICO MARCO CIPOLLINI:
"Εισαγωγή στο έπος "Λέων Σγουρός"
του Κώστα Μ. Σταμάτη
Γράφει ο Ενρίκο Μάρκο Τσιπολλίνι

Ο Ποιητής, συγγραφέας και μελετητής Κώστας Μιχ. Σταμάτης συνέθεσε με επιτυχία έπος, σε πάνω από 12.000 στίχους, με θέμα τον Λέοντα Σγουρό, ηγεμόνα του Ναυπλίου, αφηγούμενος τις περιπέτειες ενός τέτοιου ήρωα της ελληνο - βυζαντινής ελευθερίας, με όλες τις γεμάτες καπνό κορυφές του μύθου και πώς μια τέτοια σύνθεση συνδέεται πιο πολύ με τις γνωστές "Σταυροφορίες", για τις οποίες θα μιλήσουμε.

Οι Σταυροφορίες υπήρξαν κατευθυνόμενες από τον πάπα Ουρβανό Β, που είχε συνεννοηθεί με τον Αλέξιο Κομνηνό (που πέθανε το 1118), ο οποίος είχε ζητήσει φρουρές και στρατό από τους Χριστιανούς της Δύσης, για να αντιμετωπίσει τους Σελτζουκίδες Τούρκους, που απειλούσαν από το Βορρά τη βυζαντινή αυτοκρατορία και εμποδίζαν με τα όπλα την είσοδο των Χριστιανών προσκυνητών στον Πανάγιο Τάφο. Αλλά βέβαιο είναι ότι ο Αλέξιος δεν περίμενε μια Σταυροφορία με την πραγματική έννοια του όρου, αλλά μια απλή στρατιωτική βοήθεια.

Τότε γιατί οι Σταυροφορίες;

Πίσω από το χριστιανικό Σταυρό στην πραγματικότητα παίζονταν παιχνίδια δυνατότητας και επίθεσης όχι μόνο στους Τούρκους και στους Μουσουλμάνους γενικά από την πλευρά των Χριστιανών της Δύσης, αλλά εναντίον αυτής της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, η οποία ήταν το τελευταίο ισχυρό προπύργιο της Χριστιανοσύνης, αποδεικνύει αυτό, που πιο, πάνω είπαμε.

Ωστόσο, με τις Σταυροφορίες, τουλάχιστον τις πρώτες, συγκεντρώθηκε από τη λατινική Ευρώπη ένας σурφετός φτωχών, που κατοικούσαν στη Δύση (πρόκειται για μια σταυροφορία "όχι επίσημη", που οδήγησε ο φανατικός Πέτρος ο Ερημίτης).

Την Δ' Σταυροφορία, από την οποία γεννήθηκε η Λατινική Αυτοκρατορία της Ανατολής, ακολούθησε μια αληθινή στην κυριολεξία σφαγή κατά της ανθρωπότητας (παραπέμπουμε στην ενδιαφέρουσα και αντικειμενική μελέτη του S. Runciman., "Ιστορία των Σταυροφοριών", Einaudi, Torino).

Η Δ' ήταν μια Σταυροφορία, που τα προβλήματα, με τις λεηλασίες και τις επιδρομές εναντίον των Ελλήνων, επιδείνωσε την κατάσταση στον χριστιανικό κόσμο, Ανατολής και Δύσης, σκορπώντας ακόμα μίσος ανάμεσα σε Έλληνες και Λατίνους. Από εδώ η ενθάρρυνση στην

ένωση των Χριστιανών και οι συγνώμες του πάπα Παύλου Ιωάννη Β' για το μαστίγιο, που κράτησαν οι Χριστιανοί της Δύσης, ιδίως σε αυτή την τρομερή και απάνθρωπη Σταυροφορία.

Εδώ, σε τούτη την ίδια περίοδο, παρεμβάλλεται το έπος του Κώστα Μιχ. Σταμάτη, το οποίο μας θυμίζει ότι ο Λέων Σγουρός αντελήφθη ότι οι Χριστιανοί της Δύσης είχαν σαν μοναδικό σκοπό να αλώσουν την Κωνσταντινούπολη, συγκαλύπτοντας μέσα στη χριστιανική τους ιδεολογία τα θηριώδη εγκλήματά τους. Υπενθυμίζουμε ότι το Βυζάντιο είχε παραμείνει το λίκνο της Ελληνικής Αρχαιότητας!

Ο Λέων, σύμβολο δικαιοσύνης και ελευθερίας, προσπάθησε να εμποδίσει τις ορδές του Βοιφάτιου του Μομφερρατικού, μετά την άλωση της Κωνσταντινούπολης στις 13 Απριλίου του έτους 1204. Με αληθινή τόλμη ο ηρωικός Λέων Σγουρός πολέμησε κατά των Λατίνων στα Τέμπη και στις Θερμοπούλες, δίκαια αντιμετωπίζοντας τους επιδρομείς Λατίνους στα ελληνικά εδάφη. Ο Λέων και ο στρατός του, επιχείρησαν μάταια να αμυνθούν επίσης στην Κόρινθο. Κλείστηκε, πράγματι ο Λέων, στο κάστρο του Ακροκορίνθου και εκεί αντιστάθηκε με απεριγράπτο θάρρος επί πέντε ολόκληρα χρόνια. Ο Λέων, ήδη εξαντλημένος (δεν μπορούσε να του δοθεί βοήθεια από τους άλλους Έλληνες ηγεμόνες), πέρασε στο θρύλο. Τούτος ο θρύλος αφηγείται ότι ο ήρωας αυτοκτόνησε, πηδώντας με το άλογό του από την ψηλότερη κορυφή του κάστρου του Ακροκορίνθου, παίρνοντας μαζί του την Αγάπη του ή την Ανάσα της Ελευθερίας του Ελληνικού Λαού, χτυπημένος άδικα από τα τιποτένια

συμφέροντα, της άλωσης της Κωνσταντινούπολης από τους Λατίνους της Δύσης.

Στο επιβλητικό έπος του Σταμάτη, εξιστορείται, πλέκοντας με σοφία τις περιπέτειες τις σαρκικής και πνευματικής αγάπης του Λέοντα Σγουρού με την κόρη του Ιωάννη Σαρρή από την Κόρινθο, παρά το γεγονός ότι ο Σγουρός είχε νυμφευθεί (ήταν όμως γάμος απλά συμβατικός για λόγους δυναστειακούς, από καθήκον και όχι από αληθινή και με χτυποκάρδια αγάπη) τη θυγατέρα ήδη πριγκιπέσσα του βυζαντινού αυτοκράτορα Αλέξιου.

Εδώ, με τη σύνδεση μύθου, αγάπης και αληθινής ιστορίας, το έπος του Σταμάτη, αποκτά τραγικές και συγχρόνως ρομαντικές αποχρώσεις, που χαρίζουν στο σύνολο περισσότερη γοητεία.

Η μεγάλη αξία του ποιητή και συγγραφέα από την Κόρινθο, που ζει ωστόσο στην Αθήνα, Κώστα Μιχ. Σταμάτη, βρίσκεται κυρίως στο κοίταγμα του Λέοντα Σγουρού από κάθε πλευρά, χωρίς να αποκλείει καμιά. Πετυχαίνει να υφάνει ο Σταμάτης σε αυτούς τους στίχους μύθο, ι-

στορία αληθινή και προσωπική του μεγάλου Έλληνα ήρωα, ίσως αρκετά λησμονημένου. Το έπος, μπορούμε άνετα να πούμε, έφερε κάτω από νέο φως την τόσο ξεκάθαρη περιπέτεια του Λέοντα, ηγεμόνα του Ναυπλίου: περιπέτεια φωτεινή ενός πνεύματος μεγαλόψυχου και ελεύθερου.

Μια αληθινή και βαθιά ευχή επιτυχίας στο φίλο συγγραφέα και ποιητή Σταμάτη, που συνέθεσε και κοίταξε πολλές φορές, με τόσο μόχθο, αυτή τη δύσκολη ιστορική σελίδα στους στίχους του, άψογα δουλεμένους, πετυχαίνοντας έτσι να φέρει στην επικαιρότητα το λαμπρό ήρωα, Λέοντα.

Σαν δείγμα γραφής παραθέτω το "Προοίμιο" του έπους (σελίδες 1-30):

(Μετάφραση Κώστα Μιχ. Σταμάτη)

Όταν του κόσμου ο βασιλιάς οδεύει προς τη δύση και πέφτουν οι εκατόπηχες σκιές του Ακροκορίνθου στ' απόγκρεμα και στα ριζά του τιμημένου κάστρου κι έρχεται απρόσμενα πυκνή η δειλινή αποσκιούρα, τότε ξυπνάνε στο βουνό οι μνήμες κι οι νεράιδες, κι ακούς τη νύχτα κλάματα, θρήνους και μοιρολόγια παιδιών, αντρών και γυναικών, που αέναα σαλεύουν στο περιγύρι του Καστριού, λες και σε ξόδι πάνε...

Μα πλειότερον ο καλπασμός μακρανηχάει αλόγου, που καβαλάει ο Σγουρός με τη γλυκιά του Ρήνα, σκορπώντας γύρω μουσική μιας θείας λιτανείας... Κι άλλοτε έρχεται κοντά κι άλλοτε ξεμακραίνει, καθώς ο αφέντης του Αναπλιού περιπολεί στο κάστρο, να το κρατήσει λεύτερο απ' της Φραγκιάς τα χέρια. Τότε γερόντοι και γριές και τωρινοί αντρειωμένοι, σε συντυχιάν συνάζονται και μόλογο αρχινάνε και τρέχει ο νους τους άνεμος, οχτώ αιώνες πίσω, τότε, που βουλήθηκαν οι Φράγκοι να πατήσουν το θέμα το ελληνικό και τον τρανό Μορέα.

Και ο Σγουρός ο Λέοντας, των Σγούρηδων ο γόνος, σήκωσε με το ασκέρι του όπλα στο Μπονιφάτη και κράτος έστησε Ρωμιών, πού' φτασεν ως τα Τέμπη. Δυο χρόνια τους πολέμησε ο Σγούρος τους Λατίνους και τέσσερ' αντιστάθηκε στο κάστρο της Κορίνθου, να σκλαβωθεί, εμποδίζοντας ο ανίκητος Μορέας.

Μετ' από δέκα ενιαυτούς, μετ' από δέκα κύκλους, καθώς τό 'γραψε η μοίρα του, προτίμησε να πέσει με το φαρί του στο γκρεμό, απ' την κορφή του κάστρου, παίρνοντας με το θάνατο, τη λευτεριά μαζί του...

ANTONIA IZZI RUFO: "Ο Κώστας Μιχ. Σταμάτης και η Αρκαδία"

Γράφει η Αντωνία Ίτσι Ρούφο

Επίμονος ερευνητής αρκαδικών κειμένων ο Σταμάτης, ολοκλήρωσε και κυκλοφόρησε στα ελληνικά, αυτή την περίοδο, τη μετάφραση της "Αρκαδίας" του Ιάκωβου Σαννατσάρου, έργο, που μοιάζει πολύ με τη "Νέα Ζωή" του Δάντη, στο ότι και αυτή είναι συνθεμένη από μέρη σε πεζό και μέρη σε στίχους. Ξανασυνδέεται με τον λίβελλο του Δάντη ακόμη και στο περιεχόμενο: εδώ είναι η διήγηση μιας νεανικής αγάπης του συγγραφέα, που την αφηγεί-

ται στη γλώσσα του λαού, αλλά με τρόπους και ύφος του βουκολικού Βιργιλίου. Η εργασία απαιτεί χρόνο και ενασχόληση, γιατί ο μεταφραστής συναντιέται με έναν Ιταλό, που δεν είναι και εκείνος σύγχρονος. Ο δικός μας επιδέξιος μεταφραστής όμως, γνωρίζει αρκετά καλά τη γλώσσα μας και καταφέρνει να αποκρυπτογραφεί χωρίς ιδιαίτερες δυσκολίες όρους και εκφράσεις έξω από τη μόδα. Σχεδόν όλα τα έργα του Σταμάτη, έχουν σαν κέντρο ενδιαφέροντος τον βουκολικό κόσμο της μυθικής Αρκαδίας ("Αρκαδικός εσπερινός", "Η αρπαγή της τσελιγγοπούλας", "Ο μνηρός ο βουκολικός" κ.ά.). Χώρα (η Αρκαδία) καταγωγής της ελληνικής φυλής, έτσι όπως είναι επικυρωμένο από το χρησμό των Δελφών, τούτη η περιοχή, υπήρξε τόπος "απέραντης γαλήνης και ευτυχίας". Περιγράφεται σαν "Επίγειος Παράδεισος", ιδανικός, αντικειμενικός σκοπός, στον οποίο συρρέουν "πνευματικά" πρόσωπα από κάθε άκρη της γης. Οι άνθρωποι περνούσαν το χρόνο τους, "τραγουδώντας στοχαστικά", ονειρευόμενοι, μιλώντας για την αγάπη, προσηλωμένοι και διασκεδάζοντας με τη μουσική και την ποίηση.

Εκεί συζούσαν άνθρωποι και θεοί μαζί, νύμφες και φαύνοι και οι βοσκοί με τα κοπάδια τους. Ο θεός Παν ήταν πάντοτε παρών, έπαιζε τον αυλό του, σεργιάνιζε με τη συντροφιά των νυμφών και των Πανίσκων, με τα μονοκέρατά του γίδια και τα μαυροτριχάτα πρόβατά του και "εξασφάλιζε τη θεία δύναμη και τη γονιμοποιό δράση". Ο Σταμάτης καθορίζει επακριβώς την ασυνήθιστη ευτυχία, που απολαμβάνει στο πανέμορφο και φανταστικό τοπίο, έστω και χαμένο: "έφυγε δίχως επιστροφή...". "Τόπος φανταστικός", γράφει, υπαινισσόμενος την Αρκαδία και σε άλλη σελίδα του ίδιου βιβλίου ("Αρκαδικός εσπερινός"), λέει: "Με το πέρασμα των εποχών απόκτησε (η Αρκαδία) ιδανική διάσταση... εδώ όλοι έσπευδαν, γιατί τη θεωρούσαν ότι ήταν η Εδέμ, ο "Επίγειος Παράδεισος".

Αληθινός ή φανταστικός κόσμος η Αρκαδία; Και το ένα και το άλλο. Αληθινός, γιατί υπάρχει πραγματικά στην Ελλάδα, στην Πελοπόννησο, "μια τοποθεσία χαρούμενη και γελαστή, πηγή μιας ειδυλλιακής και μακάριας ζωής, διαχωρισμένη με σαφήνεια από το όλο της ζωής... Η έλθειψη προσβάσεων επικοινωνίας, ευνοεί την απομόνωση του τόπου, παρεμβάλλοντας σοβαρές δυσκολίες στον εκσυγχρονισμό των οικονομικών καταστάσεων, που ακόμη και τώρα είναι βασικές πάνω στην ποιμενική τέχνη και τη γεωργία" (Εγκ. Labor).

Κόσμος φανταστικός, γιατί μυθοποιημένος, με την αλληγορία του "ιδεώδους της ευτυχίας" του ατέλειωτου ταξιδιού προς την "ουτοπία", με το όνειρο, μετά την ελπίδα μιας λαχτάρας, που ποτέ δε θα γίνει πραγματικότητα "στη σύντομη και προσωρινή ζωή της ανθρωπότητας".

Το αρκαδικό πνεύμα είναι μεταφορά ανεπιτήδευτης και αυθεντικής ζωής, αναγεννητική ανάσα στην αγκαλιά της φύσης. "Το πνεύμα του Αρκαδισμού έκανε το γύρο του κόσμου", γράφει ο συγγραφέας "και πολλοί συγγραφείς έκαναν να "ξαναγεννηθούν" οι βουκολικές φιγούρες σε έναν περίγυρο γεμάτον από σφρίγος και αθωότητα δημιουργίας: Ο Θεόκριτος και ο Στησίχορος στα πλούσια βοσκοτόπια της Σικελίας, ο Βιργίλιος στα "Γεωργικά" και

στα "Βουκολικά" του και στο 8° βιβλίο της "Αινειάδας" του, ο Βοκκάκιος, ο Τάσσο, ο Γκαίτε, ο Μοντεμαγιόρ, ο Πουσσέν, ο Μίλτον, ο Σαίξπηρ και άλλοι ακόμα".

Στην αέναη περιπλάνησή του για την αναζήτηση μιας ευτυχίας, που δεν τη βρίσκει, που δεν υπάρχει πλέον, στην πονεμένη του σύγχυση, ο άνθρωπος δεν υπακούει και για να παρηγορηθεί, κλείνει μέσα του σε κανάλια σοβαρών καταστάσεων, στις οποίες το όνειρο και η ελπίδα γίνονται συνένοχοι, αφού η δική του θέση είναι καθαρή αυταπάτη και η ζωή πικρή πραγματικότητα. Δυστυχισμένος γι' αυτό; Ίσως. Μόνο με αυτόν τον τρόπο όμως, νιώθει ζωντανός, ανακαλύπτει την αληθινή του ταυτότητα, γιατί ζει (περιεργο παράδοξο) για να βάλει σε κίνηση τον ατέλειωτο πόνο, να κατανοήσει τη ζωή σαν αγωνία και απελπισία και λαχτάρα ανικανοποίητη.

Αρκαδία: συνώνυμο αρχέγονης ευτυχίας, που έζησε, συμβιώνοντας με τη φύση, πλασμένη από ηρεμία, αναμελιά, χαρά, γνήσια ομορφιά, αρώματα και χρώματα ουράνιων λουλουδιών και χλωρασιές της γης, τραγούδια ποταμών και πουλιών, γλυκά σφυρίγματα του αγέρα, αρμονία αστεράτης νύχτας και βραδιές φεγγαρόλουστες, λυκόφως, χρωματισμένο από τον ήλιο και ουράνια τόξα, που συνεχώς αλλάζουν χρώματα, βελάσματα, χαρούμενες φωνές από βοσκούς και βοσκοπούλες, αχού από λαγούτα, φλογέρες και γκαίντες... Ο Σταμάτης εκφράζεται με ένα άδολο γλωσσικό όργανο, μιας ευαγγελικής απλότητας. Η ποίησή του, που αναβλύζει ακόμη και στα πεζογραφήματά του, είναι και τυπικά σύμφωνη με το ελληνικό πνεύμα, τη γενέθλια γη, το λίκνο του πολιτισμού και την πλατιά γνώση.

(Μετάφραση Κώστα Μιχ. Σταμάτη)

Γιώργου Σπηλιώτη: "Μαρίνος Χιόνης, το παιδί, που άλλαξε το πεπρωμένο του". 2010
Υποναύρχου Λ.Σ. (ε.α.) Κώστα Μιχ. Σταμάτη

Ο Κεφαλλονίτης ποιητής και συγγραφέας Γιώργος Σπηλιώτης εξέδωσε πρόσφατα τη βιογραφία του συμπατριώτη του διεθνούς φήμης οφθαλμιάτρου Μαρίνου Χιόνη, με τον παραπάνω τίτλο. Πρόκειται για ένα βιβλίο 130 σελίδων, στο οποίο ο συγγραφέας με σεβασμό, αγάπη και υπευθυνότητα, ξετύλιξε το κουβάρι της ιδιαίτερα ενδιαφέρουσας ζωής ενός επιστήμονα, που ξεκίνησε ταπεινά από το χωριό του και έφτασε στην κορυφή της παγκόσμιας ιατρικής επιστήμης, ενός επιστήμονα με ήθος, θέληση, πάθος και ανθρωπιά.

Ο Γιώργος Σπηλιώτης, σκύβοντας στο δύσκολο ξεκίνημα του πρωταγωνιστή του, σε μια εποχή καθολικής φτώχειας και δυστυχίας, περιγράφει με τρόπο γλαφυρό και αληθινό, τη ζωή της επαρχίας, έτσι όπως αυτή κυλούσε με αργούς ρυθμούς στο νησί της Κεφαλονιάς, όπου η ανέχεια, ο κλειστός περίγυρος, η αυστηρότητα των ηθών, αλλά και η άνθηση των αξιών της ζωής,

Μέσα από τις σύντομες αναζητήσεις του συγγραφέα σ' αυτό το μέρος του βιβλίου, οικοδομείται τέλεια η πρώτη μη θέληση, ωριμότητα και δύναμη του πρωταγωνιστή του Μαρίνου Χιόνη, ο οποίος, αφήνοντας το στενό ορίζοντα του χωριού του, είναι ήδη εφοδιασμένος με το δυναμικό του εξοπλισμό, για να σταθεί σε άλλους τόπους μέσα και έξω από την Ελλάδα, ν' αγωνιστεί θαρραλέα και να υποτάξει στο τέλος τη σκληρή του μοίρα σε καλομοίρα και επιτυχία.

Οι λεπτομέρειες, που ο συγγραφέας σταχυολογεί και καταχωρίζει στο βιβλίο του, αναδίνουν το άρωμα της γνησιότητας, της αλήθειας και της ανθρωπίνης στάσης. Αυτή η αφήγηση και τα γεγονότα που χαλύβδωσαν τον ήρωά του συγκινούν βαθειά και αφαρπάζουν τον αναγνώστη να δει την πιο πέρα τύχη αυτού του πανέξυπνου και δυναμικού νέου.

Η δικαίωση, με την καθολικότητά της, έρχεται στην άλλη πλευρά του Ατλαντικού όπου ο φτωχός νησιώτης εξελίσσεται σε παγκόσμιας εμβέλειας επιστήμονα, ο οποίος στην λαμπρή του πορεία δε θα λησμονήσει τη γενέτειρά του, που τον πλήρωσε κατάστημα με τη στάση της, αλλά και την Ελλάδα, όπου πρόσφερε τις πολύτιμες υπηρεσίες του.

Ο Γιώργος Σπηλιώτης δεν περιπτολογεί σε ανούσιες λεπτομέρειες, αλλά επιλέγει τους σταθμούς της ζωής του βιογραφούμενου, τους οποίους φωτίζει με ενέργεια με πλήθος οπτικών θεώρησης της προσωπικότητας του ήρωά του. Στην αφήγησή του, όπου παρεμβαίνει η λεπτομέρεια, ο συγγραφέας σκιαγραφεί τις βαθύτερες όψεις του ψυχισμού του Μαρίνου Χιόνη, έτσι ώστε ο αναγνώστης να επικοινωνεί ομαλά με τη ζωή και τη δράση του πρωταγωνιστή και παράλληλα να μεταγίγξει τη συγκίνησή του μέσα από ποικίλα σημεία και πράξεις του βιογραφούμενου.

Το ύφος του συγγραφέα είναι καθαρό, απλό, τερπνό και παραστατικό, ενώ ο λόγος του σε όλο το βιβλίο διακρίνεται για την αλήθεια, το σεβασμό και την ευγένεια τόσο προς τον ήρωα όσο και προς τον αναγνώστη. Η εκφορά αυτού του λόγου είναι πυκνή, ευχάριστη και πλημμυρίζει από βαθύ αίσθημα ανθρωπιάς, καθώς προσεγγίζει τη ζωή και το έργο του ήρωά του και λαχταράει να το αναπλάσσει ατόφιο και αυθεντικό, ώστε να μην ξεφύγει από την ατμόσφαιρα και το χώρο του. Ο συγγραφέας με προσοχή αφηγείται τα γεγονότα, στοχάζεται, δοκιμάζει λυρικές και συναισθηματικές εξάρσεις και αφήνει την ποιητική του ταυτότητα, εκεί όπου ο ήρωάς του, ανυψώνεται σε πράξεις δυναμικές και ανθρωπίνου μεγαλείου.

Έτσι όπως είναι γραμμένη αυτή η σύντομη αλλά μεστή βιογραφία, αποκτά παιδευτική χροιά και μεταβάλλεται σε λόγο διδασχής και μίμησης. Η ανθρωπιά του συγγραφέα συναντιέται με την ανθρωπιά του Μαρίνου Χιόνη και στο σημείο τούτο του βιβλίου γίνεται λόγος παρήγορος στον νέο και στον χεμαζόμενο άνθρωπο της εποχής μας: η εργατικότητα, η θέληση, το κυνήγι του χρόνου και της γνώσης, ο αγώνας για επιβίωση και επιτυχία, η πολυπρόσωπη έκφραση ανθρωπιάς και η αγάπη προς τον συνάνθρωπο, είναι εκείνα τα ψήγματα ανθρωπίνης αλληλεγγύης και αγάπης. Γι' αυτό το βιβλίο αυτό του Γιώργου Σπηλιώτη είναι ένα βιβλίο ανθρωπιάς, ευγένειας και πνευματικότητας.

Ένα ακόμη γνώρισμα, που χαρακτηρίζει το βιβλίο εί-

να η πλούσια εικονογράφηση, η οποία επαγωγικά συμπορεύεται και ενισχύει με εικόνες την αφήγηση και την κάνει πιο ζωντανή και πιο παραστατική. Συνολικά 63 εικόνες (29 φωτογραφίες, 31 επιστολές, δημοσιεύματα, διάφορα και 3 εικόνες) στο καλοτυπωμένο και ιδιαίτερα φροντισμένο βιβλίο που έχει τον τίτλο “Μαρίνος Χιόνης, το παιδί που άλλαξε το πεπρωμένο του”.

Συγχαρητήρια στον Γιώργο Σπηλιώτη, που μας πρόσφερε ένα βιβλίο (έχει εκδώσει άλλα τρία ποιητικά), αληθινό, διδακτικό και κυρίως ανθρώπινο, καθώς είναι ο ίδιος και ο εκλεκτός ήρωάς του.

**Πόπη Χαλκιά - Στεφάνου “Προσκύνημα στη Μονή Παμμεγίστων Ταξιαρχών Νενήτων Χίου” (Ιστορικό - Λαογραφία - Θαύματα), 2010
Υποναύρχου Λ.Σ. Κ.Μ. Σταμάτη**

Η κ. Πόπη Χαλκιά Στεφάνου, μετά από μια μακρά και εξαιρετικά γόνιμη συγγραφική πορεία στο χώρο της χριστιανικής ιστορίας και όχι μόνο, αφού είναι ταυτόχρονα και δόκιμη πεζογράφος και ποιήτρια, μας προσφέρει τώρα ένα νέο της έργο από τον ίδιο χώρο με τον τίτλο: “Προσκύνημα στη Μονή Παμμεγίστων Ταξιαρχών Νενήτων Χίου” με τον υπότιτλο: “Ιστορικό - Λαογραφία - Θαύματα”. Η έκδοση, που είναι ιδιαίτερα επιμελημένη και πολυτελής, είναι της

Μονής Παμμεγίστων Ταξιαρχών και προσφέρει απόφοιο το λυτρωτικό θυμίαμα του ιερού χώρου, με σεβασμό, αγάπη και ευλάβεια.

Το ευλαβικό τούτο προσκύνημα περιλαμβάνει τρεις μεγάλες ενότητες: Τα Ουράνια Τάγματα, το ιστορικό της Μονής και τα Θαύματα της πανίερης εικόνας του Αρχιστρατήγου.

Στην πρώτη ενότητα αναλύεται ο τόπος και ο χρόνος δημιουργίας των Αγγέλων, οι ιδιότητές τους, οι σκοποί και οι αποστολές, τα Εννέα Τάγματα, οι Πεπτωκότες Άγγελοι, η προσκύνηση.

Στην επόμενη ενότητα η συγγραφέας ιχνηλατεί την ιστορική διαδρομή της Μονής από το όραμα της Ηγουμένης, ως τη λήθη στην πορεία των αιώνων, μετά τη σφαγή, για να καταλήξει στην νέα μορφή και υπόσταση της Μονής: Νάρθηκας, Κυρίως Ναός, Άγιο Βήμα, Ιερά Λείψανα, παρεκκλήσι, κτίσματα Περιβόλου και τη συνεχή ανακαίνιση.

Τέλος στην τρίτη ενότητα αναφέρονται τα θαύματα, ταξινομημένα στις υποενότητες: Η θαυματουργική Του Χάρη, με 11 θαύματα και Άλλες διηγήσεις με 9 θαύματα.

Το έργο ολοκληρώνεται με 2 Απολυτίκια, ένα Πρόλογο και μια Εισαγωγή, τη Δήση του Αρχιστρατήγου Μιχαήλ, τον πίνακα Γενικής Βιβλιογραφίας και πλήθος Εικόνων.

Στις 160 σελίδες του βιβλίου, η έμπειρη συγγραφέας

καταχωρίζει όλα εκείνα τα στοιχεία τα οποία ο πιστός αποκομίζει από ένα κατασκευτικό προσκύνημα στην πανίερη Μονή των Παμμεγίστων Ταξιαρχών Νενήτων Χίου. Ο αναγνώστης χειραγωγείται άμεσα στους ιερούς χώρους, μελετάει την ιστορία, μετέχει στα θρησκευτικά λαογραφικά δρώμενα και μεταρσιώνεται ενώπιον της θείας υπέρπτησης των θαυμάτων. Αληθινά το προσκύνημα αυτό αποτελεί μια ενδόμυχη, ευλαβική περιδιάβαση στους σεπτούς χώρους, όπου ακουμπάει με εμπιστοσύνη η θρησκευτική συνείδηση κάθε ανθρώπου. Και μόνον από την άποψη αυτή το έργο τούτου της κ. Πόπης Χαλκιά - Στεφάνου αποτελεί μια απευθείας προσφορά της στον έσω σημερινό σκληρά χειμαζόμενο άνθρωπο.

Με λόγο απλό και ρέοντα, που κινείται ανάμεσα στην κοσμική και τη χριστιανική λεκτική έκφραση, σύντομες προτάσεις, κρουστή διατύπωση, άψογα δοσμένες περιγραφές, αναλύσεις και γεγονότα, η συγγραφέας πετυχαίνει τη σταθερή καθοδήγηση του αναγνώστη και τη μετάγγιση αυτής της ιερής αύρας του οίκου των Αγίων και των Αγγέλων στην ψυχή του.

Οι αναλυτικές περιγραφές της Μονής, των μερών της και των εικόνων της είναι πλήρεις, ακριβείς, χωρίς τεχνικούς ή καλλιτεχνικούς όρους και λέξεις, που μπερδεύουν τον αναγνώστη. Με υπευθυνότητα και σοβαρότητα προσεγγίζει τα θέματά της, ολοκληρώνει την εικόνα τους και προχωρεί πιο πέρα, όμως χωρίς κενά ή άλματα, δημιουργεί έναν εσωτερικό ιστό συνεχείας και αλληλουχίας των όσων αφηγείται, ώστε το αποτέλεσμα να είναι δημιουργικό, ακριβές και απόλυτα κατανοητό.

Πάνω απ' όλα όμως ο εκλεκτικός και τόσο δομημένος λόγος της συγγραφέως, στην ομορφιά και στο τερπνό του ύφος, διαποτίζεται από ένα άρωμα ευγένειας εκφοράς, το οποίο, βέβαια, χαρακτηρίζει όλες τις μελέτες και τα λογοτεχνικά κείμενα της κ. Πόπης Χαλκιά - Στεφάνου.

Η πλούσια εικονογράφηση του βιβλίου προσφέρει μια εσωτερική πανδαισία ευφροσύνης, με την προσεγγισμένη εναλλαγή των εικόνων (ανέρχονται σε 60), των ποικίλων φωτογραφιών (ανέρχονται σε 29), των διαφόρων σχεδίων (ανέρχονται σε 21) και τους χάρτες, που έχουν τοποθετηθεί καίρια στα αντίστοιχα σημεία του βιβλίου και δένονται αρμονικά με τα κείμενα.

Η τόσο επιμελημένη έκδοση, τα καλογραμμένα κείμενα, οι επιλεγμένες έγχρωμες εικόνες, οι πολυάριθμες φωτογραφίες, τα σχέδια, μαζί με τα γραμμικά περιθώρια των σελίδων και το θαυμάσιο χαρτί, που κι αυτό βοηθάει στην ήρεμη και άνετη προσέγγιση του βιβλίου, χαρίζουν στο νέο πνευματικό πόνημα της κ. Πόπης Χαλκιά - Στεφάνου την ιδιαιτερότητα της γόνιμης προσφοράς της στη χριστιανική βιβλιογραφία. Ένα ακόμη έργο της εκλεκτής συγγραφέως, που θα αποτελέσει, όπως και τα προηγούμενά της, σημείο αναφοράς των μελετητών του μέλλοντος και λυτρωτική παραμυθία για κάθε απαιτητικό αναγνώστη.

Ευχόμαστε καλό δρόμο στη νέα αυτή προσφορά της κ. Πόπης Χαλκιά - Στεφάνου.

**ΚΑΙΤΗΣ ΤΥΜΗ: “Αυτοκαταδύσεις”, 1998
“Θαλασσένιοι Ουρανοί”, 2006
Υποναύρχου Λ.Σ. Κ.Μ. Σταμάτη**

Και τα δύο βιβλία της κ. Καίτης Τύμη, με τους τίτλους “Αυτοκαταδύσεις” και “Θαλασσένιοι Ουρανοί” είναι ποιητικά. Στα 120 περίπου ποιήματα και των δυο αυτών συλλογών θριαμβεύει μια ποίηση, οισρηλατημένη από

μια τρυφερή γυναίκα έμπνευση και από έναν καταγισμό εικόνων, που ξαφνιάζουν και συναρπάζουν. Καθώς η λυρική πανδαισία, η στοχαστική διάθεση, η διαπόρηση και το περίσσειμα των αισθημάτων κυριαρχεί σ' όλους τους στίχους, ο αναγνώστης εκστασιάζεται, νιώθει να αφαρμάζεται από την πολύχυμη και πολύμορφη δίνη του χαμηλόφωνου πάθους των στίχων και πλημμυρίζ

ζει από μια γλυκειά θάλασσα συναισθημάτων, με προεξάρχον το ερωτικό.

Αυτές οι απανωτές δονήσεις, που ταράζουν τη διαδρομή του στίχου, προσφέρουν μια ξεχωριστή ποιητική ανάσα, που παρά την υπέρπουσα στοχαστική διάθεση, εντούτοις, χαρίζει μια θεσπέσια αύρα καλής διάθεσης και αισιοδοξίας. Πρόκειται για ποίηση, που την απολαμβάνεις, τη χαίρεσαι και σου δίνει ελπίδες για τη ζωή, όσο πικρή κι αν είναι αυτή.

Έχουμε, λοιπόν, από το ένα μέρος το πλούσιο λυρικό περίσσειμα με τη βαθιά, ανθρώπινη κυριαρχία του ιδανικού του έρωτα και από την άλλη, την απόδοση αυτών των εμπνεύσεων μέσα από ένα επιλεγμένο πλήθος εικόνων, οι οποίες λειτουργούν σαν φορείς του λυρικού οίστρου και του παρέχουν μια θαυμαστή ιδιαιτερότητα λόγου και καλλιτεχνίας. Η ποιήτρια και ζωγράφος κ. Καίτη Τύμη πέτυχε να εναρμονίσει με άνεση και χάρη τον ευαίσθητο γυναικείο λυρικό ποιητικό λόγο με τις αύρες και το λαμπύρισμα των χρωμάτων. Κάθε ποίημα των συλλογών αυτών παρουσιάζει ταυτόχρονα δυο, όντως, μαγικές όψεις: το λόγο, φιλτραρισμένο από το πολύμορφο παιχνίδισμα των χρωμάτων. Αυτή η τόσο σοβαρή διαπίστωση μεταρσιώνει και πολλαπλασιάζει την ένταση της ποίησης της ποιήτριας και την εξοπλίζει με δυο πυλώνες, που στηρίζουν τη γνήσια λυρική ποίηση.

Στο πρώτο της βιβλίο "Αυτοκαταδύσεις" η ποιήτρια, μέσα από τα 55 ποιήματά της εκφράζει, με τα μέσα, που πιο πάνω επισημαίνουμε, έναν ολόκληρο κόσμο, κοσμημένο ποιητικά από όλες τις οπτικές του. Εμπνεύσεις ενδοσκόπησης, ερεθίσματα, φόβοι, επισημάνσεις, όνειρα, σκέψεις, αγάπη, παραμυθία, συναισθήματα χαράς, λύπης, πόνου, μοναξιάς, σκέψεις, ποικίλες λυρικές εξάρσεις, στιγμές απολύτρωσης, βάθος και σοφία της σιωπής, ανθρώπινος έλεγχος, φύση, de profunds εκμυστερεύσεις, το άλλο μισό του φεγγαριού, άβυσσος, αύριο...

Αυτή είναι η πεμππουσία τούτης της συλλογής.

Θα εκμυστηρευτεί μ' αυτό τον τρόπο για τη Ζωή:

"Χάντρες κεχριμπαρένιο κομπολόι, / χίμαιρες, ώρες, πρόσωπα / δάκρυα, γέλιο, πόνος, / αίμα, ενέργεια, φθορά, / ύλη και φως / Ζωή... μια ψευδαίσθηση!" (σ. 17).

"Οι θαλασσένιοι ουρανοί", ενώ δεν έχουν τον αυθορμητισμό των "Αυτοκαταδύσεων", έχουν το αναμενόμενο

αποκρυστάλλωμα του ποιητικού λόγου σε μια μεστότερη και πιο ουσιαστική έκφραση. Εδώ η κ. Καίτη Τύμη παραχώρησε μεγαλύτερο τοπίο στη ζωγραφική τόσο στο λόγο όσο και στην εικόνα και γι' αυτό η ποίησή της φορτίζεται με πλατύτερες διαστάσεις και λυρική ένταση.

Οι εμπνεύσεις σ' αυτή τη συλλογή, είναι απλές και αποδίδονται λυρικά και ει

καστικά, με αίσθημα στέρεο και παλμό σκέψεων και αισθημάτων, που συνθέτουν κύκλους ποιητικών αναπαλμών.

Στα 63 ποιήματα αυτής της συλλογής: αναμονές πρόσωπα, καλλιτεχνία, ερωτηματικά, ζωή, φύση, ώρες ομορφιάς, τύψεις, θύμησης, οράματα, στάσεις ζωής και καθημερινότητας, αναζητήσεις, χαμένες ελπίδες, έρωτας, και στο τέλος η ανημπόρια να βρει τα Μήλα των Εσπερίδων την "Ιθάκη" της, ικετεύοντας:

"Παντοδύναμε / δος μου κουράγιο / Κάν' το το ταξίδι μου γοργά, / να βρει πια την ΙΘΑΚΗ!" (σ. 91).

Συμπερασματικά η ποίηση της κ. Καίτης Τύμη, είναι ποίηση με ιδιαίτερο κραδασμό και αξιώσεις. Στη λυρική της έμπνευση, η εικόνα που τη συμπληρώνει, πλάθει έναν λόγο πολύφωνο, γεμάτο αίσθημα, λυρισμό, ταλαντεύσεις και μεταρσιώσεις στο χώρο μιας καθαρής, ευγενικής, ευαίσθητης και γνήσιας ποίησης.

Η ΛΥΣΗ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Z	O	Y	M	Π	O	Y	Λ	I	A
2	E	M	Π	O	P	I	K	H		Λ
3	P	I	E	K	A		P		T	I
4	B		Θ	E	Σ	M	O	I		A
5	A	Λ	A	T	I		Π	A	O	K
6	Σ	I		A	N	A		N	I	M
7		M	A		O	K	I	O		O
8	Φ	A	N	H		E	Σ	Σ	E	N
9		N	E	Φ	E	Λ	H		Σ	A
10	N	I	K	O	Σ		N	O	Y	Σ

"ΤΟ ΚΑΙΡΟ ΕΚΕΙΝΟ"

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ Λ.Σ. Υποπλοιάρχου Λ.Σ. Δημήτρη Κώστογλου

Το ταξίδι ζωής, στις τάξεις του Λιμ. Σώματος, τελείωσε ευδοκίμως.

Μετά από 24 1/2 χρόνια, μια νέα σελίδα ανοίγεται μπροστά μου.

Ακόμα θυμάμαι την πρώτη ημέρα παρουσίασης στο "Κ.Ε. ΚΑΝΕΜΟΠΟΥΛΟΣ Π.Ν.", τους εννέα (9)

μήνες που έζησα, μαζί με συναδέλφους μου της 30ης σειράς ΣΔΥΛΣ (1986).

Ακόμα θυμάμαι και νοσταλγώ με αγάπη, τη θητεία μου στο Κ. Λ/Χ ΒΟΛΟΥ, αλλά και στην τελευταία μου τοποθέτηση στη 2η ΠΔΛΣ (ΒΟΛΟΣ).

Βάρδιες, αγωνίες, άγχος, αλλά και ωραίες στιγμές, γλεντάκια με συναδέλφους στο Κ.Λ. ΒΟΛΟΥ.

Το ταξίδι ζωής στο Λ.Σ. "έπιασε" απάνεμο λιμάνι. Σβήσαν τις άσχημες - πικρές στιγμές σ' όλα αυτά τα χρόνια!

Κρατώ, τις καλές στιγμές, τις συμβουλές και τα οράματα παλιών συναδέλφων - φίλων.

Εύχομαι το Λ.Σ. να βρει το δρόμο του και την περπατησιά του, σ' αυτούς τους δύσκολους - γκρίζους και επικίνδυνους καιρούς!

Καλή συνέχεια σ' όλους τους συναδέλφους μου ανά την Επικράτεια.

Ψηλά το κεφάλι, γιατί οι καιροί ου μενετοί!".

21.9.10

Αγαπητέ κ. Σταμάτη

Στου στέλλω συνημμένα φωτοαντίγραφο της δημοσιευθείσης την 6.9.2010 στην ΕΣΤΙΑ, επιστολής μου για δημοσίευση όπως συνεννοηθήκαμε, στα ΛΙΜΕΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Φοβάμαι - και εύχομαι να μην ευσταθήσουν οι φόβοι μου -, με την άλογη λαίλαπα που ξαπλώνεται στην Ελλάδα, για το Λιμενικό Σώμα τα μόνο που θα μείνουν σαν Κιβωτός του Νώε θα είναι η εκδοθείσα ιστορία του Λ.Σ., το περιοδικό Λιμενικά Χρονικά και τα συγγράμματα των Αξιωματικών Λ.Σ.

Εύχομαι να δώσει ο Θεός όλα να αλλάξουν προς το καλύτερο.

Με αγάπη και εκτίμηση

Γ. Σπαρτιώτης

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Θα ήθελα μέσω του περιοδικού σας "Λιμενικά Χρονικά" να ευχαριστήσω τον πρόεδρο της Ένωσης κ. Καλαρώνη, τον Γενικό Γραμματέα κύριο Σφουγγαριστό, τον κύριο Σταμάτη Φτούλη και κύριο Κωνσταντίνο Καραλαίο που παρέστησαν στην κηδεία του υιού του μακαρίτη συναδέλφου σας Ανδρέα Κοκκώνη, Σταμάτη ετών 46.

Ιδιαίτερως με τίμησε με την παρουσία του ο ναύαρχος ε.α. Αποστολόπουλος.

**Ευχαριστώ
Μαρία Κοκκώνη**

ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

Από το ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ ΣΠΕΤΣΩΝ στη διημερίδα με θέμα "Η Ναυτιλία των Σπετσών". (Οργανώτρια η πρεσβυτέρα κ. Καλομοίρα Αργυρίου - Κουμπή κόρη του αείμνηστου συναδέλφου Γιάννη Αργυρίου). (Παρέστη εκ μέρους της ΕΑΑΛΣ ο Πλοίαρχος Λ.Σ. ε.α. ΡΩΤΑΣ ΒΙΚΕΝΤΙΟΣ).

Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΣ

ΕΛΕΝΗΣ ΚΑΙ ΠΑΡΙΔΟΣ ΕΡΩΣ

Υποναύργου ΛΣ (ε.α.) Κώστα Μιχ. Σταμάτη

Θ ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11°

Μεγάλη αναταραχή το πρωί στον περίβολο του παλατιού. Άλογα χλιμίντριζαν, άντρες φώναζαν, δίνονταν διαταγές, εργάτες φόρτωναν στα μουλάρια σάκκους και κιβώτια για το ταξίδι κι όλα γύρω έδιναν την εντύπωση μιας πολεμικής ατμό-

σφαιρας. Κοντά στον Μενέλαο, καβάλα στο δικό του άλογο, ο Νικόστρατος, καμαρώνοντας μέσα στην μικρή του πανοπλία, στεκόταν πλάι στον πατέρα του, ανυπόμονος να ξεκινήσει για το πρώτο του θαλασινό ταξίδι. Η Ελένη, με τα μαλλιά μαζεμένα σε κότσο, κοίταξε από το ψηλό της παράθυρο την προετοιμασία, ενώ ο Πάρης μιλούσε με το βασιλιά και το γιο του. Όταν η αποστολή ξεκίνησε, η Ελένη χαϊρέτησε με το χέρι τον άντρα της κι εκείνος την αντιχαιρέτησε, σηκώνοντας ψηλά το δόρου του. Σε λίγο όλα είχαν ηρεμήσει στον περίβολο του παλατιού κι όλα, θαρρείς, ξαναπλάγιασαν να κοιμηθούν.

Πού όμως να κοιμηθεί η Ελένη κι ο Πάρης! Εκείνος πηγαινοερχόταν, σαν λιοντάρι στο κλουβί του. Η ευκαιρία με την απουσία του Μενέλαου ήταν ανέλπιστα. Δεν ήξερε ως εκείνη τη στιγμή τις προθέσεις της Ελένης και περίμενε με πολλή αγωνία να περάσει κάπως η ώρα και να τη συναντήσει. Κι ο χρόνος, λες κι είχε κολλήσει στο χάραμα, δεν προχώραγε ούτ' ένα βήμα!

Όσο το βασιλιάς έφτασε στο Μαυροβούνι, κοντά στο Γύθειο, είδε, απέναντι στην Κρανάη, τα δυο καράβια του Πάρη, μίλησε με τον Δηίφοβο κι αναχώρησε βιαστικά για τ' ανοιχτό πέλαγος. Ήταν πια μέρα όταν παρέπλεαν τα Κύθηρα· σε μια στιγμή οι ναύτες από τις βίγλες των καταρτιών των πλοίων φώναζαν πως στον όρμο του νησιού ήταν αγκυροβολημένος μεγάλος στόλος, άγνωστης σημαίας.

- Είναι μακριά από μας, αποφάνθηκε κοφτά ο Μενέλαος. Πρόκειται για στόλο εμπορικό, που ζήτησε, ίσως, εκεί καταφύγιο. Συνεχίστε το δρόμο σας. Άλλωστε εμείς, και να θέλουμε, δε μπορούμε να τον αναγνωρίσουμε. Είμαστε μοίρα επίσημων. Το λόγον έχει ο Καλλισθένης κι οι Σπαρτιάτες, π' αγρυπνούν

στη Σπάρτη τώρα, π' απουσιάζει ο βασιλιάς τους.

Και συνέχισαν το ταξίδι τους, μ' όλη την ιστιοφορία τους σηκωμένη και τα σύμβολα της Σπάρτης αναρτημένα στο πλωριό κατάρτι. Ο καιρός ήταν ούριος, μ' ελαφρό κυματισμό και δυνατό αέρα, που φούσκωνε μ' ένταση τα πανιά των караβιών.

Πίσω στο παλάτι η Ελένη κάλεσε κοντά της την Κλυμένη και την Αίθρα και τους είπε:

- Θέλω να ξέρω τώρα πως κι οι δυο σας δίνετε τη ζωή σας για τη βασίλισσα. Έτσι ως τώρα μου λέγατε. Ήρθε, λοιπόν, η στιγμή να μου τ' αποδείξετε. Ακούστε τις οδηγίες μου, πειθαρχείστε σ' αυτές και τσιμουδιά σε κανέναν!

- Η ζωή μας στη διάθεσή σου, μεγαλειοτάτη, κοντά σου ως το θάνατο, αρκεί να σ' ακολουθήσουμε. Κάνουμε πάντα ό,τι λες κι αμέσως μετά το ξεχνάμε, είπαν κι οι δυο χαμηλόφωνα κι υποκλίθηκαν στην Ελένη.

- Το προσκύνημα στην Άρτεμη θα γίνει σήμερα το βράδυ και θ' αγρυπνήσουμε στο ναό, ενώ ο βασιλιάς μας θα ταξιδεύει. Ετοιμάστε στα σβέλτα όσα σας είπα και το μεσημέρι ξεκινάμε. Όσοι να φτάσουμε θ' αρχίσει να σουρουπώνει. Να ειδοποιηθεί η ιέρεια Κλεονίκη να ευπρεπίσει το ναό για την αγρυπνία. Να φορτώσετε λάδια και δώρα για το ναό και να 'χετε μαζί σας τρόφιμα ως αύριο το μεσημέρι. Εσύ, Αίθρα, μήνυσε στον πρίγκιπα Πάρη να έρθει γρήγορα εδώ και φώναξέ μου τον Καλλισθένη, πρέπει να τον δω τώρα. Μπορείς να φύγεις, Αίθρα. Και συνέχισε, απευθυνόμενη στην Κλυμένη:

- Με την παρουσία του πρίγκιπα θα φορτώσεις τα σιδεροκιβώτια των θησαυρών του Μενέλαου στα μουλάρια, που θα προηγούνται από μένα, γιατί πρέπει η θεά να νιώθει την οικονομική δύναμη του προσκυνητή, για να τον βοηθήσει γενναϊόδωρα. Πάρε το κλειδί, που μου 'φερες τη νύχτα. Κατάλαβες, Κλυμένη;

- Κατάλαβα, βασίλισσά μου, έκανε η οικονόμος κι απόμεινε σύξυλη μ' όσα άκουγε, μα γρήγορα συνήλθε, πήρε το κλειδί και περπάτησε προς την έξοδο.

- Α, και μην ξεχάσεις, Κλυμένη, να ξυπνήσεις την Ερμιόνη και τον Κιναιθώνα, να την πάει στο γυμναστήριο. Άντε, κάνε γρήγορα, γιατί η ώρα περνάει κι ο βασιλιάς στα πέλαγα είναι ακάλυπτος από θεϊκή προστασία.

Μόλις βγήκε η Κλυμένη, μπήκε ανήσυχος ο Πάρης.

- Πρίγκιπα, θα με συνοδεύσεις στο προσκύνημα

στην Άρτεμη για το καλό ταξίδι του Μενέλαου, φώναξε δυνατά, ώστε να την ακούσει η Κλυμένη, που δεν ήταν και πολύ μακριά.

- Μετά χαράς, μεγαλειοτάτη, απάντησε ο πρίγκιπας, μπαίνοντας στο νόημα τούτης της κουβέντας.

- Τοίμασε τα πράγματά σου. Φεύγουμε το μεσημέρι. Κι έπειτα σιγώφωνα: Και δε θα ξαναγυρίσουμε πίσω, πρίγκιπα της καρδιάς μου.

Ο βοσκός της Ίδης ξαφνιάστηκε με τούτα τα λόγια, που η φαντασία του τα τοποθετούσε ως τώρα, κάπου στ' αβέβαιο μέλλον και πάρα λίγο να σωριαστεί στο πλακόστρωτο απ' τη λαχτάρα του. Το περίμενε, μα όχι έτσι και τόσο γρήγορα.

- Ελένη! Ψέλλισε και την πλησίασε, σαν χαμένος. Αρχίζει η ζωή μου πάλι!

- Όνειρό μου, δεν είναι ώρα για μας. Ας βιαστούμε για μας. Φεύγουμε το μεσημέρι για το ναό της Άρτεμης στην παραλία της Κρανάης, απ' όπου σαλπάρουμε με τα πλοία του αδερφού σου Δηίφοβου, για την Τροία. Στείλε του μήνυμα ότι το βράδυ θα βρισκόμαστε κοντά τους, νά' ναι έτοιμοι για σαλπάρισμα.

- Δεν πρέπει να πάρουμε μαζί μας φρουρούς, γιατί θά' μαστέ αναγκασμένοι, να τους εξοντώσουμε, αν μας αντισταθούν στην παραλία. Εκεί θα στείλω τη συνοδεία μου, για κάθε ενδεχόμενο, ενώ ο Τράλλος τρέχει στον Δηίφοβο να βγάλει άγλημα για προστασία μας στη στεριά, με τη δύση του ηλίου.

- Έτσι κι αλλιώς στα προσκυνήματα δε μ' ακολουθεί φρουρά. Μας προστατεύει η θεά. Όλα καλά κι ας τρέμει το φυλλοκάρδι μου, Πάρη. Τώρα ο Μενέλαος έχει ξανοιχτεί στο πέλαγος και δεν τον φοβάμαι. Όταν ξαναγυρίσει, αγάπη μου, εμείς θα βρισκόμαστε στην Τροία ευτυχισμένοι!

- Μήπως μας ακολουθήσει ο Καλλισθένης ή κάποιος άλλος αξιωματούχος;

- Όχι. Θα του δώσω εντολή να πάει στον Ευρώτα, όπου έχουν τ' απόγευμα αγώνες για τα ετήσια βραβεία εκπαίδευσης των νέων, και πρέπει να παρίσταται άνθρωπος του βασιλιά. Επόπτευσε την οικονόμο του βασιλιά να φορτώσει τα δώρα της θεάς και το μεσημέρι, όταν όλα θά' ναι έτοιμα, θα σε καλέσω.

- Σ' αφήνω, βασίλισσα, είπε ο Πάρης και πήγε να φύγει. Τότε μπήκε στην αίθουσα ο Καλλισθένης, ειδοποιημένος από την Αίθρα.

- Μεγαλειοτάτη, με ζητήσατε; Στους ορισμούς σας.

- Ευγενέστατε, ίσως, στη βιασύνη του ο βασιλιάς να λησμόνησε τους σημερινούς αγώνες για τα ετήσια βραβεία στον Ευρώτα και δεν σου είπε πως επιθυμία του είναι να τον εκπροσωπήσεις εσύ...

- Ασφαλώς, μεγαλειοτάτη. Μάλιστα προτείνω να πάρω μαζί μου και τον πρίγκιπα, να παρακολουθήσει τους αγώνες, είναι μια ευκαιρία.

Ο Πάρης, ακούγοντας τούτα τα λόγια του, τρόμαξε από την τροπή, που πήγαιναν να πάρουν τα

πράγματα.

Η Ελένη όμως τ' απάντησε με ύφος, που δε σήκωνε αντιρρήσεις:

- Ο πρίγκιπας θα με συνοδέψει στο προσκύνημα, που θα κάνουμε απόψε στην Άρτεμη, για να βοηθήσει να πάει μ' ασφάλεια και να γυρίσει ο βασιλιάς κι ο διάδοχός του.

- Όπως επιθυμείτε, μεγαλειοτάτη, είπε ο αφοσιωμένος αντιβασιλιάς κι υποκλινόμενος βγήκε. Ο Πάρης τον ακολούθησε ευχαριστημένος.

Το μεσημέρι, μια φάλαγγα απ' ανθρώπους και μουλάρια, ήταν παραταγμένη και περίμενε διαταγή να ξεκινήσει. Στο μπροστινό βασιλομούλαρο ίππευε η Ελένη κι ακολουθούσε ο Πάρης στο δεύτερο, τρία ζώα βαρυφορτωμένα με τους θησαυρούς του Μενέλαου, προηγούνταν κι έρχονταν πίσω άλλα πέντε, με την Κλυμένη, την Αίθρα και πέντε δούλες, πλούσια δώρα για τη θεά, ρούχα και τρόφιμα. Μια τιμητική συνοδεία τους ακολούθησε ως τα σύνορα της πόλης και μετά πορεύτηκαν μόνοι τους στον κατηφορικό δρόμο, που κατέβαινε στην παραλία, μές' από τα γυμναστήρια τον Ευρώτα και τις πυκνές καλλιέργειες της στενής πεδιάδας του.

Στο μεταξύ ο Τράλλος έφερε την είδηση του Πάρη στον Δηίφοβο κι εκείνος, δίχως χρονοτριβή, αποβίβασε δυο αγήματα στην ξηρά, με σκοπό να εμποδίσει τυχόν στρατό της Σπάρτης, που θα έφτανε εκεί.

Μ' εντολή του Πάρη, ο Φιλώντας με τον Κάρκαβο, συνόδευσαν τη φάλαγγα, για λόγους ασφάλειας.

Αργά τ' απόγευμα, από το καράβι του, ο Δηίφοβος, ξεχώρισε στο φιδωτό μονοπάτι, που κατέβαινε από τη Σπάρτη, να κατηφορίζει αργά, μια μικρή φάλαγγα από μουλάρια και, απ' ό,τι μπορούσε να διακρίνει με το γυαλί, τον Πάρη, μερικούς άντρες και κάποιες γυναίκες. Στην παραλία, αντίκρου στην Κρανάη, ήταν στημένο ένα πρόχειρο προγεφύρωμα από ξύλα, για να περάσουν γυναίκες κι άντρες στις βάρκες, που ήταν δεμένες στην άκρη της γέφυρας. Ταυτόχρονα τα δυο αγήματα του καραβιού κι η φρουρά του Πάρη, καλύφτηκαν στους γύρω θάμνους, για το ενδεχόμενο επίθεσης Σπαρτιατών. Ο Δηίφοβος δε μπορούσε να φανταστεί πως η Ελένη είχε ακολουθήσει με τη θέλησή της τον Πάρη και μάλιστα πως αυτή είχε οργανώσει τη φυγή τους, μ' ασφάλεια, ενώ ο Μενέλαος ταξίδευε για την Κρήτη.

Η Ελένη δεν ακολούθησε το εσωτερικό μονοπάτι, που οδηγούσε πιο γρήγορα στο ναό της Άρτεμης και ζήτησε να πάνε από το παραλιακό στενοδρόμι, που το έδαφος ήταν πιο ομαλό. Όταν η πομπή έφτασε στην παραλία, αντί να στρίψει δεξιά προς το ναό, πήρε το δρόμο προς την Κρανάη, όπου ήταν στημένο το προγεφύρωμα και περίμεναν οι αραγμένες βάρκες. Τους υποδέχτηκε ο Δηίφοβος. Με τη βοήθεια του Πάρη αφίππευσε η Ελένη. Όταν ο Δηίφοβος πήγε κοντά στον αδερφό του κι είδε την Ελέ-

νη, ένωσε έναν κεραυνό να διαπερνάει το κορμί του και τα μάτια του θάμπωσαν από τη λάμψη της. Έσκυψε και της είπε σαστισμένος:

- Βασίλισσα της Σπάρτης, σε καλωσορίζω στο δρόμο προς την Τροία. Είχε δίκιο ο Πάρης, που σ' ονειρευόταν νύχτα και μέρα και για χάρη σου, αφηφώντας τη ζωή του, τόλμησε τούτη την απίστευτη εκστρατεία, Ελένη, σύμβολο του υπέρτατου κάλους.

- Εσύ θά 'σαι ο Δηίφοβος, είπε η Ελένη, με γλυκό χαμόγελο και τού 'σφιξε το χέρι. Πολλά μου έχει πει για σένα ο Πάρης.

Πλέοντας σε πελάγη ευτυχίας, πλησίασε ο Πάρης:

- Ελένη, ο Δηίφοβος, δυο φορές αδερφός μου.

- Γνωριστήκαμε ήδη.

- Αγάπη μου, σού 'φυγε τ' αριστερό σου σανδάλι, δεν το πρόσεξες; Είπ' ο Πάρης, βλέποντας τ' αριστερό πόδι της βασίλισσας γυμνό.

- Μου έπεσε στο σταυροδρόμι του εσωτερικού μονοπατιού, όταν το μουλάρι μου πήδηξε μια γούβα. Πού καιρός να σταματήσουμε για τέτοια μικροπράγματα. Στους σάκκους μας υπάρχουν αμέτρητα και γέλασε, κοιτάζοντας τ' άσπρο γυμνό της πόδι.

Τότε ο Πάρης τη σήκωσε στα χέρια του κι ενώ εκείνη γελούσε, προσπαθώντας να του ξεφύγει, αυτός πέρασε, τρέχοντας τη γέφυρα και την απίθωσε μαλακά στην πρώτη βασιλικά στολισμένη βάρκα, πάνω σε βελουδένιο θρόνο. Τον ακολούθησε ο Δηίφοβος. Στάθηκαν εκεί και περίμεναν, ώσπου επιβιβάστηκαν στις άλλες βάρκες, πρώτα οι γυναίκες, μετά φορτώθηκαν τα κιβώτια των θησαυρών στη βάρκα του Πάρη, οι σάκκοι και τα τρόφιμα και τελευταίοι μπήκαν οι τρεις φίλοι του Πάρη, η φρουρά του και τα δυο αγήματα. Σάλπαραν όλοι μαζί. Στο βασιλοβάπορο έριξε γάντζο η βάρκα με την Ελένη κι οι βάρκες με τις γυναίκες, τα τρόφιμα και τους σάκκους, ενώ οι άλλες κατευθύνθηκαν προς το καράβι του Δηίφοβου.

Με τη βοήθεια του Πάρη η Ελένη ανέβηκε στο βασιλικό σκάφος και την ακολούθησαν γυναίκες και φορτία, καθώς κι οι τρεις φίλοι του Πάρη, που ανέβασαν τα δέκα σιδεροκιβώτια, τα οποία μόλις τότε τα πρόσεξε ο Πάρης και ρώτησε την Ελένη:

- Τι έχεις μέσα σε τούτα τα κιβώτια, Ελένη.

- Τα πολύ προσωπικά μου αντικείμενα και γέλασε με νόημα.

Λίγο προτού φύγει ο Δηίφοβος με τη βάρκα του, ο Πάρης πήγε στην κουπαστή του σκάφους και τού 'πε χαμηλόφωνα:

- Δηίφοβε, φρόντισε ν' αποπλεύσουμε τα χαράματα. Ο θησαυρός μας είναι ταλαιπωρημένος και τού' κλείσε το μάτι.

Ο άλλος χαμογέλασε κι αποκρίθηκε:

- Αδερφέ, σε ζηλεύω, π' αγαπάς τόσο βαθιά. Καλή τύχη. Σαλπάρουμε το πρωί. Κι η βασιλική βάρκα απομακρύνθηκε.

- Και κάτι ακόμα: Καθώς είπε κι ο πατέρας, η αποστολή μας τελειώνει εδώ. Εγκαταλείπουμε την Ησιόνη! Σύμφωνοι;

- Σύμφωνοι! Τώρα έχω κι εγώ διπλή την ευθύνη διαφύλαξης ενός τόσο πολύτιμου θησαυρού, όπως η Ελένη. Πρέπει να φτάσει σώα στο παλάτι του Πρίαμου.

- Με συγκινείς, αδερφέ μου...Σου εκμυστηρεύομαι πως πάνω στο πλάτωμα του Κούμαρου, τούτη τη στιγμή, θεμελιώνεται από τη φρουρά μου ναός στη Μιγωνίτιδα Αφροδίτη. Πριν να σαλπάρουμε το πρωί, θ' ανέβω στον Κούμαρο κι από το ναό, θα προσφέρω θυσίες κι ευχαριστίες στη θεά. Αυτός είναι κι ο βασικός λόγος, που σου ζήτησα ν' αποπλεύσουμε αύριο πρωί κι όχι απόψε, αδερφέ.

Την ίδια ώρα στην έρημη παραλία τα μουλάρια, απόμειναν μόνα τους και, μη έχοντας αφεντικό να το υπηρετήσουν, μπήκαν σε κολόνα κι ανηφόρησαν στο μονοπάτι προς τη Σπάρτη.

Αργότερα τα δυο βασιλικά πλοία, πήραν πάνω τις βάρκες και πήγαν κι αγκυροβόλησαν πιο ανοιχτά, πίσ' από την Κρανάη, ώσπου να ξημερώσει και να σαλπάρουν. Καπετάνιοι και ναύτες στο πόδι, μήπως χρειαστεί ν' αποπλεύσουν, ενώ τ' αγήματα σε πυκνές βάρδιες, παρακολουθούσαν άγρυπνα, μήπως φανεί κάποια ύποπτη κίνηση στην σκοτεινή παραλία.

Η Αίθρα κι η Κλυμένη, μαζί με τις πέντε θερααινίδες, ετοίμασαν το δείπνο και τη βασιλική καμπίνα του πλοίου, με σκεπάσματα και στολίδια, πού 'χε μαζί της πάρει η Ελένη, δείπνησαν οι δυο τους και μετά αποσύρθηκαν, για πρώτη φορά, στην καμπίνα, όπου η ομορφιά της Ελένης παραδόθηκε στη λαχτάρα της καρδιάς του Πάρη.

Την ίδια ώρα, μέσα στο καράβι του Πάρη, ακούστηκε έν' απόμακρο μουγκανητό, το μουγκανητό του Κόκκινη, που συγκλόνησε το βοσκό της 'Ιδης. Μέσα του κάτι σάλεψε. Φαντάστηκε πως τούτο το μήνυμα ήταν το τελευταίο του κόκκινου ταύρου. Κι αυτό ήταν αλήθεια. Ο σταυλάρχης του παλατιού της Τροίας, όταν άνοιξε την πόρτα για να δώσει τροφή στον ταύρο, δεν τον βρήκε μέσα κι όλοι ανησύχησαν. Τό 'μαθε ο Πρίαμος και στενοχωρήθηκε, γιατί το ζώο αυτό ήταν η μεγάλη απόδειξη, που συνέδεσε το παλάτι, τον Πρίαμο, την Εκάβη και τον δευτερότοκο γιο του και σκεφτόταν πώς να τ' ανακοινώσει, με την επιστροφή του από τη Σπάρτη, την εξαφάνιση του Κόκκινη! Κανένας βέβαια δεν ήξερε τη θεία προέλευσή του. Ωστόσο ο Πάρης κατάλαβε αμέσως το μήνυμα, καθώς θυμήθηκε τα λόγια της Αφροδίτης: "ο Κόκκινης θα μείνει κοντά σου ως την ώρα, που θα κάνεις δικιά σου την Ελένη. Μετά

θα γυρίσει σε μένα" κι ευτυχισμένος συνειδητοποίησε ότι η αποστολή του για την απόκτηση της Ελένης είχε πλέον τελειώσει.

Όταν το πρωί τα δυο καράβια σήκωναν τις άγκυρες και χάραζαν τη ρότα τους προς τα Κύθηρα, πάνω στον Κούμαρο, στον καινούργιο ναό της Αφροδίτης, που βόηθησε στο σμίξιμο του πρίγκιπα με την Ελένη, ο καπνός από τις θυσίες, συνέχιζε ακόμα να σκαρφαλώνει αργά προς τον ουρανό...

Αργά το μεσημέρι τα δυο βασιλοκάραβα ενώθηκαν με τον συμμαχικό στόλο στα Κύθηρα κι όλα μαζί, με δυνατόν άνεμο, ακολούθησαν πορεία για το λιμάνι της Τροίας.

Όστόσο ο Δίας, που τόσες μέρες καλόβλεπε τον έρωτα του Πάρη και της κόρης του Ελένης, μόλις το ζευγάρι ενώθηκε ερωτικά στην Κρανάη, έχωσε πονηρά ανάμεσά τους την ουρά του. Περιέμενε να φτάσει ο Μενέλαος στην Κρήτη, να γίνει η τελετή της ταφής του πατέρα του βασιλιά της Κρήτης και το βραδάκι, ενώ τα τρωαδίτικα συμμαχικά καράβια ταξίδευαν προς το λιμάνι της Τρωάδας, έστειλε την Ίριδα να του πάει το μαντάτο.

Ο Μενέλαος παρακαθόταν σε νεκρόδειπνο του Κρητικού βασιλιά και σχεδίαζε ν' αποπλεύσει το πρωί για τη Σπάρτη. Η ατμόσφαιρα ήταν κάπως βαριά στο τραπέζι, ο βασιλιάς της Σπάρτης συνομιλούσε φιλικά με τον άρχοντα της Κρήτης κι αντάλλασαν τ' ακριβά τους δώρα, όταν ξαφνικά ένα φωτεινό αστέρι φάνηκε στον καλοκαιριάτικον ουρανό. Πρώτος τό 'δε ο Νικόστρατος και φώναξε, σηκώνοντας τα δυο του χέρια στον ουρανό:

- Πατέρα, κοίτα στον ουρανό!

Στο μεταξύ τ' αστέρι ήρθε και προσγειώθηκε μπροστά στον Μενέλαο. Εκείνος την αναγνώρισε και της είπε, χαμογελώντας:

- Ίριδα, μηνύτρα των θεών, πές μου ποιο κακό μήνυμα μου φέρνεις; Γιατί δεν πέταξες τόσο μακριά απ' τον Όλυμπο, για να κομίσεις χαρμόσυνη είδηση.

- Δίκαια, Μενέλαε, αναρωτιέσαι τ' είν' αυτό, που μ' έκανε να ταξιδέψω ως την Κρήτη. Η βασίλισσα της Σπάρτης Ελένη έφυγε με τον πρίγκιπα της Τροίας Πάρη, εγκαταλείποντας το παλάτι.

- Δεν είναι δυνατόν! Ρέκαξε ο βασιλιάς και πού βρίσκεται τώρα;

- Ταξιδεύει μαζί του προς την Τροία, βασιλιά μου. Κι έκανε έναν μακρύ σάλτο και χάθηκε στον ουρανό, ενώ πίσω της άφηνε μια πορφυρή ουρά να σημαδεύει το δρόμο της.

- Πρέπει να φύγω απόψε, βασιλιά μου, είπε στον Κρητικό ρήγα, γιατί στο παλάτι μου συμβαίνουν πολύ σοβαρά γεγονότα.

- Πρώτα ο θρόνος μας, Μενέλαε, και μετά οι φιλοφρονήσεις. Άλλωστε σε περιμένω πάλι για να υπογράψουμε τις εμπορικές συμφωνίες, που συζη-

τήσαμε.

Μένοντας μόνος του στο καράβι ο Μενέλαος, άρχισε να χτυπάει τις γροθιές του σ' ό,τι συναντούσε μπροστά του και να γκρεμίζει τα πάντα στο πέρασμά του, βλαστημώντας κι απειλώντας θεούς και δαίμονες. Οι αγριοφωνάρες του ακούγονταν έξω και κανένας από τους αξιωματούχους δεν καταλάβαινε τι συνέβαινε στο βασιλιά, αλλά και δεν τολμούσε κανένας να τον ρωτήσει. Πάσχιζαν να βρουν μιαν απάντηση και κατέληγαν πως κάτι έτρεξε με τον Κρητικό βασιλιά, π' ανάγκασε τον Μενέλαο ν' αναχωρήσει βιαστικά μέσα στη νύχτα, ενώ όλα ήταν κανονισμένα ν' αποπλεύσουν το πρωί.

Φώναξε στη συνέχεια τον ναυτίλο και ναυπηγό Ασμενίδη και τους καπεταναίους των караβιών και τους ρώτησε ήρεμα:

- Μπορούμε να ταξιδέψουμε μ' ασφάλεια τη νύχτα; Συντρέχει λόγος να φτάσουμε το ταχύτερο στη Σπάρτη!

- Και βέβαια μπορούμε, βασιλιά μου, αφού κι ό-ταν ήρθαμε νύχτα ταξιδέψαμε, αποκρίθηκε ο Ασμενίδης. Καλοκαιριά και τ' άστρα όλα λάμπουν στον ουρανό. Άλλωστε εμείς θα ταξιδέψουμε ανάστροφα πάνω στην ίδια πορεία, που χαράξαμε ερχόμενοι, συνέχισε ο ναυτίλος.

- Φεύγουμε, λοιπόν, τώρα κι απ' αύριο το πρωί μ' όλα τα πανιά σηκωμένα, για να κόψουμε δρόμο.

- Έτοιμοι γι' απόπλου είναι οι άντρες μας, βασιλιά. Σε λιγότερο από μια ώρα σηκώνουμε άγκυρα.

Τον άφησαν εκεί στη βασιλική καμπίνα του να βουρλίζεται και τον έκαιγε μέσα του φωτιά, γιατί δε μπορούσε να ξεστομίσει σε κανέναν τι ακριβώς συνέβη στο παλάτι. Αυτόν τον μεγάλο Μενέλαο να τον προδώσει η Ελένη του Τυνδάρεο! Δε το χώνευε με τίποτα. Κι έπειτα εκείνος ο γαλάζιος πρίγκιπας της Τροίας, πώς κατάφερε να την πείσει να τον ακολουθήσει! Το μυαλό του, θολωμένο από θυμό και σύγχυση, δε λειτουργούσε σωστά και το μόνο, που ξεκαθάρριζε ήταν η εκδίκηση εναντίον του Πάρη και της Τροίας. Η Ελένη δε μπορεί να συμφώνησε. Την άρπαξε με τη βία και την έσυρε στα καράβια. Και καταριόταν την ώρα και τη στιγμή, που εγκατέλειψε το παλάτι του κι έκανε τούτο το σύντομο ταξίδι, ένα ταξίδι, που τον φόρτωσε με συμφορές. Πώς θα παρουσιαζόταν τώρα στη Σπάρτη! Πώς θά 'βλεπε τον Αγαμέμνονα και τους άλλους γειτονικούς βασιλιάδες! Τούτη η γαργαλιστική είδηση τώρα θά 'χει κάνει το γύρο του κόσμου, σκεφτόταν και τον έπιανε λύσσα για εκδίκηση...

Πέρασε κάπως η ώρα. Τα καράβια ανοίχτηκαν στο Κρητικό πέλαγος κι ο άνεμος φούσκωνε τα πανιά τους και τα σκαριά έσχιζαν με ταχύτητα το κύμα. Πάνω ο ουρανός σελάγιζε τ' αστέρια του ολόλαμπρα κι ο Ασμενίδης, που προπορευόταν με το βασιλοβάπορο, χάραζε τη ρότα κι οι άλλοι πίσω

του τον ακολουθούσαν. Ο Μενέλαος καλμάρησε. Σηκώθηκε, ήπια λίγο νερό κι έπειτα ύψωσε, συντριμμένος τα δυο του χέρια και προσευχήθηκε:

- 'Αρτεμη παρθένα, που προστατεύεις τη Σπάρτη και το παλάτι μου κι από μένα έχεις πάντοτε πλούσιες τις θυσίες και τα δώρα, δώσε μου ένα σημάδι πως όσα μου είπε η 'Ιριδα δεν είν' αλήθεια. Αδυνατώ να πιστέψω πως η αγαπημένη μου η Ελένη με πρόδωσε. Δός μου ένα σημάδι αν την πήρε με τη βία και βοήθησέ με να φτάσω το γρηγορότερο στη Σπάρτη. Δός μου ένα σου σημάδι...

Αλλά όσο κι αν περίμενε η θεά δε έδωσε σημάδι...

Εξουθενωμένος παράτησε την καμπίνα κι ανέβηκε στη γέφυρα, όπου με τη συντροφιά του Ασμενίδη και του καπετάνιου, δεν έκλεισε μάτι ολόκληρη τη νύχτα. Στην ίδια θέση παρέμεινε και την επόμενη μέρα και νύχτα, ως το μεσημέρι της τρίτης μέρας. Παραλλάσσοντας τα Κύθηρα, οι ναύτες από το κατάρτι, ειδοποίησαν πως ο στόλος, που ήταν εκεί κατά τον πηγαϊμό τους στην Κρήτη, είχαν αποπλεύσει. Ο Μενέλαος τότε μόνο κατάλαβε ότι τα καράβια αυτά ήταν τρωαδίτικα, που περίμεναν τα δυο αγκυροβολημένα βασιλοβάπορα στην Κρανάη, και πείστηκε πως ο Πάρης, είχε φτάσει εκεί, με σχέδιο ν' αρπάξει την Ελένη και

στα σώψυχά του χύθηκε πικρό φαρμάκι κι άγριο μίσος. Αργότερα πρόβαλε ο πέτρινος όγκος του Ταΰγετου και του Πάρνωνα κι η Σπάρτη, σκαρφαλωμένη ψηλά στο διάσελο των δυο βουνών. Στ' αντίκρουσμά της ο Μενέλαος φούντωσε και μέσα του ένα κύμα συγκίνησης τον συντάρραξε, καθώς σκέφτηκε ότι η αγαπημένη του Ελένη, δεν ήταν εκεί για να τον υποδεχτεί, όπως πάντα.

Όταν ο Μενέλαος αποβιβαζόταν στο Μαυροβούνι, ο Πάρης με την Ελένη, ταξίδευαν ήσυχα, απολαμβάνοντας την ευτυχία τους, μακριά απ' τον Μενέλαο κι είχαν μπροστά τους δρόμο μιας ολόκληρης μέρας για να καταπλεύσουν στην Τροία.

Ο Δίας, από τον Όλυμπο, επόπτευε άγρυπνα τα συμβαίνοντα στη Σπάρτη και την Τροία και χαμογελούσε. Καιρός ήταν να τιμωρηθεί ο Μενέλαος, γιατί καιρό είχε να κάνει θυσίες στο ναό του και προτιμούσε την κόρη των δασών, την Άρτεμη και τον Απόλλωνα. Ο φωτεινός του νους έτρεχε στο μέλλον κι έβλεπε τον πόλεμο, που θα ξέσπαγε ανάμεσα σ' Αχαιούς και Τρώες, για χάρη τούτης της όμορφης γυναίκας, της Ελένης, που ήταν σπέρμα δικό του και της Λήδας κι ας πίστευε ό,τι ήθελε ο Τυνδάρεος. Άφησε, λοιπόν, τα γεγονότα να εξελίσσονται, χωρίς να παρεμβαίνει..

Συνεχίζεται

ΔΥΟ ΠΙΝΑΚΕΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΚΛΗ ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΥ - ΒΡΟΧΙΔΗ, ΑΝΘΥΠΑΣΠΙΣΤΗ Λ.Σ. (ε.α.) ΤΟΥ ΟΠΟΙΟΥ ΣΕ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΤΕΥΧΟΣ ΤΩΝ "Λ.Χ." ΘΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΟΥΜΕ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΚΑΙ ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΟ ΕΡΓΟ

“Ο Θεός είναι αγάπη”, 70 χ 70 εκ.

“Πήγασος”, 70 χ 70 εκ.